

କୃଷ୍ଣ ଯନ୍ତ୍ରବେଦ

ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଯଜୁର୍ବେଦ

(यजुर्वेद / Yajurveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(कृष्ण यजुर्वेद - तैत्तिरीय संहिता)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Compiled by – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,

ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋଡ଼ାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,

ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
1	ପୂର୍ବାଭାଷ	5			
2	ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ...	8			
3	ଯଦ୍ଭବେଦ - ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ	24			
ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା					
4	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧	43	24	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୧	256
5	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨	50	25	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୨	267
6	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩	58	26	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୩	274
7	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪	67	27	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୪	284
8	ଅଧ୍ୟାୟ - ୫	75	28	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୫	291
9	ଅଧ୍ୟାୟ - ୬	84	29	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୬	299
10	ଅଧ୍ୟାୟ - ୭	92	30	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୭	304
11	ଅଧ୍ୟାୟ - ୮	102	31	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୮	312
12	ଅଧ୍ୟାୟ - ୯	114	32	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୯	320
13	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୦	123	33	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୦	330
14	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୧	131	34	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୧	335
15	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୨	144	35	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୨	340
16	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୩	161	36	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୩	344
17	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୪	171	37	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୪	358
18	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୫	179	38	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୫	368
19	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୬	191	39	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୬	373
20	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୭	202	40	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୭	378
21	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୮	216	41	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୮	384
22	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୯	229	42	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୯	390
23	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୦	243	43	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪୦	394

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟା ଗୁରୁଭ୍ୟା ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତିଭ୍ୟେ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୫ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୪, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିଲାରେ ଏହା ମୋର ୫ମ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ", "ସାମବେଦ", "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ ସଂହିତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୫୧ ଓ ୧୯୫୭ ମସିହାର ଦୁଇଟି ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ସଂହିତା"ଙ୍କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୁଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୁଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ବୈଦିକ ସ୍ୱର ସଂଯୁକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁେଷଣ ପରେ ଏହାର ସମାଧାନ ମିଳିଲା । ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ଞେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

"କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା", ଓ "ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଷ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୨୭.୦୩.୨୦୨୭

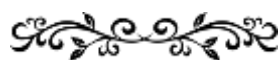
ଶ୍ରୀରାମ ନବମୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

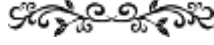
ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ,ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

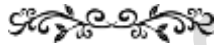
ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସେବାରେ ଓ ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶନ୍ତଦ
ସଂପାଦକ

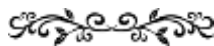
ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି
କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି
ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି,
ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ
ଯତ୍ନର ସହିତ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ ।
ତେଣୁ କୃପାଳୁ ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,
ସଂପାଦକ,

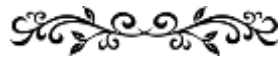
ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ....

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ (୧୦.୩.୫.୧-୨) ରେ "ୟଞ୍ଜଃ" ଶବ୍ଦକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟକରି ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - ଏହା "ୟତ୍+ଞ୍ଜଃ"ର ସଂଯୋଗ ଅଟେ । 'ୟତ୍' ର ଅର୍ଥ 'ଗତିଶୀଳ', ତଥା 'ଞ୍ଜଃ' ର ଅର୍ଥ 'ଆକାଶ' ଅଟେ । ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ "ଞ୍ଜଃ" ଆକାଶ ରୂପରେ ଏକ ମାତ୍ର ଚେତନ ତତ୍ତ୍ୱ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପି ରହିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚେତନାରେ ସଂକଳ୍ପର ସଂଚାରହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେଥିରୁ ଆକାଶରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନ (ସର୍ବ ଆଟମିକ୍ ପାର୍ଟିକିଲ୍ସ) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ସେମାନେ ଗତିଶୀଳ ଥିଲେ, ସେଇଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "ୟତ୍" କୁହାଯାଇଛି । ଏହାକୁ (ଆକାଶାତ୍ ବାୟୁଃ) ଆକାଶରେ ବାୟୁର ଉତ୍ପତ୍ତି କୁହାଯାଇପାରେ । ସେହି ପ୍ରବାହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନଙ୍କର ଗତିର କାରଣରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ (ଫିରିଲଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ପୋଟେନ୍ସିୟଲ୍) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ହିଁ "ଅଗ୍ନି"ର ଉତ୍ପତ୍ତି (ବାୟୋଃ ଅଗ୍ନିଃ) କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ତିନୋଟି (ଞ୍ଜଃ - ଆକାଶ, "ୟତ୍" - ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରବାହିତ କଣମାନ, ତଥା ସେହି ଗତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ) ର ସଂଯୋଗରୁ ହିଁ ପରମାଣୁ ମାନଙ୍କର ରଚନା ହେଲା । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଘନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟସ୍ ପ୍ରୋଟନ୍ସ), ତଥା ଏହାର ପାଖା-ପାଖି ର ଆକାଶକୁ ଘେରିକରି ରହିଥିବା ଗତିଶୀଳ ଋଣ (ବିଯୁକ୍ତ) ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ସ); ଏହି ଦୁଇଟି ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ମାନଙ୍କର ପରମାଣୁ ସମୁହର ସଂରଚନା । ଏହିମାନଙ୍କର ଅନୁପାତ ବଦଳିଗଲେ ପଦାର୍ଥ ବଦଳିଯାଏ ।

"ୟତ୍" ଓ "ଞ୍ଜଃ" ର ସଂଯୋଗରେ ପଞ୍ଚଭୂତାତ୍ମକ ଜଗତ-ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ମାଣର ଯଜ୍ଞିୟ ଚକ୍ରର ହିଁ ସୂଚକ ଅଟେ ।

"ବେଦ" ଦୀର୍ଘକାଳରୁ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ଏକ ଅଙ୍ଗରୂପେ ରହିଆସିଅଛି । ଆଜି ଏହା ବୁଝିଦୁଏ ଯେ, ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବେଦ-ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ଅନେକ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ" ବେଦର ଏକ ଏପରି ଭାଗ ଯାହା ଏବେ ବି ମଧ୍ୟ ଆଜିର ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । 'ବେଦ ସଂସ୍କୃତି' ଅନୁଗାମୀ ପଶ୍ଚିମ ସଭ୍ୟତାରୁ କିଏ କେତେ ବି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ଜନ୍ମରୁ ବିବାହ ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍କାର କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଲ୍ପାଧିକ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । ସଂସ୍କାର ଏବଂ ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରୁ ହିଁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରେରଣା ର ସଂପର୍କ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ନିରନ୍ତର ଜଡ଼ିତ ରହିଅଛି ।

ଯଜୁଃ - ଯଜ୍ଞାର୍ଥକ

ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରକୁ "ଯଜୁ" (ଯଜୁଷ୍) କୁହନ୍ତି । ଋକ୍-ବେଦ ଓ ସାମବେଦର ମନ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଅଟେ, ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । "ଗଦ୍ୟାତ୍ମକୋ ଯଜୁଃ" ଅନୁସାରେ ଏହା ଗଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ର ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ "ଅନିୟତାକ୍ଷରାବସାନୋ ଯଜୁଃ" ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠିରେ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଧାରିତ ନ ଥାଏ, ତାହା "ଯଜୁ" ଅଟେ । ଏହାର ନିର୍ଧାରଣ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ରଚନା ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ରହିଅଛି । 'ଋକ୍-ବେଦ'ର ପାଖା-ପାଖି ୬୭୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ଯଥାବତ୍ "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ ପାଠ ହୋଇଥାଏ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ "ଯଜ୍ଞ" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ଅଛି । 'ପାଣିନି' "ଯଜ୍ଞ"ର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ "ଯଜୁଷ୍"କୁ 'ଯଜ୍' ଧାତୁ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ "ଯଜୁଃ", "ଯଜ୍" ଓ "ଯଜ୍ଞ" ତିନୋଟି ପରସ୍ପର ସମାନାର୍ଥକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରିକି -

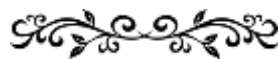
ଯଜ୍ଞିଷ୍ଠଂ ତୁ ଯଜୁର୍ବେଦେ ତେନ ଯଜ୍ଞମୟୁଷତ ।

ଯଜନାତ୍ ସ ଯଜୁର୍ବେଦ ଇତି ଶାସ୍ତ୍ରବିନିଷ୍ପୟଃ ॥ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୁରାଣ - ୨.୩୪.୨୨) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରତିପାଦିତ ଅଛି, ସେହିଥିରୁ ଯଜ୍ଞର ଯଜନ କରାଯାଏ । ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜନ କାରଣରୁ ହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯଜୁର୍ବେଦ ନାମ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ନିରୁକ୍ତକାର "ୟଜୁର୍ଯ୍ୟଜତେଃ" (ନି. - ୭.୧୨) ଉକ୍ତିରୁ କରିଛନ୍ତି । "ୟଜୁର୍ଭୟଜନ୍ତି" (କାଠକ ସଂହିତା - ୨୭.୧), "ୟଜୁସ୍ତସ୍ମାଦ୍ (ୟଜ୍ଞାତ୍) ଅଜାୟତ" (କାଠକ ସଂହିତା ୧୦୦.୨୧), "ୟଜ୍ଞୋ ହ ବୈ ନାମୈତଦ୍ୟଦ୍ୟଜୁରିତି" (ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ୪.୬.୭.୧୩) ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୁତିବଚନ ମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ମିଳିଥାଏ ।

ଏଠି ଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ଏହା ଅଟେ କି, ଯଜ୍ଞ ଅଥବା ଯଜନ କେବଳ ଲୌକିକ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର କର୍ମକାଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପାଣିନି "ୟଜ୍" ଧାତୁର ଅର୍ଥ ଦେବପୂଜନ, ସଂଗୀତିକରଣ ଏବଂ ଦାନ ବୋଲି କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆଧାରକରି, ନିଜରୁ ଉକ୍ତ ଚେତନ-ସତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ବିକାଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି; ସେହି ଦିବ୍ୟ ଅନୁଶାସନରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ କର୍ମ-ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭୂତିମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପ୍ରୟୋଜନ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିବା; ଏହିସବୁ କ୍ରିୟାମାନେ ଯଜ୍ଞ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ବେଦୋକ୍ତ ଯଜ୍ଞକୁ ଏହିଭଳି ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନିଆଯିବା ଦରକାର । "ଯଜ୍ଞ"କୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ନେବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପୂରାତନ, ନୂତନ, ସନାତନୀ, ଆର୍ଯ୍ୟସମାଜୀ, ତଥା ସମସ୍ତ ବିଦ୍ଵାନଙ୍କର ଏକ ମତ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞର ବ୍ୟାପକ ଭାବ ମଧ୍ୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ (ସହଯଜ୍ଞାଃ ପ୍ରଜାଃ ସୃଷ୍ଟା... - ୩.୧୦) ରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ଯଜ୍ଞର ମୁଖ୍ୟ ଧାରାମାନ

ଯଜ୍ଞର ୨ଟି ମୁଖ୍ୟ ଧାରା କୁହାଯାଇପାରେ - (୧) ଯଜ୍ଞର ଏହି ସନାତନ ରୂପ, ଯାହା ଅନାଦି କାଳରୁ ଅବାଧ୍ୟ ଗତିରେ ଚାଲୁଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ (କ) ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ (ଖ) ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚକ୍ର ଚାଲିଆସୁଅଛି । (୨) ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ ରୂପ, ଯାହା ସଂକଳ୍ପପୂର୍ବକ କରାଯାଏ । ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ (କ) ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରାଦି ବିବିଧ ଯଜନ-କର୍ମକାଣ୍ଡ ଆସିଥାନ୍ତି, ତଥା (ଖ) ଲୋକବ୍ୟବହାର ରେ ଜୀବନ ଯଜ୍ଞ ରୂପରେ ଯାହା ଅନିବାରଣୀୟ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଲୌକିକ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୂଳ ସୂତ୍ର ହେଉଛି - ନିଜ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବସ୍ତୁକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଥବା ଲୋକମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିଦେବା । ମିମାଂସା ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ କର୍ମକାଣ୍ଡକୁ ହିଁ ବିଶେଷ ରୂପରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବେଦ ତ ଯଜ୍ଞର ସନାତନ, ସୃଜନାତ୍ମକ ଓ ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାରା ସହିତ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ।

ପୁରୁଷସୁକ୍ତରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ତ ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ପୁରୁଷରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେହି ଯଜ୍ଞରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛନ୍ତି -

ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜ୍ଞାସର୍ବଦୁତଃ ଋତଃ ସାମାନି ଜଜ୍ଞିରେ ।

ଛନ୍ଦାସି ଜଜ୍ଞିରେ ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜୁଃ ତସ୍ମାଦଜାୟତ ॥ (ଋ.ବେ - ୧୦.୧୦.୧, ଯଜୁଃ - ୩୧.୭) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞରୁ ଋତାମାନ ଏବଂ ସାମ ଆଦି ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସେହିଥିରୁ ଛନ୍ଦ ଆଦି ତଥା "ଯଜୁଃ" ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଏହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞ ଯେଉଁକ୍ରମେ ବିକସିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିକ୍ରମେ ସୃଷ୍ଟିର ବିକାଶ ହୋଇଆସୁଅଛି । ପୁରୁଷସୁକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯାହା ହୋଇଯାଇଛି (ୟଦ୍ ଭୂତଂ) ତଥା ଯାହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି (ୟଦ୍ ତ ଭାବ୍ୟଂ), ତାହା ସବୁ ଏହି ବିରାଟ୍ ପୁରୁଷ ହିଁ ଅଟେ (ପୁରୁଷ ଏବ ଇଦଂ ସର୍ବ) । ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ସଂଚାଳନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିରାଟ୍ ସତ୍ତାର ଯଜନ କରାଯାଏ । ସେହି ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ହିଁ ପ୍ରକୃତିରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି ।

ୟଦ୍-ପୁରୁଷେଣ ହବିଷା ଦେବା ଯଜ୍ଞମତନ୍ତୁତ ।

ବସନ୍ତୋ ଯସ୍ୟାସୀଦାଜ୍ୟଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମଃ ଇଧ୍ମଃ ଶରଦ୍ ହବିଃ ॥ (ଯଜୁଃ - ୩୧-୧୪)

ଯେବେ ଦେବଗଣ ସେହି ବିରାଟ୍ ଚେତନାକୁ ଯଜନ କଲେ, ତେବେ (ସେହି ଯଜ୍ଞରେ) ବସନ୍ତଋତୁ ଆଜ୍ୟ ରୂପରେ, ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ ଇନ୍ଦନ ରୂପରେ, ତଥା ଶରତଋତୁ ହବି ରୂପରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ବେଦରେ ଯଜ୍ଞର ବିରାଟ୍ ସ୍ୱରୂପର ଦର୍ଶନ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଆସୁଅଛି

। ଲୌକିକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିବାଦୀ ଯଜ୍ଞକୁ ଦିବ୍ୟ-ଅନୁଶାସନରେ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠକର୍ମର ସଂଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି (ୟଞ୍ଜୋ ବୈ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମଂ କର୍ମ) ।

ମନୁସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ବେଦାଧ୍ୟୟନ-ଜ୍ଞାନବିସ୍ତାର ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ତର୍ପଣ ପିତୃଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ହୋମାଦି କର୍ମ ଦେବଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ବଳିବୈଶ୍ଵାଦି କର୍ମ ଭୂତଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ଅତିଥି ଆଦିଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ମନୁଷ୍ୟଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

‘ୟଜ୍’ ଧାତୁ ଅନୁସାରେ "ଦେବପୂଜନ" (ଉଚ୍ଚତମ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ), "ସଂଗୀତକରଣ" (ସହଯୋଗାତ୍ମକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସହିତ), ଏବଂ "ଦାନ" (ନିଜର ଅଧିକାର ର ପ୍ରିୟବସ୍ତୁ ସମର୍ପଣ କରିବା) ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିର୍ଧାରିତ, ଅଥବା ସ୍ୱୀକୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଭାବ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ସ୍ୱଷ୍ଟତାର ସହିତ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି -

ଆରମ୍ଭୟଜ୍ଞାଃ କ୍ଷତ୍ରାଣ୍ଡ ହବିର୍ଯଜ୍ଞା ବିଶଃ ସ୍ୱତାଃ ।

ପରିଚାରୟଜ୍ଞାଃ ଶୁଦ୍ରାଣ୍ଡ ଜପୟଜ୍ଞା ଦ୍ୱିଜାସ୍ତଥା ॥ (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ ୩୬୭.୧୨)

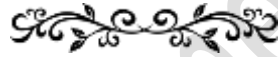
ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରାକ୍ରମ-ଉଦ୍ୟୋଗ କରିବା ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ହୋମ ଆଦି (ଅନ୍ନାଦି ସାଧନାମାନଙ୍କରୁ ଯଜନ) କରିବା ବୈଶ୍ୟମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜପ ଆଦି (ଆତ୍ମ ଚେତନାକୁ ପରମାତ୍ମା ଚେତନା ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବା) କର୍ମ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

ଯେଉଁଠି ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆସେ, ସେଠି ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ କ୍ରିୟାଭଳି କର୍ମ ମାନିବା ବା ବିଚାରରେ ସୀମିତ ରଖିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ସହିତ ପ୍ରକୃତିମାନଙ୍କର ଶୋଧନ, ପର୍ଯ୍ୟାବରଣର ସନ୍ତୁଳନ, ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ବିସ୍ତାର ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡ ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା, ବିଚାର ଓ ପ୍ରେରଣା ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିସବୁ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣକରି 'ମୀମାଂସା ଦର୍ଶନ'ର ଅଷ୍ଟମ ପାଦର ସୂତ୍ର ୯.୧୦.୧୧ ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - କେବଳ ଧନଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯଜ୍ଞରେ ସିଦ୍ଧି ମିଳେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତପ ଆଦି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବିଦ୍ୱାନମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ବିଧିବଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଉଥିବା ଯଜନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ ଚକ୍ର (ଇକୋଲୋଜିକଲ୍ ସାଇକେଲ୍) କୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଦରେ ଯଜନ କର୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, -

"ଇୟଂ ବେଦିଃ ପରୋଅନ୍ତଃ ପୃଥିବ୍ୟାଃ ଅୟଂ ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ" (ଯଜୁଃ - ୨୩.୨୨),

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତ୍ରୀମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ ଓ ଏହି ଯଜ୍ଞ ଏହି ଭୁବନର ନାଭିକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତ୍ରୀମ ବିନ୍ଦୁ କେମିତି ? ଅନ୍ତ୍ରୀମ ବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉନ୍ନତତାର ସୂଚକ ଅଟେ । ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ଅଟେ, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସଂଚାଳନ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଚାଲିଥାଏଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯଜ୍ଞକୁ ତାହାର ନାଭି (ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ) କୁହାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଜ୍ଞ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ସମୟରେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଋଷି, ଦେବତା, ଛନ୍ଦର ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ତାହାର ନିର୍ଧାରଣ

ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି "ଯଜ୍ଞ"ର ବିଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ମନ୍ତ୍ରସମୁହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, - ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବିନିଯୋଗ ନ କରି ବେଦାଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ସିଏ ଅତିଶୟ ପାପର ଭାଗୀଦାର ହୁଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ତାଙ୍କର ସକଳ ମନୋରଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହା ସହିତ ଯଦି ଅର୍ଥବୋଧକ ପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟାୟନାଦି କରେ, ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାଉଣ୍ଡନ ତାଙ୍କ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର ୧.୧ ରେ କହିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ମଧ୍ୟ ମହର୍ଷି ଶୌନକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି (ବୃହଦେବତା ୮.୧୩୨) । ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବେଦ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କହିଥାଏ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ -

ଋଷି - କୌଣସି କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ବାସ୍ତବିକ ଭାବ ତାହାର ବକ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଜାଣିବା ବିନା ବାହରକରିବା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । "ମୋ ସମ କୌନ କୁଟିଲ ଖଲ କାମୀ" ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ଯେ, କୌଣସି ଏକ ଅଧମ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥନ; କିନ୍ତୁ ଏହି ବାକ୍ୟ "ସନ୍ତ ସୁରଦାସ"ଙ୍କର ଅଟେ, ଏହାର ଚତକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବାପରେ ଏହି ଉକ୍ତି ଅତି ଗହନ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ ଯୁକ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଆଯିବ । ତେଣୁ ଋଷିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ତାଙ୍କର କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେବତା - ଋଷି କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ କ୍ରିୟା ବା ସାମାନ୍ୟ ଉପକରଣ ପଛରେ ସନ୍ନିହିତ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଚେତନ ଶକ୍ତିର ସକ୍ରିୟତା ଦେଖନ୍ତି । ସେହି ଦେବଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଅବଧାରଣା ନ ଥିଲେ, ସେହି ଉକ୍ତିର ଭାବ ଜାଣିବା ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । "ସୋମେନାଦିତ୍ୟଃ ବଲିନଃ" ଏହି ଉକ୍ତିରୁ ଯଦି ସୋମଙ୍କୁ ସୋମବଲ୍ଲୀ ମାନି ନିଆଯାଏ, କେମିତି ଚଳିବ ? ଏଠି ସୋମଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରବାହର ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱଷ୍ଟହେବା ଦରକାର ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅବିରଳ ଶକ୍ତି ବଳରେ ସୋମଙ୍କର ଦିବ୍ୟତା

କୋଟି ବର୍ଷରୁ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବସ୍ତୁଆଦି ଅଥବା କ୍ରିୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେବ ପ୍ରବାହର ଅବଧାରଣା ବିନା ଠିକ୍ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଛନ୍ଦ - ଅଭୀଷ୍ଟ ଭାବମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଶେଷ-ଅନୁଶାସନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ତାହା ଛନ୍ଦ ହୁଏ । ସଂସ୍କୃତ ବଡ଼ ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା, ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ଭାବ ପାଇଁ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧ, ତଥା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟଦା ଅନୁରୂପ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନେକାର୍ଥ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । ଛନ୍ଦ ରଚନାରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଅନେକଥର ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପଟ ସେପଟ କରିଦିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହାର ଭାବ ବଦଳିଯାଏ । ତେଣୁ ଛନ୍ଦର ମର୍ଯ୍ୟଦା ବୁଝି ନ ପାରିଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା କଠିନ । ପୁନଃ ଛନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ‘ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ଧ୍ବନି-ବିଜ୍ଞାନ’ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁରୂପ ହିଁ ଉଚ୍ଚାରଣ ବା ପାଠ କରିବା ଦରକାର । ଏକ ବାକ୍ୟ "ମୁଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲି", ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବରେ, ପ୍ରସନ୍ନ ଭାବରେ, ଅଥବା ବ୍ୟଙ୍ଗ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାର୍ଥକ ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟଦାର ଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ରଚନାରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଧାରଣ କରିବା ଏକ ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଋଷି - ଆଚର୍ଯ୍ୟ ସାୟଣ ତାଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ ଋଷିଙ୍କର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟକରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ - ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରବକ୍ତାଙ୍କୁ ଋଷି କୁହାଯାଏ - "ୟସ୍ୟ ବାକ୍ୟଂ ସ ଋଷିଃ" (ଋ-୧୦.୧୦, ସା.ଭା) । ଯଜୁର୍ବେଦ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯେବେ ଋଷିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ଋଷିମାନଙ୍କର ୩ଟି ରୂପ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

୧ - ପ୍ରଥମଟି ଏହି ବେଦର ଆଦିତ୍ରଷ୍ଟା-ପ୍ରତ୍ନତ୍ରଷ୍ଟା "ଋଷି ବିବସ୍ବାନ୍" ଅଟନ୍ତି, ଏହା "ଯଜୁଃ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର" ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି - "ଇଷେତ୍ସାଦି ଖଂ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତଂ ବିବସ୍ବାନ୍ ଅପଶ୍ୟତ୍" (ପୃଷ୍ଠା -୧) । ଏହି ବେଦଜ୍ଞାନ "ସୂର୍ଯ୍ୟ"ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ୍ରମଶଃ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଆଦିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲେ - ଏହା ସର୍ବବିଦିତ ତଥ୍ୟ ଅଟେ ।

୨ - ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହି ବେଦର ସେହି ଋଷିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ "ଦର୍ଶପୌର୍ଣ୍ଣମାସ" ଆଦି ପ୍ରକରଣ ବିଶେଷର ସାମୁହିକ ଋଷି ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟଃ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ରରେ ଅଛି - "ତତଃ ପ୍ରତିକର୍ମ-ବିଭାଗେନ

ବ୍ରାହ୍ମଣାନୁସାରେଣ ଋଷୟୋ ବେଦିତବ୍ୟାଃ" । ଏଠାରେ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଋଷିମାନଙ୍କର ୨ଟି ଅପବାଦ ମଧ୍ୟ ଅଛି - (କ) ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ (ଖ) ଦଧ୍ୟାତ୍ ଆଧର୍ବଣ ।

୩. ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଋଷିମାନେ ଆସନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବେଦମନ୍ତ୍ରକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି-ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଦି ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବୈୟାକ୍ତିକ ସ୍ତ୍ରରର ଯଥାବସର ସମ୍ବନ୍ଧ ଋଷି ରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା (ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ) ର ପ୍ରତ୍ୟକ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତିମ ଭାଗରେ ("ଋଷି, ଦେବାତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ") ୩ୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷି ମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷିମାନଙ୍କର ସୂଚୀ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରର -

ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରର - ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ରୁ ୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର ଋଷି ବିବସ୍ତାନୁ ଅଟନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରର -

ପ୍ରକରଣ	ଅଧ୍ୟାୟ-କଣ୍ଠିକା	ଋଷି ନାମ
ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ		ପରମେଷ୍ଠୀ ପ୍ରଜାପତି ବା ଦେବଗଣ ପ୍ରଜାପତି
ପିତୃଯଜ୍ଞ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି, ଦେବଗଣ, ଅଗ୍ନି, ବା ଗନ୍ଧର୍ବ
ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର		ପ୍ରଜାପତି
ଯଜମାନାଗ୍ନି-ଉପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ଆଗତୋପସ୍ଥାନ		ଆଦିତ୍ୟ
ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ		ପ୍ରଜାପତି
ସତ୍ରୋପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ନୈମିତ୍ତିକ		ବସିଷ୍ଠ
ବାଜପେୟ		ବୃହସ୍ପତି, ଇନ୍ଦ୍ର
ରାଜସୂୟ		ବରୁଣ
ଚରକସୌତ୍ରାମଣୀ		ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର
ଅଗ୍ନିଚୟନ		ପ୍ରଜାପତି. ବା ସାଧ୍ୟଗଣ

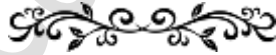
ସୌତ୍ରାମଣୀ		ପ୍ରଜାପତି, ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର, ସରସ୍ୱତୀ
ଅଶ୍ୱମେଧ		ପ୍ରଜାପତି ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିକୋଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି
ପୁରୁଷମେଧ		ନାରାୟଣପୁରୁଷ
ସର୍ବମେଧ		ବ୍ରହ୍ମ, ସ୍ୱୟଂଭୁ
ଅନାରଭ୍ୟାଧୀତ		ଆଦିତ୍ୟ, ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ
ପିତ୍ରେ୍ୟାଧ୍ୟାୟ		ଆଦିତ୍ୟ ଅଥବା ଦେବଗଣ
ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟାଗ୍ନିକାଶ୍ୱ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ମେଧୋପନିଷତ୍ ମହାବୀର- ସମ୍ବରଣ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ପ୍ରେକ୍ଷଣାଦି ମହାବୀର-ନିରୂପଣେ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ଘର୍ମଧୂର୍-ଦୋହନମ୍-ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ- ଘର୍ମଭେଦେ-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ଇଶାବାସ୍ୟୋପନିଷତ୍		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ

ଦେବତା - ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ରକ୍ଷିଗଣ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯାହାଙ୍କର ସ୍ମୃତି କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ମନ୍ତ୍ରର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ସାୟଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ (ସା.ଭା - ୧୦.୧୦) ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି - "ୟଂ ତେନୋତ୍ୟତେ ସା ଦେବତା" । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେବେ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅତିକମରେ ୨ଟି ବିଚାରଧାରା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥାଏ । ପ୍ରଥମଟି ସନାତନ ଧାରା ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଅଶ୍ୱମେଧାଦି ଯଜ୍ଞୀୟ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ମାନିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାରାଟି ଅତି ବିଚାରଶୀଳ ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଆଦର୍ଶ ସାମାଜିକ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୂତ୍ରଧାର ମାନନ୍ତି ଓ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ସଂହିତା ମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଚାରଧାରା ପାଇଁ ଦୁଇପ୍ରକାର ର ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପଲବ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ବିଷୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ସଂକଳନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ, ସେମାନଙ୍କର ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର

ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଛନ୍ଦ - ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣ କରିବାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କଠିନତା ଆସିଥିଲା । ଯଦ୍ର-ତଦ୍ର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣର ଯେଉଁ ସୂଚୀମାନ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ସେଥିରେ ମନ୍ତ୍ରସମୁହଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଛନ୍ଦରେ ନିର୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଛନ୍ଦର ବ୍ୟାକରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମେଳ ଖାଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ, ପୂର୍ବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯଦ୍ରୁଷ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂତ୍ର ନିର୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ ? ଅଥବା ପରସମୟରେ ବ୍ୟାକରଣ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଧାରିତ ସୂତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗୀତ ତାଳ ଖାଇ ପାରୁନଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ପ୍ରଭେଦ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ପ୍ରକରଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶୋଧାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ-ନିର୍ଧାରଣର ଅପେକ୍ଷା ରଖୁଛି । ଏହି ଭାଷାର୍ଥ ସହିତ ପରମ୍ପରା ଓ ବିବେକ ର ସଂଯୋଗ କରି ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ସୂଚନା ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୂଚନା ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମେଧ ପ୍ରକରଣ ! କିଛି ଭ୍ରମତା

ବେଦରେ "ମେଧ" ଶବ୍ଦ "ଯଜ୍ଞ"ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ । ନିରୁକ୍ତର ନିୟମରେ ଯଜ୍ଞର ୨୫ଟି ନାମ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ "ଅଧ୍ବର" ତଥା "ମେଧ" ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ । "ଅଧ୍ବର"ର ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ ଯଦି କରାଯାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏ "ଧୂରାତି ବଧକର୍ମ" "ନ ଧୂରଃ ଇତି ଅଧ୍ବରଃ", ଅର୍ଥାତ୍ ହିଂସାର ନିଷେଧ କରିବାର କର୍ମ । "ମେଧ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ବଷ୍ଟ କରିବା ହେତୁ ଧାତୁକୋଷରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ - "ମେଧୁ-ମେଧା, ହିସନୟୋଃ ସଂଗମେ ଚ", ଅର୍ଥାତ୍ ମେଧ ଶବ୍ଦର ଉପଯୋଗ ୩ଟି ସଂଦର୍ଭରେ କରାଯାଇପାରେ । (୧) ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ (୨) ହିଂସା (୩) ସଂଗମ, ସଂଗତିକରଣ, ଏକୀକରଣ, ସଂଗଠନ । ତେଣୁ ଯଜ୍ଞ ଯେତେବେଳେ "ଅଧ୍ବର" ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରକରଣରେ "ମେଧ"ର ଅର୍ଥ ହିଂସା କେବେ ବି ହୋଇ ପାରେନା । "ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ" ଏବଂ "ସଂଗତିକରଣ" ର ସଂଦର୍ଭରେ ହିଁ ନେବା ଉଚିତ୍ ହେବ ।

ଏହା ସର୍ବମାନ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, "ବେଦବ୍ୟାସ" ବେଦକୁ ୪ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞରେ ହିଂସାର ନିଷେଧ କଥା ସ୍ବଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ -

"ସୁରାମସ୍ୟା ମଧୁମାଂସମାସବଂ କୃସରୌଦନମ୍ ।

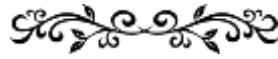
ଧୂର୍ତ୍ତେଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତଂ ହ୍ୟେତନ୍ନୈତଦ୍ ବେଦେଷୁ କଳ୍ପିତମ୍ ।।" (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ - ୨୬୫.୧) ।

ଅର୍ଥାତ୍, ଧୂର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ମଦ୍ୟ, ମସ୍ୟା, ପଶୁମାଂସ, ଦ୍ବିଜାତିମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଆଦି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି, ବେଦ ମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିଧାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ 'ମେଧ'ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିବେକଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ହିଁ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଜ୍ଞଭଳି ପାରମାର୍ଥିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏହି ଲାଞ୍ଜିରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

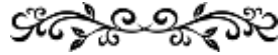
ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ, ବାଜପେୟ, ରାଜସୂୟ, ସୌତ୍ରାମଣୀ ଆଦି ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜୁର୍ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । "ମେଧ" ସମ୍ବୋଧନ ସହିତ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କର ପ୍ରକରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ହେଲେ - ଅଶ୍ବମେଧ, ପୁରୁଷମେଧ, ସର୍ବମେଧ, ତଥା ପିତୃମେଧ ଇତ୍ୟାଦି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ "ମେଧ"ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି 'ମେଧ'ର ଅର୍ଥ ବଧ ହୁଏ, ତେବେ ପିତୃମେଧ କେମିତି ସମ୍ଭବ ? କାରଣ ପିତରମାନଙ୍କର ଶରୀର ତ ଆଗରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହିଭଳି

‘ସର୍ବମେଧ’ରେ ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମାରେ ସମର୍ପିତକରି ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ।
‘ପୁରୁଷମେଧ’ରେ ଆଦର୍ଶ ସମାଜବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ କିପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେଉଁଠି
ନିୟୋଜନ କରାଯିବା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩୨ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଆଲଭନ" ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି । "ମେଧ" ଭଳି ଆଲଭନ ଶବ୍ଦର
ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବଧ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାହାର ମାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ଯୋଡିବା ଆଦି ମଧ୍ୟ
ଅଟେ । ତେଣୁ "ଅଧ୍ବର" ବଧଶୂନ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କର୍ମରେ ତାହାର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ମାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହ କରିବା
ଭରିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଯଦକ୍ଷରପଦଭ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ଶମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ଦୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ଦ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ତାନି ଶମସ୍ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସ୍ତ୍ରୋତ	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • https://asi.nic.in/pages/Central-Archaeological-Library/HQ (Archaeological Survey of India) • Vedanta Spiritual Library — www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ବେବ ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ଦସ୍ତାବେଜ ବା ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍
 ରୂପାନ୍ତର ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ)

ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ଶୈଳୀର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ୩ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯଥା, ଋକ୍, ଯଜୁଃ ଓ ସାମ । ଛନ୍ଦରେ ନିବଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଋକ୍ ବେଦ", ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ", ଓ ଗାନମୟ (ଗୀତମୟ) ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ସାମବେଦ" ନାମ ଦିଆଗଲା ।

"ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଗଦ୍ୟ' ଓ "ଯଜୁସ୍"ର ଅର୍ଥ ପୂଜା କରିବା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବାଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ - "ଯଜୁର୍ ଯାଜତେଃ", ଅର୍ଥାତ ଏହା ଯଜ୍ଞ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କର୍ମ ଅଟେ, କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦର ମୂଳ 'ଯଜ୍' ଅଟେ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଯକ୍ଷ ନିରୁକ୍ତରେ, "ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦ 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ସେହି ହିସାବରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରୁ ଯଜ୍ଞର ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । 'ଋକ୍-ବେଦ' ଅନୁସାରେ, "ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ମାତ୍ରାଂ ବି ମିମୀତ ଉ ତ୍ୱଃ" (ଋ.ବେ - ୧୦.୭୧.୧୧), ଅତଃ, ଯାଜ୍ଞିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଉପର ନାମ "ଅଧ୍ୟୟୁର୍ବେଦ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ । 'ଋକ୍ ବେଦ' "ଜ୍ଞାନକାଣ୍ଡ" ରୂପେ ପରିଚିତ । 'ଋକ୍ ବେଦ' ଜ୍ଞାନର ବାସ୍ତବ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବିସ୍ତାର 'ଯଜୁର୍ବେଦ' ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "କର୍ମକାଣ୍ଡ" କୁହାଯାଏ ।

'ଯଜୁର୍ବେଦ' ପ୍ରବନ୍ଧନ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଧାରକୁ ମୂଳ କରି 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" । 'ଆଦିତ୍ୟ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଅନେକ ବିଦେଶୀ ଏହାର ନାମକୁ ଭୁଲ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି 'ବ୍ଲାକ୍ (black) ଓ ୱାଇଟ୍ (white) ଯଜୁର୍ବେଦ', ଯେଉଁଟାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ଏହା କେବଳ ୨ଟି ସୂତ୍ର ବା ପଦ୍ଧତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଯାହା ସୁର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାହା "ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା", ଅର୍ଥାତ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ; ଓ ଯାହା ବେଦରୁ ବା ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା "ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା" । ତେଣୁ 'ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ, "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା ଶାଖା

ମହାଭାଷ୍ୟକାର ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୧ଟି ଶାଖା ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୫ଟି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଓ ୮୬ଟି 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା ଓ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ୪ଟି ଶାଖା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ

ମହର୍ଷି 'ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ବାଜସେନ୍ୟ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହୀତ ବେଦ ଶିକ୍ଷା "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା । ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ 'ବଜସେନ୍ୟା' ନାମରେ ଜଣାହେଲେ । ଯେହେତୁ ସେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ "ଆଦିତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ" କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେ, ସେହି ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ତାଙ୍କର ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ପର ସମୟରେ ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ୧୫ଟି ଶାଖା ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା । ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନାମ 'ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶାୟଣ'ଙ୍କ 'କାଣ୍ଡଭାଷ୍ୟ'ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, କାଣ୍ଡ, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ, ଗାଲବ, ଔଧେୟ, ଶାପେୟ, ତାପାୟନିୟ, କାପାଳ, ପୌଷ୍ଟବସ୍ତ୍ର, ଆବଟିକ, ପରମାବଟିକ, ପାରାଶର, ବୈନେୟ, ବୈଧେୟ, କାତ୍ୟାୟନ ଓ ବୈଜବା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା, ଯଥା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ ଶାଖା ଓ କାଣ୍ଡ ଶାଖା, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । "ବାଜସେନ୍ୟା ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ "ବାଜସେନ୍ୟା କାଣ୍ଡ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'କାଣ୍ଡ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର ଅଧ୍ୟାୟ, ଅନୁବାକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସଂହିତା ନାମ	ଅଧ୍ୟାୟ	ଅନୁବାକ	କଣ୍ଠିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ	୪୦	୩୦୩	୧୯୭୫	ବିହାର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଗୁଜୁରାଟ, ଉତ୍ତର ଭାରତ
କାଣ୍ଡ	୪୦	୩୨୮	୨୦୬୮	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଓଡ଼ିଶା, ତେଲଙ୍ଗାନା, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, କେରଳ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲନାଡୁ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ' ବିଷୟବସ୍ତୁ

'ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ ସଂହିତା' ଓ 'କାଶ୍ୟ ସଂହିତା'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ କେବଳ ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ କ୍ରମର ପ୍ରବନ୍ଧନ । ୪୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୧ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମୁଖ୍ୟତଃ 'ଶ୍ରୌତକର୍ମକାଣ୍ଡ' ବିଷୟ ଅଟେ । ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କର ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଗଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟବସ୍ତୁ
୧-୨	ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଓ ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ
୩	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ଓ ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ
୪-୮	ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ସୋମଯଜ୍ଞ
୯-୧୦	ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ
୧୧-୧୮	ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶତରୁଦ୍ରିୟ ମନ୍ତ୍ର, ବସୋଧାରା ମନ୍ତ୍ର
୧୯-୨୧	ଶୌଚ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ
୨୨-୨୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ
୨୬-୨୯	ଖିଳମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ
୩୦	ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୧	ପୁରୁଷସୂକ୍ତ
୩୨-୩୩	ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର ଓ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ସୂକ୍ତ
୩୪	ଶିବସଂକଳ୍ପପୋନିଷଦ
୩୫	ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୬-୩୯	ଘର୍ମ, ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ, ସଂଭରଣ, ପ୍ରୋଶନ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ମନ୍ତ୍ର
୪୦	ଇଶୌପନିଷଦ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଦୟ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଯାହା "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ୧୦୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଥିବାରୁ, ଏହା ଶତପଥ ନାମରେ ଜଣା । ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିପୁଳକାୟ ଓ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରତିପାଦକ, ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ ଓ କାଶ୍ୟ ୨ଟି ଶାଖାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଯଦିଓ ଏହି ଦୁଇଟି ଶାଖାର

ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ରମ ଓ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର ରହିଅଛି । ଏହା ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଶାଖା	କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୂତ୍ର	କଣ୍ଠିକା	ପ୍ରମାଠକ
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ	୧୪	୧୦୦	୪୩୮	୭୭୨୪	୬୮
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - କାଣ୍ଡ	୧୬	୧୦୪	୪୩୫	୬୮୦୭	୦

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଷୟବସ୍ତୁ

୧ମ ରୁ ୯ମ କାଣ୍ଡରେ ପିତୃପିଣ୍ଡ-ଯଜ୍ଞର ବିଷୟକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ଏହାର ବିଷୟକ୍ରମ, ସଂହିତାର ବିଷୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରହିଅଛି । ସଂହିତାରେ, ଏହା ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ସହିତ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଲଗା ରହିଅଛି । ଏହାକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ସଂହିତା ର ବିଷୟକ୍ରମ ସମାନ । ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ କାଣ୍ଡ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟରେ, 'ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଯଜ୍ଞ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଳ୍ପ ଭିନ୍ନ, ଏହା ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାରେ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଥିବାବେଳେ, କାଣ୍ଡ ଶାଖାରେ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ସେହିପରି ୨ୟ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଓ ୧ମ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ଏହା କେବଳ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାଖା ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ।

'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ବିଶେଷତା, ଏଥିରେ ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ, ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର, ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସାଧାରଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ ନିରୂପଣ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ ନିରୂପଣ କରିବାର ଶ୍ରେୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହାର କାରଣ, 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ରେ ଯଜ୍ଞ ମିମାଂସାର ପ୍ରାରମ୍ଭ, 'ହର୍ବିଯଜ୍ଞ'ରୁ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ମୂଳ ଆଧାର 'ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର' ଅଟେ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଆରଣ୍ୟକ

ଅଧିକାଂଶ 'ଆରଣ୍ୟକ', 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ଅନ୍ତିମ ଭାଗ ଅଟେ, ତେଣୁ ପ୍ରାୟତଃ 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ହିଁ 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ

"ବୃହଦାରଣ୍ୟକ"ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ଯାହା "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନୀ ଶାଖାର ୧୪ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ୧୭ତମ ଅଧ୍ୟାୟ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଯଜ୍ଞ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞ ଭିତରେ ଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ୱର ମିମାଂସା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଉପନିଷଦ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୧୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଇଶ ଉପନିଷଦ" ଓ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦ" ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି । "ଇଶ ଉପନିଷଦ" କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉପନିଷଦ, ଯାହା 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ରଚିତ ରହିଅଛି । ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକରେ "ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା" ଓ "ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା" ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଳ୍ପ ସୂତ୍ର, ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ, ଓ ଏହା ଏକ ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଅଟେ । ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଶୌତ୍ରଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କ୍ରମବଦ୍ଧତାର ପ୍ରତିପାଦନ ଅଟେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ମୂଳ ସାମଗ୍ରୀକୁ କେଉଁଠି ବିସ୍ତାର କରି ଓ କେଉଁଠି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରି ରଚନା କରାଯାଇଛି । କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଉଭୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧୀତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ, ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ ଭଳି ରହିଥାଏ । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର"ରେ ୨୬ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏଥିରେ 'ଶ୍ରାଦ୍ଧ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୨ଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ରହିଅଛି, ଯଥା, "କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଓ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ । 'ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର' ୩ଟି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ୧ମ କାଣ୍ଡରେ,

ଅବସ୍ୟାୟନ, ବିବାହ, ଓ ଗର୍ଭାଧାନ ଆଦି ବିଷୟ, ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ, ରୁଡାକରଣ, ଉପନୟନ, ସମାବର୍ତ୍ତନ, ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ, ଶ୍ରବଣାକର୍ମ, ସୀତାଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ, ଓ ୩ୟ କାଣ୍ଡରେ, ଅବକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର" ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର"ରେ ୨ଟି କାଣ୍ଡ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଯଜ୍ଞଶାଳା'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞମଣ୍ଡପ'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞବେଦୀ'ର ମାପ, ଓ 'ଯଜ୍ଞକୁଣ୍ଡ'ର ମାପ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଥାଏ ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବେଦ-ପଠନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୁହ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର "ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହାର ରଚନା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଛି । ଏହା ୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ, ଓ ୭୩୪ଟି ସୂତ୍ର ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ଵର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ ଓ କ୍ରମପାଠ ଇତ୍ୟାଦି ଅଟେ । ଏହାର ସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨ଟି ପରିଶିଷ୍ଟ ସୂତ୍ର ଅଛି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵରାଦି ନିୟମର ବିବରଣ "ପ୍ରତିଜ୍ଞାସୂତ୍ର"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ଓ "ଭାଷିକସୂତ୍ର"ରେ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ସ୍ଵର ସଂଚାରଣର ବିଧାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ପ୍ରାୟ ୩୩ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ 'ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ' ରହିଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ	ଶତପଥ (ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ)	ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା, ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ଯୁଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ, ଶାତ୍-ୟାୟନୀୟ, ତାରସାର, ଅଦ୍- ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡୁକ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	କାତ୍ୟାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବିଷ୍ଣୁ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, କାତ୍ୟାୟନୀ ଶିକ୍ଷା, ପାରାଶରୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣରତ୍ନପ୍ରଦୀପିକା ଶିକ୍ଷା, କେଶବୀ ଶିକ୍ଷା, ହସ୍ତସ୍ୱରପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିକ୍ଷା, ଅୟାବସାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତିଲକ୍ଷଣପରିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମନଃସ୍ୱାର ଶିକ୍ଷା, ୟତ୍ତୁର୍ବିଧାନ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରାଷ୍ଟକ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କୌଷିକ ଶିକ୍ଷା, ତ୍ରେୟାରୀୟ ଶିକ୍ଷା, ପରିଭାଷାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ନବାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, କାରିକାବଳୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣ ଭଜାରଣ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତି ଶିକ୍ଷା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରବୋଧିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମଲ୍ଲଗ୍ରମକୃତ ଶିକ୍ଷା, ଗଲ୍ଲଦୃଶ ଶିକ୍ଷା, ପଦ୍ମକାରିକାରତ୍ନମାଳା ଶିକ୍ଷା

॥ ଇତି ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯାହା 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି , ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଅଟେ । ଯେଉଁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' "ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ" "ବେଦବ୍ୟାସ"ଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମହାତ୍ମା ଋଷି ମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଓ ତପ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହାକୁ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' କୁହାଯାଏ । 'ଶୁକ୍ଳ' ଓ 'କୃଷ୍ଣ' ଯଜୁର୍ବେଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲାବେଳେ, 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ, ତା'ର ସଂହିତା ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଥାଏ।

ପତଞ୍ଜଳି ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ବାୟୁ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ୮୭ଟି ଶାଖା ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ତାଙ୍କର ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଓ ପର ସମୟରେ ଏହା ଶାଖା ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ବୈଷମ୍ପାୟନ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ "ଚରକ" କୁହାଯାଉଥିଲା ଓ ସେ "ଚରକଧର୍ମ" ଉପାଧି ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୩ ଜଣଙ୍କ ନାମ ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଶାଖା ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ । ସେ ଶାଖା ଗୁଡିକ ହେଲେ, - ଚରକ ଶାଖା, ଆହ୍ୱରକ ଶାଖା, କଠ ଶାଖା, ପ୍ରାତ୍ୟ କଠ ଶାଖା, କପିଷ୍ଠଳ କଠ ଶାଖା, ଚାରାଣୀୟ ଶାଖା, ବାରାୟଣୀୟ ଶାଖା, ବାର୍ତ୍ତବୀକ ଶାଖା, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଶାଖା, ଉପମାନ୍ୟବ ଶାଖା, ପାତଶ୍ରୁନୀୟ ଶାଖା, ମୈତ୍ରେୟଣୀ ଶାଖା, ମାନବ ଶାଖା, ବରହା ଶାଖା, ଦୁଷ୍ମୁତ ଶାଖା, ଛାଗଲେୟ ଶାଖା, ହାରିଦ୍ରବୀୟ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମାୟନ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମ ଶାଖା, ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ଶାଖା, ଔଷେୟ ଶାଖା, ଖାଣ୍ଡିକେୟ ଶାଖା, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶାଖା, ଭରଦ୍ୱାଜ ଶାଖା, ହିରଣ୍ୟକେଶିନ ଶାଖା, ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶାଖା, ସତ୍ୟାଶାଢ଼ ଶାଖା, ଆତ୍ରେୟ ଶାଖା, ଆଳମ୍ବି ଶାଖା, ପଲଙ୍କା ଶାଖା, କମଳା ଶାଖା, ଋଚାଭ ଶାଖା, ଆରୁଣୀ ଶାଖା, ତଣ୍ଡି ଶାଖା, କଲାପ ଶାଖା, ତୁମ୍ବରୁ ଶାଖା, ଭଲପା ଶାଖା, ବୈଶାନସ ଶାଖା, ବାଧୂଳା ଶାଖା, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଶାଖା, କୌଣ୍ଡିନୟ ଶାଖା, ହାରୀତ ଶାଖା, ଓ ଐକେୟ ଶାଖା ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଟି ଶାଖା ସଂହିତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଆଂଶିକ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା, କଠ ବା କାଠକ ଶାଖା, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା, ଓ ମୈତ୍ରେୟଶୀ ଶାଖା ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର କାଣ୍ଡ, ପ୍ରପାଠକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂତଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶାଖା ସଂହିତା	କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	କାଣ୍ଡିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂତଳ
ତୈତ୍ତିରୀୟ	୭	୪୪	୬୫୧	୧୨୦୦୦+	ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
କାଠକ	୫	୪୦	୮୪୩	୩୦୯୩	କାଶ୍ମିର, ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବ ଭାରତ
କପିଷ୍ଠଲ	୬	୪୮	-	-	ହରିୟାଣା, ରାଜସ୍ଥାନ
ମୈତ୍ରେୟଶୀ	୪	୫୪	୬୫୪	୩୧୪୪	ପଶ୍ଚିମ ଭାରତ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପରି ମଧ୍ୟ ସମାନ । ଏଥିରେ ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ, ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶୌତ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ, ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଖିଲମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ, ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ, ପୁରୁଷସୂକ୍ତ, ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର, ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଗ୍ରହଗ୍ରହଣ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

ଏବେ ଆମେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାଖା ସଂହିତା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଜାଣିବା ।

ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା ସଂହିତା

'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି "ତିତ୍ତିରି" ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରକାତକ ଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା' କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂହିତା, ଯାହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଅଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର କିଛି

ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ସାରସ୍ୱତ ଓ ଆର୍ଷେୟ ରୂପରେ ଦୁଇଟି ପାଠ-ଭେଦ ଅଛି । ସାରସ୍ୱତ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମିଳେ, ତଥା, ଆଶ୍ୱେୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଅନ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କର, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ର ନାମ "ତୈତ୍ତିରୀୟ" ।

ଏହି 'ଶାଖା ସଂହିତା'ରେ ୭ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୪ଟି ପ୍ରପାଠକ ଓ ୬୫୧ଟି ଅନୁବାକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ ର ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୨୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରହିଅଛି । କାଣ୍ଡାନୁକ୍ରମାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ୫ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡିକ ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୨	ସୌମ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୩	ଆଶ୍ୱେୟ କାଣ୍ଡ
୪	ବିଶ୍ୱଦେବ କାଣ୍ଡ
୫	ସ୍ୱାୟଂଭୁବ କାଣ୍ଡ

କଠ ଶାଖା ସଂହିତା

'କଠ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି 'କଠ' ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ, ଏହି ଶାଖା ସଂହିତାର ପ୍ରକାଚକ ଅଟନ୍ତି । ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ଶାଖା ଅତି ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା, ଏପରିକି ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଏହାର ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା । 'କଠ ଶାଖା' ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ବିସ୍ତାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଏହାର ୪୪ଟି ଉପଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'କଠ ଶାଖା'ର ବେଦରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି । 'କଠ ଶାଖା' ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହାର ସଂହିତା ଉଦ୍ଧାର

ହୋଇପାରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ଓ ଏହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଆରମ୍ଭ ନାହିଁ ।

'କଠ ସଂହିତା'ରେ ୫ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୦ଟି ସ୍ଥାନକ ବା ପ୍ରପାଠକ, ୮୪୩ଟି ଅନୁବାକ, ଓ ୩୦୯୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ମିଶାଇଲେ, ଏହାର ସମୁଦାୟ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୯୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ହେବ । ଏହାର ସଂହିତା ଓ ଉପନିଷଦର ନାମ "କଠ" ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣର ନାମ "କାଠକ" ଅଟେ । ଏହାର "କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଅଛି ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ପାଇଁ "ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ଇତିମିକା
୨	ମାଧ୍ୟମିକା
୩	ଓରିମିକା
୪	ଯାଜ୍ଞାନୁବାକ୍ୟା
୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଗ୍ରନ୍ଥ

କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା ସଂହିତା

'କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା 'ଋଷି କପିସ୍ଥଲ' ଥିଲେ, ଓ ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ନିରୁକ୍ତ ପ୍ରବଚନକାରୀ 'ଦୁର୍ଗାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହି ଶାଖାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ଏହି ଶାଖା ଆଂଶିକ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହାର ରଚନା ପ୍ରାୟ "କାଠକ ସଂହିତା" ଭଳି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ସ୍ୱରାଜନ 'ଋକ୍ ବେଦ' ଭଳି, ତେଣୁ ଏହାର ବିଭାଜନ ମଧ୍ୟ 'ଋକ୍ ବେଦ' ପରି ଅଷ୍ଟକ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇଅଛି ।

ଏଥିରେ ୨ଟି ଅଷ୍ଟକ ଓ ୪୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଷ୍ଟକ	ଅଧ୍ୟାୟ	ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
୧	୧-୮	ଉପଲବ୍ଧ
୨	୯-୧୭	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୩	୧୭-୨୪	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୪	୨୫-୩୨	୩୨, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୫	୩୩-୪୦	ଉପଲବ୍ଧ
୬	୪୧-୪୮	୪୩, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ

ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଏକ "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଭବନ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି ଶାଖାର ବ୍ୟବହାର ହରିୟାଣା ଓ ରାଜସ୍ଥାନ ର କିଛି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ହୋଇଆସୁଅଛି ।

ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା ସଂହିତା

'ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା', 'ରଷି ମିତ୍ରୟୁକ୍ତ' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା, ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ଏହାର ଅନୁସରଣକାରୀ, ସୌରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜୁରାଟ, ନାସିକ, ନାଗପୁର ଆଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । ଏହାର ରଚନା ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୪ଟି କାଣ୍ଡ, ୫୪ଟି ପ୍ରପାଠକ, ୬୫୪ଟି ଅନୁବାକ ଓ ୩୧୪୪ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ।

ଏହାର ରଚନାରେ, "ମୈତ୍ରୟଣୀ" ନାମକ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି, । ଏହାର, "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହାର ଅନେକ 'କଳ୍ପସୂତ୍ର' ରହିଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ମାନବ', 'ବୌଦ୍ଧାୟନ', ଓ 'ବରାହ' ସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏହାର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଓ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି ।

ଏହି ଶାଖାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	ମନ୍ତ୍ର
୧	୧୧ (ଆଦିମ)	୧୭୫	୬୯୫
୨	୧୩ (ମଧ୍ୟମ)	୧୫୧	୭୮୩
୩	୧୬ (ଉପରି)	୧୮୦	୪୮୫
୪	୧୪ (ଖିଲ)	୧୫୮	୧୧୮୧

ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କ ପରି, ଏଥିରେ ଯାଜ୍ଞିକ ବର୍ଣ୍ଣନା, ବ୍ୟବସ୍ଥିତକ୍ରମରେ ରହିନାହିଁ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, 'ଗୋନାମିକ' ପ୍ରକରଣରେ (ମୈ. ସଂ ୪/୨) ଗାୟକ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖକରି, ତାଙ୍କର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ଶାଖାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ ଓ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱଶାଳୀ ଏକମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ, "ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ଅଟେ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ରହିଅଛି । "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ପରି ଏହା ସସ୍ୱର ଅଟେ ।

'ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଗାତି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୩୫୩ଟି ଅନୁବାକ ଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟ
୧	୮	ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାଧାନ ଯଜ୍ଞ, ଗବାମୟନ ଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ, ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଠି ଯଜ୍ଞ, ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ ଆଦିର ବର୍ଣ୍ଣନା
୨	୮	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଉପହୋମ, ଶୌତ୍ରାମଣି, ଓ ବୃହସ୍ପତିସବ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ସବର ନିରୂପଣ
୩	୧୨	ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଠି ଓ ପୁରୁଷମେଧ ସଂବନ୍ଧିତ ବିବରଣ

ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, ଏଥିରେ ଭରଦ୍ବାଜ, ନଚିକେତା, ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ଓ ଅଗସ୍ତ୍ୟ-ବିଷୟ ଇତ୍ୟାଦି ଆଖ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି । ସତ୍ୟଭାଷଣ, ବାଣୀର ମଧୁରତା, ତପୋମୟ ଜୀବନ, ଅତିଥି ସନ୍ଧାର, ସଂପତ୍ତିର ପରୋପକାର ହେତୁ ବିନିଯୋଗ, ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ, ଆଚାର ଦର୍ଶନ ଓ ସୃଷ୍ଟି ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଦୁଇଟି ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ସେଥିରୁ "ତୈତ୍ତିରିୟ ଆରଣ୍ୟକ" 'ତୈତ୍ତିରିୟ ଶାଖା'ର, ଓ ଏହା ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ସହିତ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । "ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ଆରଣ୍ୟକ", 'ମୈତ୍ରାୟଣୀ ଶାଖା'ର, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାହାର ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରଚିତ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶାଖାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୩୨ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪ଟି ଉପନିଷଦ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଗଣା ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ 'କଠ', 'ତୈତ୍ତିରିୟ', 'ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ' ଓ 'ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର' ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଅନେକ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଅଛି, ଯଥା, ୧୧ଟି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ୯ଟି ଶୌଚସୂତ୍ର, ୩ଟି ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର ଓ ୨ଟି ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ, ଭରଦ୍ବାଜ, ଆପସ୍ତମ୍ବ, ବରାହ, ଶୌଚସୂତ୍ର ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ ଓ ଆପସ୍ତମ୍ବ 'ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର' ପ୍ରମୁଖ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଏକ ମାତ୍ର 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ, ତଥା ଏହାର ୨୧ଟି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଓ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 'ପାଣିନି ଶିକ୍ଷା' ଓ 'ଭରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ, ଓ କ୍ରମପାଠ ର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, କାଠକ, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ, ମୈତ୍ରୟଣୀ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀ, କାଠକ, କଠ-କପିସ୍ଥଳା	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ, ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି, ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶୁତି, ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ, ନାରାୟଣ, କଳି ସନ୍ତରଣ, କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ, ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁଦ୍ଧିକା, ଧ୍ୟାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ମାନବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବରାହ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବୈଶାମନସ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ମାନବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ମାନବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବରାହ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବୈଶାମନସ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କଠ-କପିସ୍ଥଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଧର୍ମସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଚାରାୟଣ ଶିକ୍ଷା, ଭାରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା, ବ୍ୟାସ ଶିକ୍ଷା, ଶମ୍ଭୁ ଶିକ୍ଷା, ପାଣିନୀୟ ଶିକ୍ଷା (ୟଜୁସ୍), କୌତୁଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବୋଧାୟନ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷା, ବାଲ୍ଲୀକୀ ଶିକ୍ଷା, ହାରିତ ଶିକ୍ଷା, ଆତ୍ରେୟ ଶିକ୍ଷା, କୌଣ୍ଡିନୀୟ ଶିକ୍ଷା, ସର୍ବସମ୍ବତ ଶିକ୍ଷା, ଆରଣ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଆପିଶଲି ଶିକ୍ଷା, କାଳନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ପାରି ଶିକ୍ଷା, ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ନବ ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାସମୁଦୟ

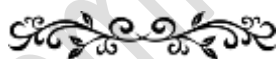
॥ ଇତି କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

ଯଜୁର୍ବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏବେବି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି, 'ପୁନେ'ର ଭଣ୍ଡାରକର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍, ରାଜସ୍ଥାନର ଅଲବର ରାଜକୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ , ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରେ ଓ ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ଅନେକ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ବିଦେଶୀ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଇଂରାଜୀ, ଜର୍ମାନୀ, ଓ ରୁଷି ଭାଷାରେ, ତଥା ଭାରତୀୟ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଜୁରାଟି, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼, ମାଲୟାଲମ ଓ ହିନ୍ଦି ଭାଷାରେ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କର ଭାଷ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, ଦେବୀଚନ୍ଦ୍ର, ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ, ଓ ଜୟଦେବ ଶର୍ମା ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି ।

॥ ଇତି ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

Not For Commercial Use

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(କୃଷ୍ଣା ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Compiled by – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

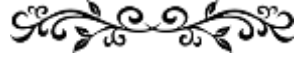
ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ସପ୍ତମ ଶ୍ଳୋ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ସପ୍ତମଃ କାଣ୍ଡଃ ॥

॥ ଅଥ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ଅଶ୍ୱମେଧଗତମନ୍ତ୍ରାଣାମଭିଧାନମ୍ |

(ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟୋମଃ; ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟୋମସ୍ୟ, ତଦାଦ୍ୟସଂସ୍ଥାରୁପସ୍ୟାଗ୍ନିଷ୍ଟୋମସ୍ୟ ଚ ବିଧାନମ୍ ॥ ସୋମରକ୍ଷିଃ)
ପୁଜନଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗ୍ନିର୍ଦେବତାନାଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିରାଟ୍-ଛନ୍ଦସାଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିରାଟ୍ ବାଚୋଽଗ୍ନୌ ସଂ
ତୀକ୍ଷତେ ବିରାଜମାଭି ସଂ ପଦ୍ୟତେ ତସ୍ମାଦ୍ଭଜ୍ୟୋତିରୁଚ୍ୟତେ ହୌ ହୋମୌ ପ୍ରାତଃସବନଂ
ବହତୋ ଯଥା ପ୍ରାଣଶ୍ଚାପାନଶ୍ଚ ହୌ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନଃ ସବନଂ ଯଥା ଚକ୍ଷୁଶ୍ଚ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ଚ ହୌ
ତୃତୀୟସବନଂ ଯଥା ବାକ୍ ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଚ ପୁରୁଷ ସଂମିତୋ ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋଽସ୍ମୁରି (୧)
ର୍ଯ୍ୟଂ କାମଂ କାମୟତେ ତମେତେନାଭ୍ୟଶ୍ଚୁତେ ସର୍ବଃ ହ୍ୟସ୍ମୁରିଣାଽଭ୍ୟଶ୍ଚୁତେଽଗ୍ନିଷ୍ଟୋମେନ
ବୈ ପୁଜାପତିଃ ପୁଜା ଅସ୍ତୃଜତ ତା ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମେନୈବ ପର୍ଯ୍ୟଗୃହ୍ଣାତ୍ତାସାଂ
ପରିଗୃହୀତାନାମଶ୍ଚତୁରୋଽତ୍ୟ ପ୍ରବତ ତସ୍ୟାନୁହାୟ ରେତ ଆଦତ୍ତ ତଦ୍-ଗର୍ଦ୍ଭଭେ ନ୍ୟମାର୍ତ୍ତ
ତସ୍ମାଦ୍-ଗର୍ଦ୍ଭଭୋ ହିରେତା ଅଥୋ ଆହୁର୍ବତବାୟାଂ ନ୍ୟମାର୍ତ୍ତତି ତସ୍ମାଦ୍ବତବା ହିରେତା ଅଥୋ
ଆହୁରୋଷଧୀଷୁ (୨) ନ୍ୟମାର୍ତ୍ତତି ତସ୍ମାଦୋଷଧିୟୋଽନଭ୍ୟଜ୍ଞା ରେଭନ୍ତ୍ୟଥୋ ଆହୁଃ ପୁଜାସୁ
ନ୍ୟମାର୍ତ୍ତତି ତସ୍ମାଦ୍ୟମୌ ଜାୟେତେ ତସ୍ମାଦଶ୍ଚତୁରୋ ନ ପ୍ର ଜାୟତ ଆଉରେତା ହି
ତସ୍ମାଦ୍-ବର୍ହିଷ୍ୟନବକ୍ଳପ୍ତଃ ସର୍ବବେଦସ୍ୟେ ବା ସହସ୍ରୋ ବାଽବକ୍ଳପ୍ତୋଽତି ହ୍ୟପ୍ରବତ ଯ ଏବଂ
ବିଦ୍ୱାନଗ୍ନିଷ୍ଟୋମେନ ଯଜତେ ପ୍ରାଜାତାଃ ପୁଜା ଜନୟତି ପରି ପ୍ରଜାତା ଗୃହ୍ଣାତି
ତସ୍ମାଦାହୁର୍ଜ୍ୟେଷ୍ଠୟଃ ଇତି (୩) ପୁଜାପତିର୍ବାବ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଃ ସ ହ୍ୟେତେନାଗ୍ରେଽୟଞ୍ଜତ
ପୁଜାପତିରକାମୟତ ପ୍ର ଜାୟେୟେତି ସ ମୁଖତସ୍ତ୍ରୃତଂ ନିରମିମୀତ

ତମସିର୍ଦେବତାଂନ୍ଦସୃଜ୍ୟତ ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦୋ ରଥଂତରଂ ସାମଂ ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ମନୁଷ୍ୟାଣାମଜଃ
 ପଶୁନାଂ ତସ୍ମାତ୍ତେ ମୁଖ୍ୟାଂ ମୁଖ୍ୟତୋ ହ୍ୟସୃଜ୍ୟନ୍ତୋରସୋ ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପଞ୍ଚଦଶଂ ନିରମିମୀତୁ
 ତମିନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତାଂନ୍ଦସୃଜ୍ୟତ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ ଛନ୍ଦୋ ବୃହତ୍ (୪) ସାମଂ ରାଜନ୍ୟୋ ମନୁଷ୍ୟାଣାମବିଃ
 ପଶୁନାଂ ତସ୍ମାତ୍ତେ ବୀର୍ଯ୍ୟାବନ୍ତୋ ବୀର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟସୃଜ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟତଃ ସଂପ୍ରଦଶଂ ନିରମିମୀତୁ ତଂ ବିଶ୍ୱେ
 ଦେବା ଦେବତା ଅନ୍ଦସୃଜ୍ୟନ୍ତ ଜଗତୀ ଛନ୍ଦୋ ବୈରୂପଂ ସାମଂ ବୈଶ୍ୟୋ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ
 ଗାବଃ ପଶୁନାଂ ତସ୍ମାତ୍ ଆଦ୍ୟାଂ ଅନ୍ଧଧାନାଦ୍ୟସୃଜ୍ୟନ୍ତ ତସ୍ମାଦ୍-ଭୂର୍ଯ୍ୟାଂସୋଽନେମଭ୍ୟା
 ଭୂର୍ଯ୍ୟାଂ ହି ଦେବତା ଅନ୍ଦସୃଜ୍ୟନ୍ତ ପୃଥ୍ୱ ଏକବିଂଶଂ ନିରମିମୀତୁ ତମନୁଷ୍ଟୁପ ଛନ୍ଦୋ (୫)
 ଂନ୍ଦସୃଜ୍ୟତ ବୈରାଜଂ ସାମଂ ଶୁଦ୍ରୋ ମନୁଷ୍ୟାଣାମଶ୍ୱଃ ପଶୁନାଂ ତସ୍ମାତ୍ତୋ
 ଭୂତସଂକ୍ରାମିଣାବଶ୍ୱଶ୍ଚ ଶୁଦ୍ରଶ୍ଚ ତସ୍ମାତ୍ତୁଦ୍ରୋ ଯଜ୍ଞେନବକ୍ଲୁପ୍ତୋ ନ ହି ଦେବତା ଅନ୍ଦସୃଜ୍ୟତ
 ତସ୍ମାଦ୍-ପାଦାବୁପଂ ଜୀବତଃ ପୃଥୋ ହ୍ୟସୃଜ୍ୟେତାଂ ପ୍ରାଣା ବୈ ତ୍ରିବୃଦଧିମାସାଃ ପଞ୍ଚଦଶଃ
 ପ୍ରଜାପତିଃ ସପ୍ତଦଶସ୍ରୟ ଇମେ ଲୋକା ଅସାବାହିତ୍ୟ ଏକବିଂଶ ଏତସ୍ମିନ୍ ବା ଏତେ
 ଶ୍ରୀତା ଏତସ୍ମିନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ଯ ଏବଂ ବେଦୈତସ୍ମିନ୍ନେବ ଶ୍ରୀୟତ ଏତସ୍ମିନ୍ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି (୬)॥
 (ଅଶ୍ୱରିରୋଷଧୀଷ୍ଠ ଜ୍ୟେଷ୍ଠୟଃ ଇତି ବୃହଦନୁଷ୍ଟୁପ ଛନ୍ଦଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ନବଂ ଚ) ॥ ୭। ୧। ୧॥

(ସ୍ତୋମପ୍ରଶଂସା ॥ ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ପ୍ରାତଃସବନେ ବୈ ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସା ତ୍ରିବୃତେ ସ୍ତୋମାୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ଦଧିଦେତି ତ୍ରିବୃତା
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସେନ ପଞ୍ଚଦଶାୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ଦଧିଦେତି ପଞ୍ଚଦଶେନୌଜସା ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ ସପ୍ତଦଶାୟ
 ଜ୍ୟୋତିର୍ଦଧିଦେତି ସପ୍ତଦଶେନ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟେନ ପ୍ରଜନନେନୈକବିଂଶାୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ଦଧିଦେତି
 ସ୍ତୋମଂ ଏବ ତତ୍-ସ୍ତୋମାୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ଦଧିଦେତ୍ୟଥୋ ସ୍ତୋମଂ ଏବ ସ୍ତୋମମୂଢି ପ୍ର ଶୟତି
 ଯାବନ୍ତୋ ବୈ ସ୍ତୋମସ୍ତାବନ୍ତଃ କାମସ୍ତାବନ୍ତୋ ଲୋକାସ୍ତାବନ୍ତି ଜ୍ୟୋତୀଂଷ୍ୟତାବତ ଏବ

ସ୍ତୋମାନେତାବତଃ କାମାନେତାବତୋ ଲୋକାନେତାବନ୍ତି ଜ୍ୟୋତୀଂଷ୍ୟବଂ ରୁନ୍ଧେ (୧)॥

(ତାବନ୍ତୋ ଲୋକାସ୍ତନ୍ଧୋଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୧। ୨ ॥

(ଅତିରାତ୍ରବିଧିଃ ॥ ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ସ ଡେ ଯଜେତ ଯୋଃସ୍ମିନ୍ସୋମେନ ଯଜମାନୋଽଥ ସର୍ବସ୍ତୋମେନ
ଯଜେତେତି ଯସ୍ୟ ତ୍ରିବୃତମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ପ୍ରାଣାଂ ସ୍ତସ୍ୟାନ୍ତର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ପ୍ରାଣେଷୁ ମେଽପ୍ୟସ୍ତଦିତି ଖଲୁ ବୈ
ୟଜେନ ଯଜମାନୋ ଯଜତେ ଯସ୍ୟ ପଞ୍ଚଦଶମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ତସ୍ୟାନ୍ତର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ବୀର୍ଯ୍ୟେ
ମେଽପ୍ୟସ୍ତଦିତି ଖଲୁ ବୈ ଯଜେନ ଯଜମାନୋ ଯଜତେ ଯସ୍ୟ ସପ୍ତଦଶମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତି (୧)
ପ୍ରଜାଂ ତସ୍ୟାନ୍ତର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ପ୍ରଜାୟାଂ ମେଽପ୍ୟସ୍ତଦିତି ଖଲୁ ବୈ ଯଜେନ ଯଜମାନୋ ଯଜତେ
ୟସ୍ୟୈକବିଂଶମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ତସ୍ୟାନ୍ତର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟାଂ ମେଽପ୍ୟସ୍ତଦିତି ଖଲୁ ବୈ
ୟଜେନ ଯଜମାନୋ ଯଜତେ ଯସ୍ୟ ତ୍ରିଶବମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତ୍ୟୁତୁଃଶ୍ଚ ତସ୍ୟ ନକ୍ଷତ୍ରୟାଂ ଚ
ବିରାଜମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତ୍ୟୁତୁଷ୍ଠ ମେଽପ୍ୟସନକ୍ଷତ୍ରୟାୟାଂ ଚ ବିରାଜାତି (୨) ଖଲୁ ବୈ ଯଜେନ
ଯଜମାନୋ ଯଜତେ ଯସ୍ୟ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ଦେବତାସ୍ତସ୍ୟାନ୍ତର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ଦେବତାସୁ
ମେଽପ୍ୟସ୍ତଦିତି ଖଲୁ ବୈ ଯଜେନ ଯଜମାନୋ ଯଜତେ ଯୋ ବୈ ସ୍ତୋମାନାମବମଂ
ପରମତାଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ବେଦଂ ପରମତାମେବ ଗଚ୍ଛତି ତ୍ରିବୃହୈ ସ୍ତୋମାନାମବମସ୍ତ୍ରିବୃତ୍ ପରମୋ
ୟ ଏବଂ ବେଦଂ ପରମତାମେବ ଗଚ୍ଛତି (୩)॥

(ସପ୍ତଦଶମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ବିରାଜାତି ଚତୁଃଶ୍ଚାରିଂଶକ) ॥ ୭। ୧। ୩॥

(ଅଙ୍ଗିରସାଂ ଦ୍ଵିରାତ୍ରବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଅଙ୍ଗିରସୋ ବୈ ସତ୍ରମାସତ ତେ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟନ୍ତେଷାଂ ହବିଷ୍ମାଂଶ୍ଚ
ହବିଷ୍ମତାହୀୟେତାଂ ତାବକାମୟେତାଂ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟାବେତି ତାବେତଂ

ହିରାତ୍ରମପଶ୍ୟତାଂ ତମାଂହରତାଂ ତେନାୟଜେତାଂ ତତୋ ବୈ ତୌ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମୈତାଂ
 ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍ ହିରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ ସୁବର୍ଗମେବ ଲୋକମୈତି ତାବୈତାଂ
 ପୁର୍ବେଶାମ୍ନାଂଗଞ୍ଜତାମୁତ୍ତରେଣା (୧) ଧୈୟୁବଃ ପୁର୍ବମହର୍ଭବତି ଗତିରୁତ୍ତରଂ
 ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟୋମୋଽଗ୍ନିଷ୍ଟୋମଃ ପୁର୍ବମହର୍ଭବତି ତେଜସ୍ତେନାବଂ ରୁନ୍ଧେ ସର୍ବସ୍ତୋମୋଽତିରାତ୍ର
 ଉତ୍ତରଂ ସର୍ବସ୍ୟାଂଽପ୍ତ୍ୟେ ସର୍ବସ୍ୟାବରୁଜ୍ୟେ ଗାୟତ୍ରଂ ପୁର୍ବେଽହନ୍-ସାମଂ ଭବତି ତେଜୋ
 ବୈ ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ତେଜଂ ଏବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମାମୂର୍ତ୍ତେ ତ୍ରେଷ୍ଣୁଭ୍ୟୁତ୍ତରଂ ଓଜୋ
 ବୈ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଗୋଜଂ ଏବ ବୀର୍ଯ୍ୟମାମୂର୍ତ୍ତେ ରଥଂତରଂ ପୁର୍ବେ (୨) ଽହନ୍-ସାମଂ
 ଭବତୀୟଂ ବୈ ରଥକ୍ରମମସ୍ୟାମେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ବୃହଦୁତ୍ତରେଽସୌ ବୈ ବୃହଦମୁଷ୍ୟାମେବ
 ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ତଦାହୁଃ କ୍ବ ଜଗତୀ ତାନୁଷ୍ଠୁପ୍ ତେତି ବୈଶାନସଂ ପୁର୍ବେଽହନ୍-ସାମଂ ଭବତି
 ତେନ ଜଗତ୍ୟେ ନୈତି ଷୋଡ଼ଶ୍ୟୁତ୍ତରେ ତେନାନୁଷ୍ଠୁଭୋଽଥାଽଽହୂର୍ଯ୍ୟ-ସମାନ୍ତେଽର୍ଯ୍ୟମାସେ
 ସ୍ୟାତାମନ୍ୟତ୍ରରସ୍ୟାହ୍ନୋ ବୀର୍ଯ୍ୟମନ୍ତୁ ପଦ୍ୟେତେତ୍ୟମାବାସ୍ୟାୟାଂ ପୁର୍ବମହର୍ଭବତ୍ୟୁତ୍ତରସ୍ଥିନ୍ନୁତ୍ତରଂ
 ନାନୈବାଧମାସୟୋର୍ଭବତୋ ନାନାବୀର୍ଯ୍ୟେ ଭବତୋ ହବିଷ୍ମନ୍ନିଧନଂ ପୁର୍ବମହର୍ଭବତି
 ହବିଷ୍ମନ୍ନିଧନମୁତ୍ତରଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ (୩)॥

(ଉତ୍ତରେଣ ରଥକ୍ରମଂ ପୁର୍ବେଽହେକଂ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୭। ୧। ୪॥

(ଗର୍ଗତ୍ରିରାତ୍ରବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆପୋ ବା ଇଦମଗ୍ନେ ସଲିଲମାସୀଉସ୍ମିନ୍ ପ୍ରଜାପତିର୍ବାୟୁର୍ଭୂତ୍ୱାଽଚରସ ଇମାମପଶ୍ୟତାଂ
 ବରାହୋ ଭୂତ୍ୱାଽହରତାଂ ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଭୂତ୍ୱା ବ୍ୟମାର୍ଚ୍ ଯାଽପ୍ରଥତ୍ ଯା ପୃଥୁବ୍ୟଭବତ୍ତତ୍
 ପୃଥୁବ୍ୟେ ପୃଥୁବିତ୍ ତସ୍ୟାମଶ୍ରାମ୍ୟତ୍ ପ୍ରଜାପତିଃ ସ ଦେବାନସ୍ତଜତ୍ ବସୁନ୍
 ରୁଦ୍ରାନାଦିତ୍ୟାନ୍ତେ ଦେବାଃ ପ୍ରଜାପତିମବ୍ରୁବନ୍ ପ୍ର ଜାୟାମହା ଇତି ସୋଽବ୍ରବୀତ୍ (୧)

ଯଥାଂ ଯୁଷ୍ମାଂ ସ୍ତପସାଂ ସ୍ତୃଷ୍ଣେୟଂ ତପସି ପ୍ରଜନନମିଚ୍ଛୁମିତି ତେଭ୍ୟାଂ ଶ୍ରିମାନ୍ନତନଂ
 ପ୍ରାୟଶ୍ଚେତେନାଂ ଯତନେନ ଶ୍ରାମ୍ୟତେତି ତେଂଶ୍ଚିନାଂ ଯତନେନାଶ୍ରାମ୍ୟନ୍ତେ ସଂବହର
 ଏକାଂ ଗାମସୃଜନ୍ତ ତାଂ ବସୁଭ୍ୟା ରୁଦ୍ରେଭ୍ୟ ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚନ୍ତେତାଂ ରକ୍ଷୟିତି
 ତାଂ ବସବୋ ରୁଦ୍ରା ଆଦିତ୍ୟା ଅରକ୍ଷନ୍ତ ସା ବସୁଭ୍ୟା ରୁଦ୍ରେଭ୍ୟ ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟଃ ପ୍ରାଜାୟନ୍ତ
 ତ୍ରୀଣି ତ (୨) ଶ୍ରୀତାନି ତ୍ରୟଂ ଶତଂ ତାଥ ସୈବ ସହସ୍ରତମ୍ୟଭବତ୍ତେ ଦେବାଃ
 ପ୍ରଜାପତିମବ୍ରୁବନ୍-ସହସ୍ରେଣ ନୋ ଯାଜ୍ଞୟେତି ସୋଂଶ୍ରିଷ୍ଟୋମେନ୍ ବସୁନୟାଜୟତ୍ତ ଲୁମଂ
 ଲୋକମାଜୟତ୍ତକାଦଦୁଃ ସ ଭୁକ୍-ଧ୍ୟେନ ରୁଦ୍ରାନୟାଜୟନ୍ତେଽକ୍ତରିକ୍ଷମାଜୟତ୍ତକାଦଦୁଃ
 ସୋଂତିରାତ୍ରେଶାଂଽଦିତ୍ୟାନୟାଜୟନ୍ତେଽମ୍ ଲୋକମାଜୟତ୍ତକାଦଦୁଷ୍ଟଦକ୍ତରିକ୍ଷଂ (୩)
 ବ୍ୟବୈର୍ଯ୍ୟତ ତସ୍ମାଦୁଦ୍ରା ଘାତୁକା ଅନାୟତନା ହି ତସ୍ମାଦାହୁଃ ଶିଥୁଲଂ ବୈ
 ମଧ୍ୟମମହସ୍ତିରାତ୍ରସ୍ୟା ବି ହି ତଦବୈର୍ଯ୍ୟତେତି ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭଂ ମଧ୍ୟମସ୍ୟାହୁ ଆଜ୍ୟଂ ଭବତି
 ସଂୟାନାନି ସୁକ୍ରାନି ଶଂସତି ଷୋଡଶିନଂ ଶଂସତ୍ୟହ୍ନୋ ଧୃତ୍ୟା ଅଶିଥୁଲଂ ଭାବାୟ
 ତସ୍ମାଦ୍ଭିରାତ୍ରସ୍ୟାଶ୍ରିଷ୍ଟୋମ ଏବ ପ୍ରଥମମହଃ ସ୍ୟାଦଧୋକ୍-ଧ୍ୟୋଽଧାତିରାତ୍ର ଏଷାଂ ଲୋକାନାଂ
 ବିଧୃତ୍ୟେ ତ୍ରୀଣିତ୍ରୀଣି ଶ୍ରୀତାନ୍ୟନୁତୀନାହମବ୍ୟବଚ୍ଛିନ୍ନାନି ଦଦାତ୍ୟେ (୪) ଷାଂ ଲୋକାନାମନୁ
 ସଂତତ୍ୟେ ଦଶତଂ ନ ବି ଛିନ୍ୟାଦ୍ଭିରାଜଂ ନେଷ୍ଟିକ୍ଷିନଦାନୀତ୍ୟଥ ଯା
 ସହସ୍ରତମ୍ୟାସୀଭସ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ରଂ ବିଷ୍ଣୁଂ ବ୍ୟାୟଶ୍ଚେତାଂ ସ ଇନ୍ଦ୍ରୋଽମନ୍ୟତାନୟା ବା ଲୁଦଂ
 ବିଷ୍ଣୁଂ ସହସ୍ରଂ ବର୍ଣ୍ୟତ ଇତି ତସ୍ୟାମକଳ୍ପେତାଂ ଦ୍ଵିଭାଗ ଇନ୍ଦୁସ୍ତୃତୀୟେ ବିଷ୍ଣୁସ୍ତଦ୍ଵା
 ଏଷାଂଭ୍ୟନୂତ୍ୟତ ଭୂଭା ଜିଗ୍ୟଥୁରିତି ତାଂ ବା ଏତାମଞ୍ଜାବାକ (୫) ଏବ ଶଂସତ୍ୟଥ ଯା
 ସହସ୍ରତମୀ ସା ହୋତ୍ରେ ଦେୟେତି ହୋତାରଂ ବା ଅଭ୍ୟର୍ଚିରିତ୍ୟତେ ଯଦର୍ଚିରିତ୍ୟତେ
 ହୋତାଽନାପୁସ୍ୟାଽଽପୟିତାଽଥାଽଽହୁରୁନ୍ଦେତ୍ରେ ଦେୟେତ୍ୟର୍ଚିରିକ୍ତା ବା ଏଷା ସହସ୍ରସ୍ୟାର୍ଚିରିକ୍ତ

ଉନ୍ନେତର୍ଭିଜ୍ଞାନଥାଃଽହୁଃ ସର୍ବେଭ୍ୟଃ ସଦସ୍ୟେଭ୍ୟା ଦେୟେତ୍ୟଥାଃଽହୁରୁଦାକୃତ୍ୟା ସା ବଶଂ
 ଚରେଦିତ୍ୟଥାଃଽହୁର୍ବୁଧ୍ନଶ୍ଚେ ଚାଗ୍ରାଧେ ଚ ଦେୟେତି (୭) ହିତାଗଂ ବୁଧ୍ନଶ୍ଚେ ତୃତୀୟମଗ୍ରାଧି
 ଐନ୍ଦ୍ରୋ ବୈ ବୁଧ୍ନା ବୈଷ୍ଣବୋଽଗ୍ରାଦ୍ୟଥୈବ ତାବକଲ୍ଲେତାମିତ୍ୟଥାଃଽହୁର୍ଯା କଲ୍ୟାଣୀ
 ବହୁରୁପା ସା ଦେୟେତ୍ୟଥାଃଽହୁର୍ଯା ହିରୁପୋଭୟତ ଏନଂ ସା ଦେୟେତି ସହସ୍ରସ୍ୟ
 ପରିଗୃହୀତୈ ଚନ୍ଦ୍ରା ଏତତ୍-ସହସ୍ରସ୍ୟାୟନଂ ସହସ୍ରଂ ସ୍ତୋତ୍ରୀୟାଃ ସହସ୍ରଂ ଦକ୍ଷିଣାଃ
 ସହସ୍ରଂ ସଂମିତଃ ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକଃ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାଭିଜିତୈ (୭) ॥
 (ଅବ୍ରବୀଚ ତଦନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଦଦାତ୍ୟଜ୍ଞାବାକଶ୍ଚ ଦେୟେତି ସପ୍ତଚନ୍ଦ୍ରିଂଶଚ) ॥ ୭। ୧। ୫ ॥

(ସହସ୍ରତମୀପ୍ରଶଂସା; ତଦଙ୍ଗଭୂତଂ ହୋମାଦିକଂ ଚ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୋମୋ ବୈ ସହସ୍ରମବିହୃତମିନ୍ଦ୍ରୋଽହ୍ନବିହୃତୋ ଯମୋ ନ୍ୟାଗଞ୍ଜୁଭାବବ୍ରବୀଦସ୍ତୁ
 ମେଽତ୍ରାପୀତ୍ୟସ୍ତୁ ହୀନା ଇତ୍ୟବୁତାଂ ସ ଯମ ଏକସ୍ୟାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପର୍ଯ୍ୟପଶ୍ୟଦିକ୍ଷଂ ବା ଅସ୍ୟ
 ସହସ୍ରସ୍ୟ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ବିଭୂର୍ତୀତି ତାବବ୍ରବୀଦିକ୍ଷଂ ମମାସ୍ତ୍ରୋତଦ୍ୟୁବକ୍ଷୋରିତି ତାବବୁତାଂ ସର୍ବେ
 ବା ଏତଦ୍ଦେତସ୍ୟାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ (୧) ପରି ପଶ୍ୟାମୋଽଂଶମା ହିରାମହା ଇତି
 ତସ୍ୟାମଂଶମାଽହରତ୍ତ ତାମସ୍ତୁ ପ୍ରାବେଶୟନ୍-ସୋମାୟୋଦେହୀତି ସା ରୋହିଣୀ
 ପିଙ୍ଗଲୈକହାୟନୀ ରୂପଂ କୃତ୍ୱା ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତା ଚ ତ୍ରିଭିଶ୍ଚ ଶତେଃ ସହୋଦୈଭସ୍ମାଦ୍ରୋହିଣ୍ୟା
 ପିଙ୍ଗଲୟୈକହାୟନ୍ୟା ସୋମଂ କ୍ରୀଣୀୟାଦ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନ୍ ରୋହିଣ୍ୟା ପିଙ୍ଗଲୟୈକହାୟନ୍ୟା
 ସୋମଂ କ୍ରୀଣାତି ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତା ଚୈବାସ୍ୟ ତ୍ରିଭିଶ୍ଚ (୨) ଶତେଃ ସୋମଃ କ୍ରୀତୋ ଭବତି
 ସୁକ୍ରୀତେନ ଯଜତେ ତାମସ୍ତୁ ପ୍ରାବେଶୟନ୍ନିନ୍ଦ୍ରାୟୋଦେହୀତି ସା ରୋହିଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣା ପଞ୍ଚୋହୀ
 ବାତ୍ରଂନୀ ରୂପଂ କୃତ୍ୱା ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତା ଚ ତ୍ରିଭିଶ୍ଚ ଶତେଃ ସହୋଦୈଭସ୍ମାଦ୍ରୋହିଣୀଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣାଂ
 ପଞ୍ଚୋହୀଂ ବାତ୍ରଂନୀଂ ଦଦ୍ୟାଦ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନ୍ ରୋହିଣୀଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣାଂ ପଞ୍ଚୋହୀଂ ବାତ୍ରଂନୀଂ

ଦଦାତି ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂଶଚ୍ଚୈବାସ୍ୟ ତ୍ରୀଣି ଚ ଶତାନି ସା ଦତ୍ତା (୩) ଭବତି ତାମସ୍ତୁ ପ୍ରାବେଶୟନ୍
 ଯମାୟୋଦେହୀତି ସା ଜରତୀ ମୁଖା ତଞ୍ଜୟନ୍ୟା ରୂପଂ କୃତ୍ୱା ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂଶତା ଚ ତ୍ରିଭିନ୍ନ
 ଶତୈଃ ସହୋଦୈଉସ୍ମାଜ୍ଜରତୀଂ ମୁଖାଂ ତଞ୍ଜୟନ୍ୟାମନ୍ତୁସ୍ତରଣୀଂ କୁର୍ବୀତ ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ରାଞ୍ଜରତୀଂ ମୁଖାଂ ତଞ୍ଜୟନ୍ୟାମନ୍ତୁସ୍ତରଣୀଂ କୁରୁତେ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂଶଚ୍ଚୈବାସ୍ୟ ତ୍ରୀଣି ଚ ଶତାନି
 ସାଂମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ଭବତି ବାଗେବ ସହସ୍ରତମୀ ତସ୍ମାଦ୍ (୪) ବରୋ ଦେୟଃ ସା ହି ବରଃ
 ସହସ୍ରମସ୍ୟ ସା ଦତ୍ତା ଭବତି ତସ୍ମାଦ୍ବରୋ ନ ପ୍ରତିଗୃହ୍ୟଃ ସା ହି ବରଃ ସହସ୍ରମସ୍ୟ
 ପ୍ରତିଗୃହୀତଂ ଭବତୀୟଂ ବରଂ ଇତି ବୁଧ୍ନାଦଧ୍ୟାୟାଂ ବୁଧ୍ନାଦିୟଂ ମମେତି ତଥାଂସ୍ୟ
 ତତ୍-ସହସ୍ରମପ୍ରତିଗୃହୀତଂ ଭବତ୍ୟଭୟତ ଏନୀ ସ୍ୟାଭଦାହୁରନ୍ୟତ ଏନୀ ସ୍ୟାତ୍-ସହସ୍ରଂ
 ପରସ୍ତାଦେତମିତି ଯୈବ ବରଃ (୫) କଲ୍ୟାଣୀ ରୂପସମୃଦ୍ଧା ସା ସ୍ୟାତ୍-ସା ହି ବରଃ
 ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ତାମୁଦ୍ରେଶାଂଂଗ୍ରାଧ୍ରଂ ପର୍ଯ୍ୟାଶାୟାଂଂହବନୀୟସ୍ୟାନ୍ତେ ଦ୍ରୋଣକଲ୍ମଶମବ
 ଘ୍ରାପୟେଦା ଜିହ୍ୱା କଲଶଂ ମହ୍ୟୁରୁଧାରା ପୟସ୍ୱତ୍ୟା ଦ୍ୱା ବିଶ୍ୱକ୍ତିନ୍ବଃ ସମୁଦ୍ରମିବ ସିନ୍ଧବଃ
 ସା ମା ସହସ୍ର ଆ ଭଜ ପୂଜୟା ପଶୁଭିଃ ସହ ପୁନର୍ମାଂଂବିଶତାଦୁୟିରିତି ପୂଜୟେବୈନଂ
 ପଶୁଭୀ ରୟା ସ (୬) ମର୍ଧୟତି ପୂଜାବାନ୍ ପଶୁମାନ୍ ରୟିମାନ୍ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ
 ତୟା ସହାଂଂଗ୍ରାଧ୍ରଂ ପରେତ୍ୟ ପୁରସ୍ତାତ୍ ପ୍ରତୀତ୍ୟାଂ ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟାଂ ଜୁହୁୟାଦୁଦା ଜିଗ୍ୟଥୁର୍ନ ପରା
 ଜୟେଥେ ନ ପରା ଜିଗ୍ୟେ କତରଶ୍ଚନୈନୋଃ । ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ ବିଷ୍ଣୋ ଯଦପଶ୍ୱଧେଥାଂ ତ୍ରେଧା
 ସହସ୍ରଂ ବି ତଦୈରୟେଥାମିତି ତ୍ରେଧାବିଭୃତଂ ବୈ ତ୍ରିରାତ୍ରେ ସହସ୍ରଂ ସାହସ୍ରୀମେବୈନାଂ
 କରୋତି ସହସ୍ରସୈବୈନାଂ ମାତ୍ରାଂ (୭) କରୋତି ରୂପାଣି ଜୁହୋତି ରୂପୈରେବୈନାଂ
 ସମର୍ଧୟତି ତସ୍ୟା ଉପୋଷ୍ଠାୟ କର୍ଣ୍ଣମା ଜପେଦିତ୍ରେ ରନ୍ତେଂଦିତ୍ରେ ସରସ୍ୱତି ପ୍ରିୟେ ପ୍ରେୟସି
 ମହି ବିଶ୍ୱତ୍ୟେତାନି ତେ ଅଦ୍ଧିୟେ ନାମାନି ସୁକୃତଂ ମା ଦେବେଷୁ ବୁତାଦିତି ଦେବେଭ୍ୟ

ଏବୈନମା ବେଦନ୍ତ୍ୟନ୍ଦେନଂ ଦେବା ବୁଧନ୍ତେ (୮)॥ (ଏତଦେତସ୍ୟାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମସ୍ୟ ତ୍ରିଭିର୍ବ ଦୃଢ଼ା
ସହସ୍ରତମା ତସ୍ମାଦେବ ବରଃ ସଂ ମାତ୍ରାମେକାନ୍ନ ଚତ୍ବାରିଂଶଚ୍ଚ) ॥ ୭। ୧। ୬॥

(ସହସ୍ରତମାଦାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସହସ୍ରତମାଂ ବୈ ଯଜ୍ଞମାନଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି ସୈନଂ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟତି ସା
ମା ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟେତ୍ୟାହ ସୁବର୍ଗମେବୈନଂ ଲୋକଂ ଗମୟତି ସା ମା
ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତଂ ଲୋକଂ ଗମୟେତ୍ୟାହ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତମେବୈନଂ ଲୋକଂ ଗମୟତି ସା ମା
ସର୍ବାନ୍ ପୁଣ୍ୟାଲ୍ଲୋକାନ୍ ଗମୟେତ୍ୟାହ ସର୍ବାନ୍ନେବୈନଂ ପୁଣ୍ୟାଲ୍ଲୋକାନ୍ ଗମୟତି ସା (୧)
ମା ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମୟ ପୂଜୟା ପଶୁଭିଃ ସହ ପୁନର୍ମାଃ ବିଶତାଦୁୟିରିତି ପୂଜୟେବୈନଂ
ପଶୁଭାଂ ରୟାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି ପୂଜାବାନ୍ ପଶୁମାନ୍ ରୟିମାନ୍ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ
ତାମଗ୍ନୀଧିଂ ବା ବ୍ରହ୍ମଣେ ବା ହୋତ୍ରେ ବୋଦ୍-ଗାତ୍ରେ ବାଃଧୂର୍ଯ୍ୟବେ ବା ଦଦ୍ୟାତ୍-ସହସ୍ରମସ୍ୟ
ସା ଦୃଢ଼ା ଭବତି ସହସ୍ରମସ୍ୟ ପ୍ରତିଗୃହୀତଂ ଭବତି ଯସ୍ତାମବିଦ୍ବାନ୍ (୨) ପ୍ରତିଗୃହ୍ଣାତି ତାଂ
ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାୟାଦେକାଃସି ନ ସହସ୍ରମେକାଂ ଓ ଭୂତାଂ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାମି ନ ସହସ୍ରମେକାଂ ମା
ଭୂତାଃ ବିଶ୍ୱ ମା ସହସ୍ରମିତ୍ୟେକାମେବୈନାଂ ଭୂତାଂ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ଣାତି ନ ସହସ୍ରଂ ଯ ଏବଂ
ବେଦଂ ସ୍ୟୋନାଃସି ସୁଷଦା ସୁଶେବା ସ୍ୟୋନା ମାଃ ବିଶ୍ୱ ସୁଷଦା ମାଃ ବିଶ୍ୱ ସୁଶେବା
ମାଃ ବିଶ୍ୱେ (୩) ତ୍ୟାହ ସ୍ୟୋନୈବୈନଂ ସୁଷଦା ସୁଶେବା ଭୂତାଃ ବିଶ୍ୱତି ନୈନଂ
ହିନସ୍ତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ସହସ୍ରଂ ସହସ୍ରତମ୍ୟନ୍ଦେତୀନା ସହସ୍ରତମାଂ ସହସ୍ରାଣା ମିତି
ୟତ୍-ପ୍ରାଚୀମୁତ୍-ସୁଜେତ୍-ସହସ୍ରଂ ସହସ୍ରତମ୍ୟନ୍ଦିୟାଭତ୍ ସହସ୍ରମପ୍ରଜାତ୍ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ
ନ ପ୍ର ଜାନୀୟାତ୍ ପ୍ରାଚୀମୁତ୍-ସୃଜତି ତାଂ ସହସ୍ରମନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତତେ ସା ପ୍ରଜାନୁତୀ
ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି ଯଜ୍ଞମାନମଭ୍ୟୁତ୍-ସୃଜତି କ୍ଷିପ୍ରେ ସହସ୍ରଂ ପ୍ର ଜାୟତ ଉଭମା ନୀୟତେ

ପ୍ରଥମା ଦେବାନ୍ ଗଞ୍ଜତି (୪)॥

(ଲୋକାନ୍ ଗମୟତି ସାଂବିଦ୍ବାନ୍-ସୁଶେବା ମାଂବିଶ୍ଵ ଯଜ୍ଞମାନ୍ ଦ୍ଵାଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୧। ୭॥

(ଆତ୍ରେୟଶ୍ଵତୁରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅତ୍ରିବଦଦାଦୌର୍ବାୟ ପୂଜାଂ ପୁତ୍ରକାମାୟ ସ ରିରିଚାନୋଽମନ୍ୟତ ନିର୍ବାୟଃ ଶିଥୁଲୋ
 ଯାତୟାମା ସ ଏତଂ ଚତୁରାତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍ତମାଂହରଭେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ ତସ୍ୟ ଚତ୍ଵାରୋ
 ବୀରା ଆଂଜାୟତ ସୁହୋତା ସୁଦ୍-ଗାତା ସ୍ଵଧର୍ଯ୍ୟୁଃ ସୁସଭେୟୋ ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ଵାଂଶ୍ଚତୁରାତ୍ରେଶ ଯଜତ ଆଂସ୍ୟ ଚତ୍ଵାରୋ ବୀରା ଜାୟତେ ସୁହୋତା ସୁଦ୍-ଗାତା
 ସ୍ଵଧର୍ଯ୍ୟୁଃ ସୁସଭେୟୋ ଯେ ଚତୁର୍ବିଂଶାଃ ପବମାନା ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ତ (୧) ଦ୍ୟ ଉଦ୍ୟନ୍ତଃ
 ସୋମାଃ ଶ୍ରୀଃ ସାଂତ୍ରିଂ ଶ୍ରୀଜାଦେବଂ ଯଜ୍ଞମାନ୍ ଚତ୍ଵାରି ବୀର୍ଯ୍ୟାଶି ନୋପାନମତେଜଃ ଜନ୍ତ୍ରିୟଂ
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମନ୍ନାଦ୍ୟଂ ସ ଏତାଂଶ୍ଚତୁରଶ୍ଚତୁଷ୍ଟୋମାନ୍-ସୋମାନପଶ୍ୟତ୍ତମାଂହରଭୈରାୟଜତ
 ତେଜଃ ଏବ ପ୍ରଥମେନାବାରୁକ୍ଷେନ୍ତ୍ରିୟଂ ହିତୀୟେନ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ତୃତୀୟେନାନ୍ନାଦ୍ୟଂ ଚତୁର୍ଥେନ
 ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାଂଶ୍ଚତୁରଶ୍ଚତୁଷ୍ଟୋମାନ୍-ସୋମାନାହରତି ତୈର୍ଯ୍ୟଜତେ ତେଜଃ ଏବ ପ୍ରଥମେନାବ
 ରୁକ୍ଷ ଜନ୍ତ୍ରିୟଂ ହିତୀୟେନ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ତୃତୀୟେନାନ୍ନାଦ୍ୟଂ ଚତୁର୍ଥେନ
 ଯାମେବାତ୍ରିରୁକ୍ଷିମାୟୋଭାମେବ ଯଜ୍ଞମାନ ରୟୋତି (୨)॥

(ତତେଜଃ ଏବାଷ୍ଟାଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୧। ୮॥

(ଜାମଦଗ୍ନ୍ୟଶ୍ଚତୁରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଜମଦଗ୍ନିଃ ପୁଷ୍ଟିକାମଶ୍ଚତୁରାତ୍ରେଶାୟଜତ ସ ଏତାନ୍ ପୋଷାଂ ଅପୁଷ୍ୟତ୍ତସ୍ମାତ୍-ପଲିତୌ
 ଜାମଦଗ୍ନିୟୋ ନ ସଂ ଜାନାତେ ଏତାନେବ ପୋଷାନ୍ ପୁଷ୍ୟତି ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ଵାଂଶ୍ଚତୁରାତ୍ରେଶ ଯଜତେ ପୁରୋତାଶିନ୍ୟ ଉପସଦୋ ଭବନ୍ତି ପଶବୋ ବୈ

ପୁରୋତାଶଃ ପଶୁନେବାବଂ ରୁକ୍ଷେନନ୍ତଂ ବୈ ପୁରୋତାଶୋନମେବାବଂ ରୁକ୍ଷେନନ୍ତଂ
ପଶୁମାନଂ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂଶ୍ଚତୁରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ (୧)॥

(ଜମଦଗ୍ନିରୁଷ୍ଟା ଚତ୍ବାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୧। ୯॥

(ପଞ୍ଚରାତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସଂବସୁରୋ ବା ଇଦମେକଂ ଆସୀତ୍-ସୋନକାମୟତର୍ତ୍ତୁନ୍-ସ୍ତୈଜ୍ଞେନେତି ସ ଏତଂ
ପଞ୍ଚରାତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍ତମାନଂହରଞ୍ଜେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ ସ ରତୁନସୃଜତ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍
ପଞ୍ଚରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ ପ୍ରେବ ଜାୟତେ ତ ରତବଃ ସୁଷ୍ଟା ନ ବ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତି ତ ଏତଂ
ପଞ୍ଚରାତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍ତମାନଂହରଞ୍ଜେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ ତେ ବ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତି (୧) ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍
ପଞ୍ଚରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ ବି ପାପୁନା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଶାଃବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ସାର୍ବସେନିଃ
ଶୌଚେନୋନକାମୟତ ପଶୁମାନ-ସ୍ୟାମିତି ସ ଏତଂ ପଞ୍ଚରାତ୍ରମାନଂହରଞ୍ଜେନାୟଜତ ତତୋ
ବୈ ସ ସହସ୍ରଂ ପଶୁନ୍ ପ୍ରାଂସ୍ତୋଦ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍ ପଞ୍ଚରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ ପ୍ର ସହସ୍ରଂ
ପଶୁନାମୋତି ବବରଃ ପ୍ରାବାହଶିରକାମୟତ ବାତଃ ପ୍ରବଦିତା ସ୍ୟାମିତି ସ ଏତଂ
ପଞ୍ଚରାତ୍ରମା (୨) ନହରଞ୍ଜେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ ସ ବାତଃ ପ୍ରବଦିତାନବଦ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍
ପଞ୍ଚରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ ପ୍ରବଦିତୈବ ବାତୋ ଭବତ୍ୟଥୋ ଏନଂ
ବାତସ୍ତତିରିତ୍ୟାହୁରନାପୁଷ୍ଟତୁରାତ୍ରୋନିରିକ୍ତଃ ଷଡ୍ରାତ୍ରୋଽଥ ବା ଏଷ ସଂ ପ୍ରତି ଯୁଜ୍ଞୋ
ୟତ୍-ପଞ୍ଚରାତ୍ରୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍ ପଞ୍ଚରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ ସଂ ପ୍ରତ୍ୟେବ ଯୁଜ୍ଞେନ ଯଜତେ
ପଞ୍ଚରାତ୍ରୋ ଭବତି ପଞ୍ଚ ବା ରତବଃ ସଂବସୁର (୩) ରତୁଷ୍ଟେବ ସଂବସୁରେ ପ୍ରତି
ତିଷ୍ଠତ୍ୟଥୋ ପଞ୍ଚାକ୍ଷରା ପଞ୍ଚିଃ ପାଞ୍ଚୋ ଯୁଜ୍ଞୋ ଯୁଜ୍ଞମେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ତ୍ରିବୃଦଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ
ଭବତି ତେଜ ଏବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ପଞ୍ଚଦଶୋ ଭବତୀହିୟମେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ସପ୍ତଦଶୋ

ଭବତ୍ୟନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରେବ ତେନ ଜାୟତେ ପଞ୍ଚବିଂଶୋଽଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ଭବତି
ପ୍ରଜାପତେରାପ୍ତ୍ୟେ ମହାବ୍ରତବାନନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟେ ବିଶ୍ୱଜିତ୍-ସର୍ବପୁଷ୍ଟୋଽତିରାତ୍ରୋ ଭବତି
ସର୍ବସ୍ୟାଭିଜିତ୍ୟେ (୪) ॥

(ତେ ବ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତ ପ୍ରବଦ୍ଧିତା ସ୍ୟାମିତି ସ ଏତଂ ପଞ୍ଚରାତ୍ରମା ସଂବହୁରୋଽଭିଜିତ୍ୟେ) ॥ ୭। ୧। ୧୦ ॥

(ଅଶ୍ୱମେଧାଜ୍ଞାଶ୍ୱବନ୍ଧନମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବସ୍ୟ ଓ ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେଽଗ୍ନିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାମା ଦଦ ଲମାମଗୃଭ୍-ଶନ୍
ରଶ୍ମନାମୁତସ୍ୟ ପୂର୍ବ ଆୟୁଷି ବିଦଥେଷୁ କବ୍ୟା ।

ତନ୍ନା ଦେବାଃ ସୁତମା ବଭୁବୁରୁତସ୍ୟ ସାମନ୍-ସୁରମାରପତୀ ॥

ଅଭିଧା ଅସି ଭୁବନମସି ଯଜ୍ଞାଽସି ଧର୍ତ୍ତାଽସି ସୋଽଗ୍ନିଂ ବୈଶ୍ୱାନରଂ ସପ୍ରଥ ସଂ ଗଞ୍ଜ
ସ୍ୱାହାକୃତଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଯଜ୍ଞା ରାତ୍ୟଜ୍ଞାଽସି ଯମାନୋ ଧର୍ତ୍ତାଽସି ଧରୁଣଃ କୃଷ୍ୟେ ଓ କ୍ଷେମାୟ
ଓ ରୟେ ଓ ପୋଷାୟ ଓ ପୃଥୁବ୍ୟେ ଓଽନ୍ତରିକ୍ଷାୟ ଓ ଦିବେ ଓ ସତେ ଓଽସତେ
ଓଽଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତୋଷ୍ପାତ୍ୟସ୍ତୁ ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟସ୍ତୁ ଭୂତେଭ୍ୟଃ (୧) ॥

(ଧରୁଣଃ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୭। ୧। ୧୧ ॥

(ଅଶ୍ୱସ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣ ଜପାଦିପୂର୍ବକଂ ତଦୁତ୍ତର୍ଜନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବିଭୁର୍ମାତ୍ରା ପ୍ରଭୁଃ ପିତ୍ରାଽଗ୍ନୋଽସି ହୟୋଽସ୍ୟତ୍ୟୋଽସି ନରୋଽସ୍ୟର୍ବାଽସି ସପ୍ତିରସି ବାଜ୍ୟସି
ବୃଷାଽସି ନୃମଣା ଅସି ଯଜ୍ଞୁର୍ନାମାସ୍ୟାଦିତ୍ୟାନାଂ ପଦାନ୍ନିହ୍ୟଗ୍ନୟେ ସ୍ୱାହା ସ୍ୱାହେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ
ସ୍ୱାହା ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ୱାହା ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସର୍ବାଭ୍ୟା ଦେବତାଭ୍ୟା ଲୁହ
ଧୃତିଃ ସ୍ୱାହେହ ବିଧୃତିଃ ସ୍ୱାହେହ ରକ୍ତିଃ ସ୍ୱାହେହ ରମତିଃ ସ୍ୱାହା ଭୂରସି ଭୁବେ ଓ
ଭବ୍ୟାୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟତେ ଓ ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟସ୍ତୁ ଭୂତେଭ୍ୟା ଦେବା ଆଶାପାଲା ଏତଂ

ଦେବେଭ୍ୟାଃଶ୍ଚ ମେଧାୟାଃ ପ୍ରୋକ୍ଷିତଂ ଗୋପାୟତ (୧)॥

(ରକ୍ତିଃ ସ୍ବାହା ଦ୍ବାର୍ଦ୍ଧିଂ ଶତିଃ) ॥ ୭। ୧। ୧୨॥

(ଅଶ୍ବମେଧ ଉଦ୍-ଦ୍ରାବହୋମାଃ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆୟନାୟ ସ୍ବାହା ପ୍ରାୟଶାୟ ସ୍ବାହୋଦ୍ରାବାୟ ସ୍ବାହୋଦ୍ଭୂତାୟ ସ୍ବାହା ଶୁକ୍ରାୟାୟ ସ୍ବାହା
ଶୁକ୍ଳୂତାୟ ସ୍ବାହା ପଲୀୟିତାୟ ସ୍ବାହାଃପଲୀୟିତାୟ ସ୍ବାହାଃବଲ୍-ଗତେ ସ୍ବାହା
ପରାବଲ୍-ଗତେ ସ୍ବାହାଃଋୟତେ ସ୍ବାହା ପ୍ରୟତେ ସ୍ବାହା ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ବାହା (୧)॥

(ଆୟନାୟୋଦ୍ରାବାୟପଲୀୟିତାୟ ଷଡ୍ଵିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୧। ୧୩॥

(ଅଶ୍ବମେଧ ପୂର୍ବହୋମାଃ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ବାହା ସୋମାୟ ସ୍ବାହା ବାୟବେ ସ୍ବାହାଃପାଂ ମୋଦାୟାୟ ସ୍ବାହା ସବିତ୍ରେ ସ୍ବାହା
ସରସ୍ବତ୍ୟେ ସ୍ବାହେନ୍ଦ୍ରାୟାୟ ସ୍ବାହା ବୃହସ୍ପତିନ୍ୟେ ସ୍ବାହା ମିତ୍ରାୟାୟ ସ୍ବାହା ବରୁଣାୟାୟ ସ୍ବାହା ସର୍ବସ୍ତୈ
ସ୍ବାହା (୧)॥ (ଅଗ୍ନୟେ ବାୟବେଃପାଂ ମୋଦାୟାୟୋଦ୍ରାୟାୟ ତ୍ରୟୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୧। ୧୪॥

(ଅଶ୍ବମେଧ ପୂର୍ବହୋମାଃ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୁଥୁବ୍ୟେ ସ୍ବାହାଃତ୍ବରିଷ୍ଠାୟାୟ ସ୍ବାହା ଦିବେ ସ୍ବାହା ସୂର୍ଯାୟାୟ ସ୍ବାହା ତନ୍ଦ୍ରମସ୍ତେ ସ୍ବାହା
ନକ୍ଷତ୍ରେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ପ୍ରାତ୍ୟେ ଦିଶେ ସ୍ବାହା ଦକ୍ଷିଣାୟେ ଦିଶେ ସ୍ବାହା ପୂତାତ୍ୟେ ଦିଶେ
ସ୍ବାହୋଦୀତ୍ୟେ ଦିଶେ ସ୍ବାହୋର୍ଧ୍ବାୟେ ଦିଶେ ସ୍ବାହା ଦିଗ୍-ଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହାଃବାହରଦିଶାଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା
ସମାଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଶିରଦ୍-ଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହାଃହୋରାତ୍ରେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହାଃଧର୍ମାସେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ମାସେଭ୍ୟଃ
ସ୍ବାହର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତ୍ଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ସଂବସ୍ତ୍ରାୟାୟ ସ୍ବାହା ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ବାହା (୧)॥

(ପୁଥୁବ୍ୟେ ସୂର୍ଯାୟାୟ ନକ୍ଷତ୍ରେଭ୍ୟଃ ପ୍ରାତ୍ୟେ ସ୍ବସ୍ତ ଚତ୍ବାରିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୧। ୧୫॥

(ପୂର୍ବଦୀକ୍ଷାହୋମାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ୱାହା ସୋମାୟ ସ୍ୱାହା ସବିତ୍ରେ ସ୍ୱାହା ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ସ୍ୱାହା ପୁଷ୍ଟେ ସ୍ୱାହା
ବୃହସ୍ପତିୟେ ସ୍ୱାହାଽପାଂ ମୋଦାୟ ସ୍ୱାହା ବାୟବେ ସ୍ୱାହା ମିତ୍ରାୟ ସ୍ୱାହା ବରୁଣାୟ ସ୍ୱାହା
ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ୱାହା (୧)॥

(ଅଗ୍ନୟେ ସବିତ୍ରେ ପୁଷ୍ଟେଽପାଂ ମୋଦାୟ ବାୟବେ ବ୍ରହ୍ମୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୧। ୧୭॥

(ପୂର୍ବଦୀକ୍ଷାହୋମାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୁଥୁବ୍ୟେ ସ୍ୱାହାଽନ୍ତରିକ୍ଷାୟ ସ୍ୱାହା ଦିବେ ସ୍ୱାହାଽଗ୍ନୟେ ସ୍ୱାହା ସୋମାୟ ସ୍ୱାହା ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ
ସ୍ୱାହା ଚନ୍ଦ୍ରମାସେ ସ୍ୱାହାଽହ୍ନେ ସ୍ୱାହା ରାତ୍ରିୟେ ସ୍ୱାହାଽର୍ଜବେ ସ୍ୱାହା ସାଧବେ ସ୍ୱାହା ସୁକ୍ଷିତ୍ୟେ
ସ୍ୱାହା କ୍ଷୁଧେ ସ୍ୱାହାଽଂଶିତିମ୍ନେ ସ୍ୱାହା ରୋଗାୟ ସ୍ୱାହା ହିମାୟ ସ୍ୱାହା ଶୀତାୟ
ସ୍ୱାହାଽଂତପାୟ ସ୍ୱାହାଽରଣ୍ୟାୟ ସ୍ୱାହା ସୁବର୍ଗାୟ ସ୍ୱାହା ଲୋକାୟ ସ୍ୱାହା ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ୱାହା
(୧)॥ (ପୁଥୁବ୍ୟା ଅଂଗ୍ନୟେଽହ୍ନେ ରାତ୍ରିୟେ ଚତୁଷ୍ପଦାରିଂଶତଃ) ॥ ୭। ୧। ୧୭॥

(କ୍ରତୁଦୀକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଭୁବୋ ଦେବାନାଂ କର୍ମଣାଽପସୂର୍ତସ୍ୟ ପଥ୍ୟାଽସି ବସୁଭିର୍ଦେବେଭିର୍ଦେବତୟା ଗାୟତ୍ରେଣ ଭା
ଛନ୍ଦସା ଯୁନକ୍ତି ବସୁନ୍ତେନ ଭୂର୍ଭୁନା ହବିଷା ଦୀକ୍ଷୟାମି ବୁଦ୍ରେଭିର୍ଦେବେଭିର୍ଦେବତୟା
ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭେନ ଭା ଛନ୍ଦସା ଯୁନକ୍ତି ଗ୍ରୀଷ୍ମେଣ ଭୂର୍ଭୁନା ହବିଷା
ଦୀକ୍ଷୟାମ୍ୟାଦିତ୍ୟେଭିର୍ଦେବେଭିର୍ଦେବତୟା ଜାଗତେନ ଭା ଛନ୍ଦସା ଯୁନକ୍ତି ବର୍ଷାଭିସ୍ତୁର୍ଭୁନା
ହବିଷା ଦୀକ୍ଷୟାମି ବିଶ୍ୱେଭିର୍ଦେବେଭିର୍ଦେବତୟାଽଂଶୁଭେନ ଭା ଛନ୍ଦସା ଯୁନକ୍ତି (୧) ଶ୍ରୀରବୀ
ଭୂର୍ଭୁନା ହବିଷା ଦୀକ୍ଷୟାମ୍ୟାଜିରୋଭିର୍ଦେବେଭିର୍ଦେବତୟା ପାଞ୍ଜେନ ଭା ଛନ୍ଦସା ଯୁନକ୍ତି
ହେମନ୍ତଶିଶିରାଭ୍ୟାଂ ଭୂର୍ଭୁନା ହବିଷା ଦୀକ୍ଷୟାମ୍ୟାଽହଂ ଦୀକ୍ଷାମିରୁହମୁତସ୍ୟ ପଥୀଂ

ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସା ବ୍ରହ୍ମଣା ଚୂର୍ତ୍ତଃ ସୂତ୍ୟଃଧାଃ ସୂତ୍ୟମୁତେଧାମ୍ ॥

ମହୀମୁ ସ୍ତୁ ସୁତ୍ରାମାଶମିହ ଧୃତିଃ ସ୍ବାହେହ ବିଧୃତିଃ ସ୍ବାହେହ ରକ୍ତିଃ ସ୍ବାହେହ ରମତିଃ ସ୍ବାହା

(୨)॥ (ଆନୁଷ୍ଠେଭେନ ଭା ଛନ୍ଦସା ଯୁକ୍ତକ୍ଳେକାନ ପଞ୍ଚାଶତ୍) ॥ ୭। ୧। ୧୮॥

(ଅଶ୍ୱତରିତହୋମାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇଂକାରାୟ ସ୍ବାହେଂକୃତାୟ ସ୍ବାହା କ୍ରନ୍ଦତେ ସ୍ବାହାଃବକ୍ରନ୍ଦତେ ସ୍ବାହା ପ୍ରୋଥତେ ସ୍ବାହା
ପ୍ରପ୍ରୋଥତେ ସ୍ବାହା ଗନ୍ଧାୟ ସ୍ବାହା ଘ୍ନାତାୟ ସ୍ବାହା ପ୍ରାଣାୟ ସ୍ବାହା ବ୍ୟାନାୟ ସ୍ବାହାଃପାନାୟ
ସ୍ବାହା ସଂଦାନମାନାୟ ସ୍ବାହା ସଂଦତାୟ ସ୍ବାହା ବିତୃତ୍ୟମାନାୟ ସ୍ବାହା ବିତୃଭାୟ ସ୍ବାହା
ପଲ୍ଲାୟିଷ୍ୟମାଣାୟ ସ୍ବାହା ପଲ୍ଲାଇତାୟ ସ୍ବାହୋପରଂସ୍ୟତେ ସ୍ବାହୋପରତାୟ ସ୍ବାହା
ନିବେଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ନିବିଶମାନାୟ ସ୍ବାହା ନିବିଷ୍ଟାୟ ସ୍ବାହା ନିଷସ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ନିଷୀଦତେ
ସ୍ବାହା ନିଷିଷ୍ଟାୟ ସ୍ବାହା (୧) ଧୃଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହାଃସୀନାୟ ସ୍ବାହାଃସିତାୟ ସ୍ବାହା
ନିପସ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ନିପଦ୍ୟମାନାୟ ସ୍ବାହା ନିପନ୍ନାୟ ସ୍ବାହା ଶୟିଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ଶୟାନାୟ
ସ୍ବାହା ଶୟିତାୟ ସ୍ବାହା ସଂମାଳିଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ସଂମାଳତେ ସ୍ବାହା ସଂମାଳିତାୟ ସ୍ବାହା
ସ୍ୱସ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ସ୍ୱପତେ ସ୍ବାହା ସୁପ୍ତାୟ ସ୍ବାହା ପ୍ରଭୋସ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ପ୍ରବୁଧ୍ୟମାନାୟ ସ୍ବାହା
ପ୍ରବୁଞ୍ଜାୟ ସ୍ବାହା ଜାଗରିଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ଜାଗ୍ରତେ ସ୍ବାହା ଜାଗରିତାୟ ସ୍ବାହା ଶୁଶ୍ରୁଷମାଣାୟ
ସ୍ବାହା ଶୁଶ୍ରୁତେ ସ୍ବାହା ଶୁତାୟ ସ୍ବାହା ବୀକ୍ଷିଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା (୨) ବୀକ୍ଷମାଣାୟ ସ୍ବାହା ବୀକ୍ଷିତାୟ
ସ୍ବାହା ସଂହାସ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ସଂଜିହାନାୟ ସ୍ବାହୋଜିହାନାୟ ସ୍ବାହା ବିବର୍ଣ୍ଣ୍ୟତେ ସ୍ବାହା
ବିବର୍ତମାନାୟ ସ୍ବାହା ବିବୃଭାୟ ସ୍ବାହୋଞ୍ଜାସ୍ୟତେ ସ୍ବାହୋଞ୍ଜିଷ୍ଟତେ ସ୍ବାହୋଞ୍ଜିତାୟ ସ୍ବାହା
ବିଧବିଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ବିଧୁନ୍ନାୟ ସ୍ବାହା ବିଧୂତାୟ ସ୍ବାହୋତ୍-କ୍ରଂସ୍ୟତେ ସ୍ବାହୋତ୍-କ୍ରାମତେ
ସ୍ବାହୋତ୍-କ୍ରାନ୍ତାୟ ସ୍ବାହା ଚଂକ୍ରମିଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା ଚଂକ୍ରମ୍ୟମାଣାୟ ସ୍ବାହା ଚଂକ୍ରମିତାୟ ସ୍ବାହା

କଣ୍ଠୁୟିଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା କଣ୍ଠୁୟମାନାୟ ସ୍ବାହା କଣ୍ଠୁୟତାୟ ସ୍ବାହା ନିକଷିଷ୍ୟତେ ସ୍ବାହା
ନିକଷିମାଣାୟ ସ୍ବାହା ନିକଷିତାୟ ସ୍ବାହା ଯଦଭି ତସ୍ମୈ ସ୍ବାହା ଯତ୍-ପିବତି ତସ୍ମୈ ସ୍ବାହା
ଯଦ୍ଦେହତି ତସ୍ମୈ ସ୍ବାହା ଯଜ୍ଞକୃତ କ୍ରୋତି ତସ୍ମୈ ସ୍ବାହା ରେତସେ ସ୍ବାହା ପ୍ରଜାଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା
ପ୍ରଜନନାୟ ସ୍ବାହା ସର୍ବସ୍ମୈ ସ୍ବାହା (୩)॥

(ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ୍ ବାଣିଜ୍ୟରେ ସ୍ୱାଗତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ୍ ସୁପରିଂସଡ଼ିଂ) ॥ ୭। ୧। ୧୯॥

(ସାବିତ୍ରୀମଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିରେ ସ୍ବାହା ବାନ୍ଧବେ ସ୍ବାହା ସୁନ୍ଦାରୀ ସ୍ବାହର୍ତମସ୍ୟୁତସ୍ୟର୍ତମସି ସ୍ବତ୍ୟମସି ସ୍ବତ୍ୟସ୍ୟ
 ସ୍ବତ୍ୟମସ୍ୟୁତସ୍ୟ ପଚ୍ଛା ଅସି ଦେବାନାଂ ଛାନ୍ଦାଂମୃତସ୍ୟ ନାମ ତସ୍ମତ୍ୟଂ ଯଦ୍ଵଂ
 ପ୍ରଜାପତିରସ୍ୟାଧୁ ଯଦସ୍ମିନ୍ ବାଜିନୀବ ଶୁଭଃ ସ୍ବଧାଂକ୍ତେ ଦିବଃ ସୁର୍ଯ୍ୟେଶ ବିଶ୍ବୋଂପୋ ବୃଶ୍ବାନଃ
 ପବତେ କବ୍ୟନ୍ ପଶୁଂ ନ ଗୋପା ଇନ୍ଦ୍ରଃ ପରିକ୍ଷା (୧)॥

(ଅଗ୍ନିରେ ବାଜିବେ ସୁନ୍ଦାରୀଃଷ୍ଟା ଚତୁର୍ବିଂଶତି) ॥ ୭। ୧। ୨୦॥

$$= || 0 || =$$

(ପ୍ରଜନନଂ ପ୍ରାତଃ ସବନେ ବୈ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନଃ ସ ଓ ଆର୍ଜିରସ୍ ଆପୋ ବୈ ସୋମୋ ବୈ
ସହସ୍ରତ୍ରୟାଂଶଃ ଶ୍ରୀମଦଂଗି ସଂବସୁରୋ ଦେବସ୍ୟ ବିଭୁରାୟନାୟାଗ୍ନୟେ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅଗ୍ନୟେ ପୃଥୁବ୍ୟେ ଭୁବଂ
ଜଂଜାରାୟାଂଗ୍ନୟେ ବାୟବେ ସ୍ୱର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଂଶତିଃ ॥ ୨୦ ॥)

(ପ୍ରଜନନମଙ୍ଗିରସଃ ସୋମେ। ବୈ ପ୍ରତିଗୁହ୍ୟତି ବୀଭୃର୍ବାକ୍ଷମାଶାୟା ହି ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୨ ॥)

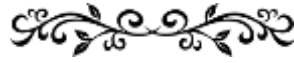
(ପ୍ରଜନନଂ ପରିତ୍ରା ॥)

॥ ॐ ॐ ॐ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣଜର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରସାଂକଃ ॥ ୧ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଷଡ୍ରାତ୍ରାଦ୍ୟାନାଂ ନିରୁପଣମ୍ |

(ଷଡ୍ରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ସାଧା ବୈ ଦେବାଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣକାମା ଏତଃ ଷଡ୍ରାତ୍ରମପଶ୍ୟନ୍ତମାହରନ୍ତେନାୟଜନ୍ତି ତତ୍ତୋ ବୈ
ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ ଲୋକମାୟନ୍ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାଃ ସଃ ଷଡ୍ରାତ୍ରମାସତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମେବ ଲୋକଂ
ୟନ୍ତି ଦେବସ୍ତ୍ରଂ ବୈ ଷଡ୍ରାତ୍ରଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ହ୍ୟେତାନି ପୁଷ୍ପାନି ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାଃ ସଃ
ଷଡ୍ରାତ୍ରମାସତେ ସାକ୍ଷାଦେବ ଦେବତା ଅଭ୍ୟାରୋହନ୍ତି ଷଡ୍ରାତ୍ରୋ ଭବତି ଷଡ୍ ବା ରତବଃ
ଷବ୍ ପୁଷ୍ପାନି (୧) ପୁଷ୍ପେରେବର୍ତ୍ତନ୍ତୁନ୍ଦାରୋହନ୍ତ୍ୟୁତୁଭିଃ ସଂବସ୍ତରଂ ତେ ସଂବସ୍ତର ଏବ ପ୍ରତି
ତିଷ୍ଠନ୍ତି ବୃହଦ୍ରଥଂତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ଯଜ୍ଞାୟଂ ବାବ ରଥଂତ୍ରମସୌ ବୃହଦାଭ୍ୟାମେବ ଯଜ୍ଞ୍ୟଥୋ
ଅନୟୋରେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟତେ ବୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଞ୍ଜିସାୟନୀ ସୁତୀ ତାଭ୍ୟାମେବ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ
ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ତ୍ରିବୃଦଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ଭବତି ତେଜ ଏବାବ ରୁକ୍ଷତେ ପଞ୍ଚଦଶୋ
ଭବତାନ୍ନିୟମେବାବ ରୁକ୍ଷତେ ସପ୍ତଦଶୋ (୨) ଭବତ୍ୟନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁକ୍ଷ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରେବ
ତେନ ଜାୟନ୍ତ ଏକବିଂଶୋ ଭବତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଥୋ ରୁଚମେବାହମନ୍ ଦଧତେ
ତ୍ରିଶବୋ ଭବତି ବିଜିତ୍ୟେ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶୋ ଭବତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ସଦୋହବିଧାନିନ ଏତେନ
ଷଡ୍ରାତ୍ରେଣ ଯଜେରନ୍ନାଶ୍ଵଞ୍ଚା ହବିଧାନଂ ଚାହଂସ୍ତ୍ରାଧ୍ରଂ ଚ ଭବତସ୍ତଦ୍ଧି ସୁବର୍ଣ୍ଣ୍ୟଂ ଚକ୍ରୀବତୀ
ଭବତଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ସମଷ୍ଟ୍ୟା ଭଲୁଷଲବୁଧ୍ଵୋ ଯୁପୋ ଭବତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ପ୍ରାଣୋ
ୟାନ୍ତି ପ୍ରାଡିବ ହି ସୁବର୍ଣ୍ଣୋ (୩) ଲୋକଃ ସରସ୍ଵତ୍ୟା ଯାନ୍ତ୍ୟସ ବୈ ଦେବୟାନଃ
ପଞ୍ଚାସ୍ତମେବାନ୍ଦାରୋହନ୍ତ୍ୟାକ୍ରୋଶନ୍ତୋ ଯାନ୍ତ୍ୟବର୍ତମେବାନ୍ୟସ୍ମିନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗଞ୍ଜନ୍ତି

ଯଦା ଦଶ ଶତଂ କୁର୍ବନ୍ତ୍ୟଧୈକମୁଦ୍ଧାନଂ ଶତାୟୁଃ ପୁରୁଷଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟ ଆୟୁଷ୍ୟେବେନ୍ଦ୍ରିୟେ
ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଯଦା ଶତଂ ସହସ୍ରଂ କୁର୍ବନ୍ତ୍ୟଧୈକମୁଦ୍ଧାନଂ ସହସ୍ରସଂନିତୋ ବା ଅସୌ
ଲୋକୋଽମୁମେବ ଲୋକମଭି ଜୟତି ଯଦୈଷାଂ ପ୍ରମୀୟେତ ଯଦା ବା
ଜୀୟେରନ୍ଧ୍ରଧୈକମୁଦ୍ଧାନଂ ତଦ୍ଧି ତୀର୍ଥମ୍ (୪)॥

(ପୁଷାନି ସପ୍ତଦଶଃ ସୁବର୍ଗୋ ଜୟତି ଯ ଦୈକାଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୨। ୧॥

(ସପ୍ତରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

କୁସୁରୁବିନ୍ଦ ଔଦାଳକିରକାମୟତ ପଶୁମାନ-ସ୍ୟାମିତି ସ ଏତଂ
ସପ୍ତରାତ୍ରମାହରଞ୍ଜେନାୟଜତ ତେନ ବୈ ସ ଯାବନ୍ତୋ ଗ୍ରାମ୍ୟାଃ ପଶବସ୍ତାନବାରୁନ୍ଧ ଯ
ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍-ସପ୍ତରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ ଯାବନ୍ତ ଏବ ଗ୍ରାମ୍ୟାଃ ପଶବସ୍ତାନେବାବ ରୁନ୍ଧେ
ସପ୍ତରାତ୍ରୋ ଭବତି ସପ୍ତ ଗ୍ରାମ୍ୟାଃ ପଶବଃ ସପ୍ତାଽଽରଣ୍ୟାଃ ସପ୍ତ
ଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟୁଭୟସ୍ୟାବରୁନ୍ଧ୍ୟେ ତ୍ରିବୃଦଂଗ୍ନିଷ୍ଠୋମୋ ଭବତି ତେଜଃ (୧) ଏବାବ ରୁନ୍ଧେ ପଞ୍ଚଦଶୋ
ଭବତୀନ୍ଦ୍ରିୟମେବାବ ରୁନ୍ଧେ ସପ୍ତଦଶୋ ଭବତ୍ୟନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁନ୍ଧ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରେବ ତେନ
ଜାୟତ ଏକବିଂଶୋ ଭବତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଥୋ ରୁଚମେବାଽଽମନ୍-ଧାତ୍ରେ ତ୍ରିଶବୋ ଭବତି
ବିଜିତ୍ୟେ ପଞ୍ଚବିଂଶୋଽଗ୍ନିଷ୍ଠୋମୋ ଭବତି ପ୍ରଜାପତେରାପ୍ତ୍ୟେ
ମହାବ୍ରତବାନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁନ୍ଧ୍ୟେ ବିଶ୍ଵଜିତ୍-ସର୍ବପୃଷ୍ଠୋଽତିରାତ୍ରୋ ଭବତି ସର୍ବସ୍ୟାଭିଜିତ୍ୟେ
ୟତ୍-ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ପୂର୍ବେଷ୍ଠହଃସ୍ତ ପୁଷାନ୍ୟପେୟଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ (୨) ବିଶ୍ଵଜିତି ଯଥା
ଦୁଷ୍ମାମ୍ବପ୍ରସାଦତ୍ୟେବମ୍ବୁଭ୍ରମମହଃ ସ୍ୟାନ୍ନୈକରାତ୍ରଶ୍ଚନ୍ ସ୍ୟାଦ୍-ବୃହଦ୍ରଥଂତରେ ପୂର୍ବେଷ୍ଠହଃସ୍ତପ
ୟତ୍ତୀୟଂ ବାବ ରଥଂତରମସୌ ବୃହଦାଭ୍ୟାମେବ ନ ଯତ୍ୟଥୋ ଅନୟୋରେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି
ୟତ୍-ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ବିଶ୍ଵଜିତି ପୁଷାନ୍ୟପୟତି ଯଥା ପ୍ରଭାଂ ଦୁହେ ତାଦୃଗ୍ରେବ ତତ୍ (୩)॥

(ତେଜଃ ଉପେକ୍ଷୁଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ଦ୍ଵିଚ୍ଛାରିଂଶକ) ॥ ୭। ୨। ୨ ॥

(ଅଷ୍ଟରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବୃହସ୍ପତିରକାମୟତ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସୀ ସ୍ୟାମିତି ସ ଏତମ୍ଭରାତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍ ତମାହରତ୍
 ତେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ ସ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ୍ୟଭବନ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ଭରାତ୍ରେଣ ଯଜତେ
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ୍ୟେବ ଭବତ୍ୟଭରାତ୍ରେ ଭବତ୍ୟଭାକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ
 ଗାୟତ୍ରିୟେବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମବଂ ରୁକ୍ଷେଽଭରାତ୍ରେ ଭବତି ଚତସ୍ରୋ ବୈ
 ଦିଶ୍ଵତସ୍ରୋଽବାନ୍ତରଦିଶା ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଏବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମବଂ ରୁକ୍ଷେ (୧) ତ୍ରିବୃନ୍ଦ୍ଵିଷ୍ଣୋମୋ
 ଭବତି ତେଜଃ ଏବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ପଞ୍ଚଦଶୋ ଭବତୀହିୟମେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ସପ୍ତଦଶୋ
 ଭବତ୍ୟନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁକ୍ଷ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରେବ ତେନ ଜାୟତ ଏକବିଂଶୋ ଭବତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା
 ଅଥୋ ରୁଚମେବାଽଽମନ୍-ଧୈ ତ୍ରିଶବୋ ଭବତି ବିଜିତୈଃ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶୋ ଭବତି
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈଃ ପଞ୍ଚବିଂଶୋଽଗ୍ନିଷ୍ଠୋମୋ ଭବତି ପ୍ରଜାପତେରାପ୍ତ୍ୟେ
 ମହାବ୍ରତବାନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁକ୍ଷ୍ୟେ ବିଶ୍ଵଜିତ୍ ସର୍ବପୃଷ୍ଠୋଽତିରାତ୍ରେ ଭବତି ସର୍ବସ୍ୟାଭିଜିତୈଃ
 (୨) ॥ (ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଏବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମବଂ ରୁକ୍ଷେଽଭିଜିତୈଃ) ॥ ୭। ୨। ୩ ॥

(ନବରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ତାଃ ସୁଷ୍ଠାଃ କ୍ଷୁଧଂ ନ୍ୟାୟନ୍-ସ ଏତଂ ନବରାତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍
 ତମାହରତ୍ ତେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ ପ୍ରଜାଭ୍ୟୋଽକଳ୍ମତ ଯହିଁ ପ୍ରଜାଃ କ୍ଷୁଧଂ
 ନିଗଚ୍ଛେନ୍ନୁସ୍ତହିଁ ନବରାତ୍ରେଣ ଯଜେତେମେ ହି ବା ଏତାସାଂ ଲୋକା ଅକ୍ଳୃପ୍ତା ଅପ୍ରେତାଃ
 କ୍ଷୁଧଂ ନି ଗଚ୍ଛନ୍ତୀମାନେବାଽଭ୍ୟୋ ଲୋକାନ୍ କଳ୍ମୟତି ତାନ୍ କଳ୍ମମାନାନ୍ ପ୍ରଜାଭ୍ୟୋଽନ୍ତୁ
 କଳ୍ମତେ କଳ୍ମତେ (୧) ଽସ୍ମା ଇମେ ଲୋକା ଉର୍ଜଂ ପ୍ରଜାସ୍ତୁ ଦଧାତି ତ୍ରିରାତ୍ରେଣୈବେମଂ

ଲୋକଂ କଲ୍ଲୟତି ତ୍ରିରାତ୍ରେଶାନ୍ତରୀକ୍ଷଂ ତ୍ରିରାତ୍ରେଶାମ୍ ଲୋକଂ ଯଥା ଗୁଣେ
 ଗୁଣମନ୍ୟସ୍ୟତ୍ୟେବମେବ ତଲ୍ଲୋକେ ଲୋକମନ୍ୟସ୍ୟତି ଧୃତ୍ୟା ଅଶୀଥଲଂ ଭାବାୟ
 ଜ୍ୟୋତିର୍ଗୌରାୟୁରିତି ଜ୍ଞାତାଃ ସ୍ତୋମା ଭବନ୍ତ୍ରୟଂ ବାବ ଜ୍ୟୋତିରୁକ୍ତରୀକ୍ଷଂ
 ଗୌରସାବାୟୁରେଷ୍ଠେବ ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଜ୍ଞାତ୍ରଂ ପ୍ରଜାନାଂ (୨) ଗଚ୍ଛତି ନବରାତ୍ରେ
 ଭବତ୍ୟଭିପୁର୍ବମେବାସ୍ଥିତେଜୋ ଦଧାତି ଯୋ ଜ୍ୟୋଗାମୟାବଂ ସ୍ୟାସ୍ତ ନବରାତ୍ରେଶଂ ଯଜେତ
 ପ୍ରାଣା ହି ବା ଏତସ୍ୟାଧୃତା ଅଧୈତସ୍ୟ ଜ୍ୟୋଗାମୟତି ପ୍ରାଣାନେବାସ୍ଥିନ୍ ଦାଧାରୋତ
 ଯଦୀତାସୁର୍ଭବତି ଜୀବତ୍ୟେବ (୩)॥ (କଲ୍ଲନ୍ତେ ପ୍ରଜାନାଂ ତ୍ରୟଂଶଚ) ॥ ୭। ୨। ୪॥

(ଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତ ପ୍ର ଜାୟେୟେତି ସ ଏତଂ ଦଶହୋତାରମପଶ୍ୟନ୍ନମଜୁହୋତେନ
 ଦଶରାତ୍ରମସୃଜତ ତେନ ଦଶରାତ୍ରେଶ ପ୍ରଜାୟତ ଦଶରାତ୍ରାୟ ଦୀକ୍ଷିଷ୍ୟମାଣୋ
 ଦଶହୋତାରଂ ଜୁହୁୟାଦଶହୋତ୍ରେବ ଦଶରାତ୍ରଂ ସୃଜତେ ତେନ ଦଶରାତ୍ରେଶ ପ୍ର ଜାୟତେ
 ବୈରାଜୋ ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ ଯଦଶରାତ୍ରେ (୧) ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦଶରାତ୍ରେଶ ଯଜତେ
 ବିରାଜମେବ ଗଚ୍ଛତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ ଯଦଶରାତ୍ରେ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍
 ଦଶରାତ୍ରେଶ ଯଜତେ ପ୍ରେବ ଜାୟତ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୈ ସଦୃଢ଼ ଦେବତାଭିରାସ୍ତାସ୍ତ ନ
 ବ୍ୟାବୃତମଗଚ୍ଛସ୍ତ ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବୁଦ୍ଧ୍ଵା ଏତଂ ଦଶରାତ୍ରଂ ପ୍ରାୟଜ୍ଞତମାହରତେନାୟଜତ
 ତତୋ ବୈ ସୋଽନ୍ୟାଭିର୍ଦେବତାଭିର୍ବ୍ୟାବୃତମଗଚ୍ଛନ୍ତ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦଶରାତ୍ରେଶ ଯଜତେ
 ବ୍ୟାବୃତମେବ ପାପୁନା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଶ ଗଚ୍ଛତି ତ୍ରିକକୁଦ୍ରା (୨) ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ ଯଦଶରାତ୍ରଃ
 କକୁଦ୍-ପଞ୍ଚଦଶଃ କକୁଦେକବିଂଶଃ କକୁଦ୍ଋୟସ୍ତ୍ରିଂଶୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦଶରାତ୍ରେଶ
 ଯଜତେ ତ୍ରିକକୁଦେବ ସମାନାନାଂ ଭବତି ଯଜମାନଃ ପଞ୍ଚଦଶୋ ଯଜମାନ ଏକବିଂଶୋ

ଯଜ୍ଞମାନସ୍ତନ୍ନସ୍ତ୍ରୀଂଶଃ ପୁରଂ ଇତରା ଅଭିଚର୍ଯ୍ୟମାଣୋ ଦଶରାତ୍ରେଣ ଯଜେତ ଦେବପୁରା ଏବ
 ପର୍ଯ୍ୟୁହତେ ତସ୍ୟ ନ କୁତଶ୍ଚନୋପାବ୍ୟାଧୋ ଭବତି ନୈନମଭିଚରନ୍-ସ୍ଫୁଣ୍ଡତେ ଦେବାସୁରାଃ
 ସଂଯତ୍ନା ଆସନ୍ତେ ଦେବା ଏତା (୩) ଦେବପୁରା ଅପଶ୍ୟନ୍ ଯଜ୍ଞଶରାତ୍ରସ୍ତାଃ ପର୍ଯ୍ୟୁହନ୍ତୁ
 ତେଷାଂ ନ କୁତଶ୍ଚନୋପାବ୍ୟାଧୋଽଭବିଷ୍ୟତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍ ପରାଂସୁରା ଯୋ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍-ସ୍ୟାସ୍ତ ଦଶରାତ୍ରେଣ ଯଜେତ ଦେବପୁରା ଏବ ପର୍ଯ୍ୟୁହତେ ତସ୍ୟ ନ
 କୁତଶ୍ଚନୋପାବ୍ୟାଧୋ ଭବତି ଭବତ୍ୟାତ୍ମନା ପରାଂସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଭବତି ସ୍ତୋମଃ
 ସ୍ତୋମସ୍ୟୋପସ୍ତିଭବତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମେବୋପସ୍ତିଂ କୁରୁତେ ଜାମି ବା (୪) ଏତତ୍ କୁର୍ବନ୍ତି
 ଯଜ୍ୟାୟାଂ ସ୍ତ୍ରୀଂ ସ୍ତୋମମୁପେତ୍ୟ କନୀୟାଂ ସମୁପୟନ୍ତି ଯଦଗ୍ନିଷ୍ଟୋମସ୍ତାମାନ୍ୟବସ୍ତାଜ
 ପରସ୍ତାଜ୍ଞ ଭବନ୍ତ୍ୟଜାମିତ୍ୟାୟ ତ୍ରିବୃଦଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋଽଗ୍ନିଷ୍ଟଦାଗ୍ନେୟାସ୍ତୁ ଭବତି ତେଜ ଏବାବଂ ରୁକ୍ଷେ
 ପଞ୍ଚଦଶ ଭୃକ୍-ଥ୍ୟ ଐନ୍ଦ୍ରୀଷ୍ଠିନ୍ଦ୍ରମେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ତ୍ରିବୃଦଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ବୈଶ୍ଵଦେବାସ୍ତୁ
 ପୁଷ୍ଟିମେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ସପ୍ତଦଶୋଽଗ୍ନିଷ୍ଟୋମଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାସ୍ତୁ ତୀବ୍ରସୋମୋଽନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁକ୍ଷ୍ୟା
 ଅଥୋ ପ୍ରେବ ତେନଂ ଜାୟତ (୫) ଏକବିଂଶ ଭୃକ୍-ଥ୍ୟଃ ସୌରୀସ୍ତୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଥୋ
 ରୁଚମେବାଽଽତ୍ମନ-ଧାତ୍ରେ ସପ୍ତଦଶୋଽଗ୍ନିଷ୍ଟୋମଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାସ୍ତୁପହବ୍ୟଂ ଉପହବମେବ ଗଞ୍ଜତି
 ତ୍ରିଶ୍ରବାବଗ୍ନିଷ୍ଟୋମାବୃତ୍ତିତ ଐନ୍ଦ୍ରୀସ୍ତୁ ବିଜିତୈସ୍ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରୀଂଶ ଭୃକ୍-ଥ୍ୟାଂ ବୈଶ୍ଵଦେବାସ୍ତୁ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈସ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵଜିତ୍ ସବଂପୃଷ୍ଠୋଽତିରାତ୍ରୋ ଭବତି ସବଂସ୍ୟାଭିଜିତୈସ୍ତ୍ର (୬)॥

(ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ ଯଜ୍ଞଶରାତ୍ରସ୍ତ୍ରୀକ୍ଷୁଦ୍ରା ଏତା ବୈ ଜାୟତ ଏକତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୭। ୨। ୫॥

(ଏକାଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ରୁଚବୋ ବୈ ପ୍ରଜାକାମାଃ ପ୍ରଜାଂ ନାବିନ୍ଦନ୍ତୁ ତେଽକାମୟନ୍ତ ପ୍ରଜାଂ ସ୍ଵଜେମହି ପ୍ରଜାମବଂ
 ରୁକ୍ଷୀମହି ପ୍ରଜାଂ ବିନ୍ଦେମହି ପ୍ରଜାବନ୍ତଃ ସ୍ୟାମେତି ତ

ଏତମେକାଦଶରାତ୍ରମପଶ୍ୟନ୍ତମାଃହରନ୍ତେନାୟଜନ୍ତୁ ତତ୍ତୋ ବୈ ତେ ପ୍ରଜାମସୃଜନ୍ତ
 ପ୍ରଜାମବାରୁକ୍ଷତ ପ୍ରଜାମବିନ୍ଦନ୍ତ ପ୍ରଜାବନ୍ତୋଽଭବନ୍ତ
 ରୁତବୋଽଭବନ୍ତଦାର୍ତ୍ତବାନାମାର୍ତବଦ୍ଫମୃତୁନାଂ ବା ଏତେ ପୁତ୍ରାସ୍ତସ୍ମା (୧) ଦାର୍ତ୍ତବା ଉତ୍ୟନ୍ତେ ଯ
 ଏବଂ ବିଦ୍ଵାଃସ୍ ଏକାଦଶରାତ୍ରମାସତେ ପ୍ରଜାମେବ ସୃଜନ୍ତେ ପ୍ରଜାମବ ରୁକ୍ଷତେ ପ୍ରଜାଂ
 ବିନ୍ଦନ୍ତେ ପ୍ରଜାବନ୍ତୋ ଭବନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରତିରାତ୍ରୋ ଭବତି ଜ୍ୟୋତିରେବ ପୁରସ୍ତାଦଧତେ
 ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନୁଷ୍ୟାତୈଃ ପୃଷ୍ୟଃ ସତୁହୋ ଭବତି ସତ୍ ବା ରୁତବଃ ସର୍-ପୁଷାନି
 ପୁଷ୍ଟିରେବର୍ତ୍ତନ୍ନନ୍ଦାରୋହନ୍ତ୍ୟୁତୁଭିଃ ସଂବସୁରଂ ତେ ସଂବସୁର ଏବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଚତୁର୍ବିଂଶୋ
 ଭବତି ଚତୁର୍ବିଂଶତ୍ୟକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରୀ (୨) ଗାୟତ୍ରଂ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ ଗାୟତ୍ରିୟାମେବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସେ
 ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଚତୁଷ୍ଟଦାରିଂଶୋ ଭବତି ଚତୁଷ୍ଟଦାରିଂଶଦକ୍ଷରା ତ୍ରିଷ୍ଟୁଗନ୍ଧିୟଂ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ
 ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭ୍ୟବେନ୍ଦ୍ରିୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟଷ୍ଟାତଦାରିଂଶୋ ଭବତ୍ୟଷ୍ଟାତଦାରିଂଶଦକ୍ଷରା ଜଗତୀ
 ଜାଗତାଃ ପଶବୋ ଜଗତ୍ୟାମେବ ପଶୁଷୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟେକାଦଶରାତ୍ରୋ ଭବତି ପଞ୍ଚ ବା
 ରୁତବ ଆର୍ତ୍ତବାଃ ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତୁଷ୍ଟେବାଃଋତବେଷୁ ସଂବସୁରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟ ପ୍ରଜାମବ
 ରୁକ୍ଷତେଽତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତଃ ପ୍ରଜାୟେ ପରିଗୃହୀତୈଃ (୩)॥

(ତସ୍ମାଦ୍ ଗାୟତ୍ରେୟକାନ୍ ପଞ୍ଚାଶଜ୍) ॥ ୭। ୨। ୬॥

(ଦ୍ଵାଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଐନ୍ଦ୍ରବାୟବାଗ୍ରାନ୍ ଗୃହ୍ଣାୟାଦ୍ୟଃ କ୍ରାମୟେତ ଯଥାପୁର୍ବଂ ପ୍ରଜାଃ କଲ୍ଲେରନ୍ତିତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ବୈ
 କ୍ଳୁପ୍ତମନ୍ତୁ ପ୍ରଜାଃ କଲ୍ଲନ୍ତେ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାକ୍ଳୁପ୍ତମନ୍ତୁ ନ କଲ୍ଲନ୍ତେ ଯଥାପୁର୍ବମେବ ପ୍ରଜାଃ କଲ୍ଲୟତି ନ
 ଜ୍ୟାୟାଃ ସଂ କନାୟାନତି କ୍ରାମତୈନ୍ଦ୍ରବାୟବାଗ୍ରାନ୍ ଗୃହ୍ଣାୟାଦାମୟାବିନଃ ପ୍ରାଣେନ୍ ବା
 ଏଷ ବୃଧତେ ଯସ୍ୟାଃଋମୟତି ପ୍ରାଣ ଐନ୍ଦ୍ରବାୟବଃ ପ୍ରାଣେନ୍ନୈବୈନ୍ଂ ସମର୍ଧୟତି

ମୈତ୍ରାବରୁଣାଗ୍ରାନ୍ ଗୃହ୍ଣୀରୁନ୍ ଯେଷାଂ ଦୀକ୍ଷିତାନାଂ ପୁନୀୟେତ (୧) ପ୍ରାଣାପାନାଭ୍ୟାଂ ବା
 ଏତେ ବ୍ୟୁଧକ୍ତେ ଯେଷାଂ ଦୀକ୍ଷିତାନାଂ ପୁନୀୟେତେ ପ୍ରାଣାପାନୌ ମିତ୍ରାବରୁଣୌ
 ପ୍ରାଣାପାନାବେବ ମୁଖତଃ ପରି ହରନ୍ତ ଆଶ୍ଵିନାଗ୍ରାନ୍ ଗୃହ୍ଣୀତାଃ<<ନୁଜାବରୋଂଶିନୌ ବୈ
 ଦେବାନାମାନୁଜାବରୌ ପଞ୍ଚେବାଗ୍ରଂ ପର୍ଯ୍ୟେତାମଶ୍ଵିନାବେତସ୍ୟ ଦେବତା ଯ
 ଆନୁଜାବରସ୍ତାବେଦୈନମଗ୍ରଂ ପରି ଶୟତଃ ଶୁକ୍ରାଗ୍ରାନ୍ ଗୃହ୍ଣୀତ ଗୁତଶ୍ରୀଃ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାମୋଂସୌ ବା ଆଦିତ୍ୟଃ ଶୁକ୍ର ଏଷୋଂକୋଂକ୍ତଂ ମନୁଷ୍ୟଃ (୨) ଶ୍ରୀୟେ ଗୁହ୍ୟା ନି
 ବର୍ତ୍ତେତଂକ୍ତାଦେବାକ୍ରମା ରିଭତେ ନ ତତଃ ପାପୀୟାନ୍ ଭବତି ମଞ୍ଜ୍ୟଗ୍ରାନ୍
 ଗୃହ୍ଣୀତାଭିତରନ୍ନାର୍ତପାତ୍ରଂ ବା ଏତଦ୍ୟଦ୍ଵିଧିପାତ୍ରଂ ମୁଦ୍ର୍ୟନ୍ତେବୈନଂ ଗ୍ରାହୟତି
 ତାଜଗାର୍ତ୍ତମାଞ୍ଜ୍ୟାଗ୍ରାଗ୍ରାନ୍ ଗୃହ୍ଣୀତ ଯସ୍ୟ ପିତା ପିତାମହଃ ପୁଣ୍ୟଃ ସ୍ୟାଦଥ ତନ୍ନ
 ପ୍ରାପୁୟାହ୍ଵାତା ବା ଏଷ ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଶ ବ୍ୟୁଧକ୍ତେ ଯସ୍ୟ ପିତା ପିତାମହଃ ପୁଣ୍ୟଃ (୩)
 ଭବତ୍ୟଥ ତନ୍ନ ପ୍ରାପୁୟାତ୍ଵର ଇବୈତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ବାଗିବ ଯଦାଗ୍ରୟଶୋ ବାଚୈବୈନମିନ୍ଦ୍ରିୟେଶ
 ସମର୍ଥୟତି ନ ତତଃ ପାପୀୟାନ୍ ଭବତ୍ୟୁଂକ୍-ଅପାଗ୍ରାନ୍ ଗୃହ୍ଣୀତାଭିତରନ୍ନାର୍ତମାଶଃ ସର୍ବେଷାଂ ବା
 ଏତତ୍-ପାତ୍ରାଣାମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଯଦୁକ୍-ଅପପାତ୍ରଂ ସର୍ବେଶୈବୈନମିନ୍ଦ୍ରିୟେଶାତି ପ୍ର ଯୁଞ୍ଜେ
 ସରସ୍ଵତ୍ୟାଭି ନୌ ନେଷ୍ଠି ବସ୍ୟ ଇତି ପୁରୋରୁଚଂ କୁର୍ମାହାବୈ (୪) ସରସ୍ଵତୀ
 ବାଚୈବୈନମତି ପ୍ର ଯୁଞ୍ଜେ ମା ଭତ୍ ସେତ୍ରାଣ୍ୟରଣାନି ଗୁହ୍ମେତ୍ୟାହ ମୃତ୍ୟୋର୍ବୈ
 ସେତ୍ରାଣ୍ୟରଣାନି ତେନୈବ ମୃତ୍ୟୋଃ ସେତ୍ରାଣି ନ ଗଞ୍ଜତି ପୁର୍ଣାନ୍ ଗ୍ରହାନ୍
 ଗୃହ୍ଣୀୟାଦାମୟାବିନଃ ପ୍ରାଣାନ୍ ବା ଏତସ୍ୟ ଶୁଗଞ୍ଜତି ଯସ୍ୟାଂମୟତି ପ୍ରାଣା ଗ୍ରହାଃ
 ପ୍ରାଣାନେବାସ୍ୟ ଶୁଚୋ ମୁଞ୍ଚିତ୍ୟତ ଯଦାତାସୁଭବତି ଜୀବତ୍ୟେବ ପୁର୍ଣାନ୍ ଗ୍ରହାନ୍
 ଗୃହ୍ଣୀୟାଦ୍ୟହ୍ନି ପୂର୍ଜନ୍ୟା ନ ବର୍ଷେତ୍-ପ୍ରାଣାନ୍ ବା ଏତହ୍ନି ପୂଜାନାଂ ଶୁଗଞ୍ଜତି ଯହ୍ନି

ପୂର୍ଜନେଂ ନ ବର୍ଷତି ପ୍ରାଣା ଗ୍ରହାଃ ପ୍ରାଣାନେବ ପ୍ରଜାନାଃ ଶୁଚୋ ମୁଞ୍ଚତି ତାଜକ୍ ପ
ବର୍ଷତି (୫)॥ (ପ୍ରମାଣେତ ମନୁଷ୍ୟଃ ରଥତେ ଯସ୍ୟ ପିତା ପିତାମହଃ ପୁଣ୍ୟା ବାସ୍ତା ଏବ ପୁର୍ଣ୍ଣାନ୍-ଗ୍ରହାନ୍-
ପଞ୍ଚବିଂଶତିଷ୍ଟ) ॥ ୭। ୨। ୭॥

(ଦ୍ଵାଦଶାହସ୍ୟ ବ୍ୟୁତପ୍ରକାଶଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଗାୟତ୍ରୋ ବା ଐନ୍ଦ୍ରବାୟବୋ ଗାୟତ୍ରଂ ପ୍ରାୟଶୀୟମହସ୍ତସ୍ନାତ୍ ପ୍ରାୟଶୀୟେହନ୍ଦେନ୍ଦ୍ରବାୟବୋ
ଗୃହ୍ୟତେ ସ୍ଵ ଏବୈନମାୟତନେ ଗୃହ୍ଣାତି ତୈଷ୍ଟଭୋ ବୈ ଶୁକ୍ରସ୍ତେଷ୍ଟଭଂ ହିତୀୟମହସ୍ତସ୍ନାତ୍
ହିତୀୟେହନ୍ଦ୍ରକ୍ରୋ ଗୃହ୍ୟତେ ସ୍ଵ ଏବୈନମାୟତନେ ଗୃହ୍ଣାତି ଜାଗତୋ ବା ଆଗ୍ରୟଶୋ
ଜାଗତଂ ହିତୀୟମହସ୍ତସ୍ନାତ୍ ହିତୀୟେହନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରୟଶୋ ଗୃହ୍ୟତେ ସ୍ଵ ଏବୈନମାୟତନେ
ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟେତସ୍ତୈ (୧) ଯଜ୍ଞମାପଦ୍ୟଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟାପ୍ନୋତି ଯଦାଗ୍ରୟଶଃ ଶ୍ଵୋ ଗୃହ୍ୟତେ ଯତ୍ତୈବ
ଯଜ୍ଞମଦୃଶନ୍ତତ ଏବୈନଂ ପୁନଃ ପ୍ର ଯୁଞ୍ଜେ ଜଗନ୍ନୁଖୋ ବୈ ହିତୀୟସ୍ତ୍ରାତ୍ରୋ ଜାଗତ
ଆଗ୍ରୟଶୋ ଯଜ୍ଜତୁର୍ଥେହନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରୟଶୋ ଗୃହ୍ୟତେ ସ୍ଵ ଏବୈନମାୟତନେ ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟଥୋ
ସମେବ ଛନ୍ଦୋହନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ରାଥଂତରୋ ବା ଐନ୍ଦ୍ରବାୟବୋ ରାଥଂତରଂ
ପଞ୍ଚମମହସ୍ତସ୍ନାତ୍ ପଞ୍ଚମେହନ୍ଦ୍ର (୨) ନୈନ୍ଦ୍ରବାୟବୋ ଗୃହ୍ୟତେ ସ୍ଵ ଏବୈନମାୟତନେ ଗୃହ୍ଣାତି
ବାହତୋ ବୈ ଶୁକ୍ରୋ ବାହତଂ ଷ୍ଠମମହସ୍ତସ୍ନାତ୍ ଷ୍ଠସ୍ତେହନ୍ଦ୍ରକ୍ରୋ ଗୃହ୍ୟତେ ସ୍ଵ
ଏବୈନମାୟତନେ ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟେତସ୍ତୈ ହିତୀୟଂ ଯଜ୍ଞମାପଦ୍ୟଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟାପ୍ନୋତି ଯଜ୍ଞକ୍ରଃ ଶ୍ଵୋ
ଗୃହ୍ୟତେ ଯତ୍ତୈବ ଯଜ୍ଞମଦୃଶନ୍ତତ ଏବୈନଂ ପୁନଃ ପ୍ର ଯୁଞ୍ଜେ ତ୍ରିଷ୍ଟୁତ୍-ମୁଖୋ ବୈ
ହିତୀୟସ୍ତ୍ରାତ୍ରସ୍ତେଷ୍ଟଭଃ (୩) ଶୁକ୍ରୋ ଯତ୍-ସପ୍ତମେହନ୍ଦ୍ରକ୍ରୋ ଗୃହ୍ୟତେ ସ୍ଵ ଏବୈନମାୟତନେ
ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟଥୋ ସମେବ ଛନ୍ଦୋହନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ବାସ୍ତା ଆଗ୍ରୟଶୋ
ବାଗ୍ଞମମହସ୍ତସ୍ନାଦଷ୍ଟମେହନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରୟଶୋ ଗୃହ୍ୟତେ ସ୍ଵ ଏବୈନମାୟତନେ ଗୃହ୍ଣାତି ପ୍ରାଣୋ

ବା ଐନ୍ଦ୍ରବାୟବଃ ପ୍ରାଣୋ ନବମମହସ୍ତସ୍ଥାନବମେଃହନୈନ୍ଦ୍ରବାୟବୋ ଗୃହ୍ୟତେ ସ
 ଏବୈନମାୟତନେ ଗୃହ୍ୟାତ୍ୟେତଦ୍ (୪) ବୈ ତୃତୀୟଂ ଯଜ୍ଞମାପଦ୍ୟଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟାପ୍ନୋତି
 ଯଦୈନ୍ଦ୍ରବାୟବଃ ଶ୍ଵୋ ଗୃହ୍ୟତେ ଯତ୍ତୈବ ଯଜ୍ଞମଦୃଶତ୍ ଏବୈନଂ ପୁନଃ ପ୍ର ଯୁଜ୍ଞେଥୋ
 ସମେବ ଛନ୍ଦୋଂନୁ ପର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ପଥୋ ବା ଏତେଂଧପଥେନ ଯନ୍ତି
 ଯେନେ୍ୟନୈନ୍ଦ୍ରବାୟବାତ୍ ପ୍ରତିପଦ୍ୟନ୍ତେଃଋ ଖଲୁ ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ
 ଯଦ୍ଵିଶମମହର୍ଦ୍ଦଶମେଃହନୈନ୍ଦ୍ରବାୟବୋ ଗୃହ୍ୟତେ ଯଜ୍ଞସ୍ୟେ (୫) ବାତଂ ଗୁଢାଂପଥାତ୍
 ପଛାମପି ଯଜ୍ୟଥୋ ଯଥା ବହୀୟସା ପ୍ରତିସାରଂ ବହନ୍ତି ତାଦୃଗ୍ରେବ
 ତଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟନ୍ୟୋଽନ୍ୟସ୍ୟ ଲୋକମଭ୍ୟଧାୟନ୍ତାନେତେନୈବ ଦେବା
 ବ୍ୟବାହୟନ୍ନୈନ୍ଦ୍ରବାୟବସ୍ୟ ବା ଏତଦାୟତନଂ ଯଜ୍ଞତୃର୍ଥମହସ୍ତସ୍ଥାନାଗ୍ରୟଶୋ ଗୃହ୍ୟତେ
 ତସ୍ମାଦାଗ୍ରୟଶସ୍ୟାଂଽୟତନେ ନବମେଃହନୈନ୍ଦ୍ରବାୟବୋ ଗୃହ୍ୟତେ ଶୁକ୍ରସ୍ୟ ବା
 ଏତଦାୟତନଂ ଯତ୍-ପଞ୍ଚମ (୬) ମହସ୍ତସ୍ଥାନୈନ୍ଦ୍ରବାୟବୋ ଗୃହ୍ୟତେ
 ତସ୍ମାଦୈନ୍ଦ୍ରବାୟବସ୍ୟାଂଽୟତନେ ସପ୍ତମେଃହସ୍ତସ୍ତ୍ରୋ ଗୃହ୍ୟତ ଆଗ୍ରୟଶସ୍ୟ ବା ଏତଦାୟତନଂ
 ଯତ୍-ଷଷ୍ଠମହସ୍ତସ୍ତ୍ରୋ ଗୃହ୍ୟତେ ତସ୍ମାଦ୍ଭୁକ୍ରସ୍ୟାଂଽୟତନେଽଷ୍ଟମେଃହନାଗ୍ରୟଶୋ ଗୃହ୍ୟତେ
 ଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟେବ ତଦ୍ଵି ବାହୟତି ପ୍ର ବସ୍ୟସୋ ବିବାହମାପ୍ନୋତି ଯ ଏବଂ ବେଦାଥୋ
 ଦେବତାଭ୍ୟ ଏବ ଯୁଜ୍ଞେ ସଂବିଦଂ ଦଧାତି ତସ୍ମାଦ୍ଦିଦମନ୍ୟୋଽନ୍ୟସ୍ତୈ ଦଦାତି (୭)॥
 (ଏତସ୍ମୈ ପଞ୍ଚମେଃହନୈଷ୍ଟୂଭ ଏତଦ୍-ଗୃହ୍ୟତେ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପଞ୍ଚମମନ୍ୟସ୍ତା ଏକଂ ଚ) ॥ ୭। ୨। ୮॥

(ଦ୍ଵାଦଶାହଗତାନେ୍ୟକାଦଶାହାନି ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତ୍ ପ୍ର ଜାୟେୟେତି ସ ଏତଂ ଦ୍ଵାଦଶରାତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍ତମାଂହରଭେନାୟଜତ୍
 ତତୋ ବୈ ସ ପ୍ରାଜାୟତ୍ ଯଃ କାମୟେତ୍ ପ୍ର ଜାୟେୟେତି ସ ଦ୍ଵାଦଶରାତ୍ରେଣ ଯଜେତ୍

ପ୍ରେବ ଜାୟତେ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତ୍ୟଗ୍ନିଷ୍ଟୋମପ୍ରାୟଶା ଯୁଜ୍ଞା ଅଥ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵାଦତିରାତ୍ରଃ ପୂର୍ବଃ
 ପ୍ର ଯୁଜ୍ୟତଃ ଇତି ଚକ୍ଷୁଷୀ ବା ଏତେ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ଯଦତିରାତ୍ରୋ କ୍ରମନିକେ ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ଯ
 (୧) ଦଗ୍ନିଷ୍ଟୋମଂ ପୂର୍ବଂ ପ୍ରଯୁଜ୍ଞାଽରନ୍ ବହିର୍ଧା କ୍ରମନିକେ ଦଧ୍ୟୁସ୍ତସ୍ମାଦତିରାତ୍ରଃ ପୂର୍ବଃ ପ୍ର
 ଯୁଜ୍ୟତେ ଚକ୍ଷୁଷୀ ଏବ ଯୁଜ୍ଞେ ଧୃତ୍ଵା ମଧ୍ୟତଃ କ୍ରମନିକେ ପ୍ରତି ଦଧତି ଯୋ ବୈ ଗାୟତ୍ରୀଂ
 ଜ୍ୟୋତିଷପକ୍ଷାଂ ବେଦ ଜ୍ୟୋତିଷା ଭାସା ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି ଯାବଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ତୌ
 ପ୍ରକ୍ଷୌ ଯେଽନ୍ତରେଽଷ୍ଟାବୁକ୍-ଧ୍ୟାଃ ସ ଆମୈଷା ବୈ ଗାୟତ୍ରୀ ଜ୍ୟୋତିଷପକ୍ଷା ଯ ଏବଂ
 ବେଦ ଜ୍ୟୋତିଷା ଭାସା ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକ (୨) ମେତି ପ୍ରଜାପତିର୍ବା ଏଷ ଦ୍ଵାଦଶଧା ବିହିତୋ
 ଯଦ୍-ଦ୍ଵାଦଶରାତ୍ରୋ ଯାବତିରାତ୍ରୋ ତୌ ପ୍ରକ୍ଷୌ ଯେଽନ୍ତରେଽଷ୍ଟାବୁକ୍-ଧ୍ୟାଃ ସ ଆମା
 ପ୍ରଜାପତିର୍ବାବୈଷ ସନ୍-ସକ୍ ବୈ ସଦ୍ଭେଶ୍ଵ ଶ୍ଵଶୋତି ପ୍ରାଣା ବୈ ସତ୍-ପ୍ରାଣାନେବ ଶ୍ଵଶୋତି
 ସର୍ବାସାଂ ବା ଏତେ ପ୍ରଜାନାଂ ପ୍ରାଣୈରାସତେ ଯେ ସଦ୍ଭମାସତେ ତସ୍ମାତ୍ ପୃଚ୍ଛତି କିମେତେ
 ସଦ୍ଭିଶ ଇତି ପ୍ରିୟଃ ପ୍ରଜାନାମୁଚ୍ଛିତୋ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ (୩)॥

(ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ଯଦ୍-ସୁବର୍ଗଲୋକଂ ପ୍ରିୟଃ ପ୍ରଜାନାଂ ପଞ୍ଚ ଚ) ॥ ୭। ୨। ୯॥

(ଦ୍ଵାଦଶମହଃ; ଦୀକ୍ଷାବିଶେଷଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ନ ବା ଏଷୋଽନ୍ୟତୋ ବୈଶ୍ଵାନରଃ ସୁବର୍ଗାୟ ଲୋକାୟ ପ୍ରାଭବଦୁର୍ଧ୍ଵୋ ହ ବା ଏଷ
 ଆତତ ଆସାତେ ଦେବା ଏତଂ ବୈଶ୍ଵାନରଂ ପୟୋହନ୍-ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ୍ୟା
 ରତବୋ ବା ଏତେନ ପ୍ରଜାପତିମୟାଜୟନ୍ତେଷ୍ଵାୟୋଦଧୁ ତଦୁର୍ଧ୍ଵୋତି ହ ବା ରଦିଷ୍ଠ ଯ
 ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଦ୍ଵାଦଶାହେନ ଯଜତେ ତେଽଗ୍ନିନୈଚ୍ଛନ୍ତି ସ ରସମହ ବସନ୍ତାୟ ପ୍ରାୟଚ୍ଛଦ୍ (୧)
 ଯବଂ ବ୍ରାହ୍ମାୟୋଷଧୀର୍ବିଷାଭ୍ୟା ବ୍ରାହ୍ମାଞ୍ଚରଦେ ମାଷତିଲୌ ହେମନ୍ତଶିଶିରାଭ୍ୟାଂ ତେନେନ୍ଦ୍ରଂ
 ପ୍ରଜାପତିରୟାଜୟତୋ ବା ଇନ୍ଦ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରୋଽଭବତ୍ସ୍ତାଦାହୁରାନୁଜାବରସ୍ୟ ଯୁଜ୍ଞ ଇତି ସ

ହେଁତେନାଗ୍ରେଂଶ୍ଚଜେଷ୍ଠେଷ୍ଠ ହୁ ବୈ କୁଶପମତି ଯଃ ସତ୍ତ୍ଵେ ପ୍ରତିଗୁହ୍ନାତି
 ପୁରୁଷକୁଶପମଶକୁଶପଂ ଗୌର୍ବା ଅନ୍ଂ ଯେନ ପାତ୍ରେଶାନ୍ଂ ବିଭ୍ରତି ଯତ୍ନ ନିର୍ଣ୍ଣେନିଜତି
 ତତୋଽଧି (୨) ମଲଂ ଜାୟତ ଏକ ଏବ ଯଜ୍ଞେତେକୋ ହି ପ୍ରଜାପତିରାୟୋଦ-ହାଦଶ
 ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାଦ-ହାଦଶ ମାସାଃ ସଂବତ୍ସରଃ ସଂବତ୍ସରଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ବାବୈଷ
 ଏଷ ହ ଦୈ ଜାୟତେ ଯସ୍ତପସୋଽଧି ଜାୟତେ ଚତୁର୍ଥା ବା ଏତାସ୍ତିସ୍ତସ୍ତିସ୍ତୋ ରାତ୍ରୟୋ
 ଯଦ-ହାଦଶୋଽପସଦୋ ଯାଃ ପ୍ରଥମା ଯଜ୍ଞଂ ତାଭିଃ ସଂ ଭରତି ଯା ଦ୍ଵିତୀୟା ଯଜ୍ଞଂ
 ତାଭିରା ରଭତେ (୩) ଯାସ୍ତତୀୟାଃ ପାତ୍ରାଶି ତାଭିର୍ନିର୍ଣ୍ଣେନିଜେ ଯାଶ୍ଚତୁର୍ଥୀରପି
 ତାଭିରାୟାନମତ୍ରତଃ ଶୁନ୍ଧତେ ଯୋ ବା ଅସ୍ୟ ପଶୁମତି ମାଂସଂ ସୋଽଭି ଯଃ
 ପୁରୋତାଶଂ ମସ୍ତିଷ୍ଠଂ ସ ଯଃ ପରିବାପଂ ପୁରୀଷଂ ସ ଯ ଆଜ୍ୟଂ ମଜ୍ଜାନଂ ସ ଯଃ
 ସୋମଂ ସ୍ଵେଦଂ ସୋଽପି ହ ବା ଅସ୍ୟ ଶୀର୍ଷାଣ୍ୟା ନିଷ୍ପଦଃ ପ୍ରତି ଗୁହ୍ନାତି ଯୋ
 ହାଦଶାହେ ପ୍ରତିଗୁହ୍ନାତି ତସ୍ମାଦ-ହାଦଶାହେନ ନ ଯାଜ୍ୟଂ ପାପ୍ମନୋ ବ୍ୟାବୃତ୍ତୈସ୍ୟ (୪)॥
 (ଅୟଞ୍ଜଦଧି ରଭତେ ହାଦଶାହେନ ଚତ୍ଵାରି ତ) ॥ ୭। ୨। ୧୦॥

(ଅଶ୍ଵମେଧଗତା ଅନ୍ନହୋମାଃ; ତତ୍ର ଯୁଜାମୟୁଜାଂ ତ ମିଶ୍ଠିତାନଂ ସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)
 ଏକଞ୍ଚୈ ସ୍ଵାହା ଦ୍ରାଭ୍ୟାଂ ସ୍ଵାହା ତ୍ରିଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଚତୁର୍ଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଷଡ୍-ଭ୍ୟଃ
 ସ୍ଵାହା ସପ୍ତଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଽଷ୍ଟାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ନବଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହୈକାଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା
 ଦ୍ଵାଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ତ୍ରୟୋଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା
 ଷୋଡ଼ଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ସପ୍ତଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଽଷ୍ଟାଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ଂ ବିଂଶତୈସ୍ୟ ସ୍ଵାହା
 ନବିଂଶତୈସ୍ୟ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ଂ ଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହା ନବଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ଂ ଷଷ୍ଠୈସ୍ୟ
 ସ୍ଵାହା ନବଷଷ୍ଠୈସ୍ୟ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ଂ ଶୀତୈସ୍ୟ ସ୍ଵାହା ନବାଶୀତୈସ୍ୟ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ଂ ଶତାୟ ସ୍ଵାହା

ଶତାୟୁ ସ୍ଵାହା ଦ୍ରାଭ୍ୟାଂ ଶତାଭ୍ୟାଂ ସ୍ଵାହା ସର୍ବଞ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥

(ନବଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତେକବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୭। ୨। ୧୧॥

(ଅୟୁଜାମେକାପିକାନାଂ ସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଏକଞ୍ଚେ ସ୍ଵାହା ତ୍ରିଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ସପ୍ତଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ନବଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହୈକାଦଶଭ୍ୟଃ
ସ୍ଵାହା ତ୍ରୟୋଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ସପ୍ତଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତ ବିଂଶତ୍ୟେ
ସ୍ଵାହା ନବବିଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତ ଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହା ନବଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତ
ଷଷ୍ଠ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ନବଷଷ୍ଠ୍ୟେ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତାଶୀତି ସ୍ଵାହା ନବାଶୀତି ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତ ଶତାୟୁ
ସ୍ଵାହା ଶତାୟୁ ସ୍ଵାହା ସର୍ବଞ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥ (ଏକଞ୍ଚେ ତ୍ରିଭ୍ୟଃ ପଞ୍ଚାଶତ୍) ॥ ୭। ୨। ୧୨॥

(ଦ୍ଵ୍ୟାଦି ଯୁଗ୍ମସଂଖ୍ୟାସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦ୍ରାଭ୍ୟାଂ ସ୍ଵାହା ଚତୁର୍ଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଷଡ୍-ଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଽଷ୍ଟାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା
ଦ୍ଵାଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଷୋଡ଼ଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଽଷ୍ଟାଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ବିଂଶତ୍ୟେ
ସ୍ଵାହାଽଷ୍ଟାନବତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ଶତାୟୁ ସ୍ଵାହା ସର୍ବଞ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧) ॥
(ଦ୍ରାଭ୍ୟାମ୍ଠାଷ୍ଟାନବତ୍ୟେ ଷଡ୍ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୨। ୧୩॥

(ତ୍ର୍ୟାଦି ତ୍ର୍ୟୁତ୍ତରସଂଖ୍ୟାସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ତ୍ରିଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ସପ୍ତଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ନବଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହୈକାଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା
ତ୍ରୟୋଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ସପ୍ତଦଶଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତ ବିଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା
ନବବିଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତ ଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହା ନବଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତ ଷଷ୍ଠ୍ୟେ
ସ୍ଵାହା ନବଷଷ୍ଠ୍ୟେ ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତାଶୀତି ସ୍ଵାହା ନବାଶୀତି ସ୍ଵାହୈକାନ୍ତ ଶତାୟୁ ସ୍ଵାହା
ଶତାୟୁ ସ୍ଵାହା ସର୍ବଞ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥ (ତ୍ରିଭ୍ୟାଽଷ୍ଟା ଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୨। ୧୪॥

(ଚତୁରାଦି ଚତୁରୁଦ୍ଧରସଂଖ୍ୟାସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଚତୁର୍ଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଂଷ୍ଟାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଦ୍ଵାଦଶାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଷୋଡ଼ଶାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ବିଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା
ଷଷ୍ଠବତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ଶତାୟ ସ୍ଵାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥

(ଚତୁର୍ଭ୍ୟଃ ଷଷ୍ଠବତ୍ୟେ ଷୋଡ଼ଶ) ॥ ୭। ୨। ୧୪॥

(ପଞ୍ଚାଦି ପଞ୍ଚୋଦ୍ଧରସଂଖ୍ୟାସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପଞ୍ଚାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଦଶାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚଦଶାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ବିଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚନବତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା
ଶତାୟ ସ୍ଵାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥ (ପଞ୍ଚାଭ୍ୟଃ ପଞ୍ଚନବତ୍ୟେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ) ॥ ୭। ୨। ୧୬॥

(ଦଶାଦି ଦଶୋଦ୍ଧରସଂଖ୍ୟାସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦଶାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ବିଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ତ୍ରିଂଶତେ ସ୍ଵାହା ଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚାଶତେ
ସ୍ଵାହା ଷଷ୍ଠ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ସପ୍ତତ୍ୟେ ସ୍ଵାହାଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ନବତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ଶତାୟ ସ୍ଵାହା
ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥ (ଦଶାଭ୍ୟା ଦ୍ଵାବିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୨। ୧୭॥

(ବିଂଶତ୍ୟାଦି ବିଂଶତୁଦ୍ଧରସଂଖ୍ୟାସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବିଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ଚତ୍ଵାରିଂଶତେ ସ୍ଵାହା ଷଷ୍ଠ୍ୟେ ସ୍ଵାହାଂଶତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ଶତାୟ ସ୍ଵାହା
ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥ (ବିଂଶତ୍ୟେ ଦ୍ଵାଦଶ) ॥ ୭। ୨। ୧୮॥

(ପଞ୍ଚାଶତମାରଭ୍ୟ ପଞ୍ଚାଶଦୁଦ୍ଧରାଶାଂ ଚ ସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପଞ୍ଚାଶତେ ସ୍ଵାହା ଶତାୟ ସ୍ଵାହା ଦ୍ଵାଭ୍ୟାଂ ଶତାଭ୍ୟାଂ ସ୍ଵାହା ତ୍ରିଭ୍ୟଃ ଶତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା
ଚତୁର୍ଭ୍ୟଃ ଶତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପଞ୍ଚାଭ୍ୟଃ ଶତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଷଡ୍-ଭ୍ୟଃ ଶତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା
ସପ୍ତାଭ୍ୟଃ ଶତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଂଷ୍ଟାଭ୍ୟଃ ଶତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ନବାଭ୍ୟଃ ଶତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ସହସ୍ରାୟ
ସ୍ଵାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥ (ପଞ୍ଚାଶତେ ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୨। ୧୯॥

(ଶତମାରଭ୍ୟ ଦଶଗୁଣବୃଦ୍ଧିଯୁକ୍ତସଂଖ୍ୟାସଂଘଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଶତାୟ ସ୍ଵାହା ସହସ୍ରାୟ ସ୍ଵାହାଽନୁତାୟ ସ୍ଵାହା ନିୟୁତାୟ ସ୍ଵାହା ପ୍ରୟୁତାୟ ସ୍ଵାହାଽବୁଦାୟ
ସ୍ଵାହା ନ୍ୟବୁଦାୟ ସ୍ଵାହା ସମୁଦ୍ରାୟ ସ୍ଵାହା ମଧ୍ୟାୟ ସ୍ଵାହାଽତାୟ ସ୍ଵାହା ପରାଧାୟ
ସ୍ଵାହୋଷସ୍ଵେ ସ୍ଵାହା ବୁଧ୍ଵେ ସ୍ଵାହୋଦେଷ୍ୟତେ ସ୍ଵାହୋଦ୍ୟତେ ସ୍ଵାହୋଦିତାୟ ସ୍ଵାହା
ସୁବର୍ଗାୟ ସ୍ଵାହା ଲୋକାୟ ସ୍ଵାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ଵାହା (୧)॥

(ଶତାୟାଷ୍ଟାତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୨। ୨୦॥

=॥ ୦ ॥=

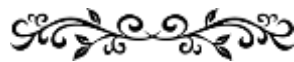
(ସାଧ୍ୟାଃ ଷଡ୍-ରାତ୍ରଂ କୁସୁରୁବିନ୍ଦଃ ସପ୍ତରାତ୍ରଂ ବୃହସ୍ପତିରଷ୍ଟରାତ୍ରଂ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତ୍ରାଃ କ୍ଷୁଧିନବରାତ୍ରଂ
ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତ୍ ଦଶହୋତାରମୃତବଂ ଐନ୍ଦ୍ରବାୟୁବାଗ୍ରାନ୍ ଗାୟତ୍ରୋ ବୈ ପ୍ରଜାପତିଃ
ସ ସ୍ତ୍ରୀଦଶ ରାତ୍ରଂ ନ ବା ଏକସ୍ମା ଏକଶ୍ଚେ ସ୍ଵାଧ୍ୟାତ୍-ତ୍ରୟଶ୍ଚତୁର୍ଥଃ ପଞ୍ଚଭ୍ୟା ଦଶଭ୍ୟା
ବିଂଶତ୍ୟେ ପଞ୍ଚାଶତେ ଶତାୟ ବିଂଶତିଃ ॥ ୨୦॥)

(ସାଧ୍ୟା ଅସ୍ମା ଇମେ ଲୋକା ଗାୟତ୍ରଂ ବୈ ତୃତୀୟମେକଶ୍ଚେ ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୦॥)

(ସାଧ୍ୟାଃ ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ଵାହା ॥)

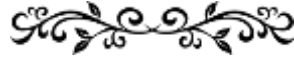
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୨ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ସତ୍ରଜାତନିରୂପଣମ୍ |

(ଦ୍ଵାଦଶାହଗତମବିବାକ୍ୟମହଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୁଞ୍ଜବଂ ବା ଏତେନଂ ଯନ୍ତି ଯଜ୍ଞମହଃ ପାପାବହୀୟଂ ବା ଏତେନଂ ଭବନ୍ତି
ଯଜ୍ଞମହଃ ଯେ ପୁଞ୍ଜବଂ ଯତାମପଥେନ ପ୍ରତିପଦ୍ୟତେ ଯଃ ସ୍ଥାଶୁଃ ହନ୍ତି ଯୋ
ଭ୍ରେଷଂ ନ୍ୟତି ସ ହୀୟତେ ସ ଯୋ ବୈ ଦଶମେଽହନବିବାକ୍ୟ ଉପହନ୍ୟତେ ସ
ହୀୟତେ ତସ୍ମୈ ଯ ଉପହତାୟ ବ୍ୟାହ ତମେବାହ୍ନୁରଭ୍ୟ ସମଶ୍ଚୁତେଽଥ ଯୋ ବ୍ୟାହ ସ
(୧) ହୀୟତେ ତସ୍ମାଦଶମେଽହନବିବାକ୍ୟ ଉପହତାୟ ନ ବ୍ୟୁତ୍ୟମଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁର୍ଯ୍ୟୁଜ୍ୟସ୍ୟ ବୈ
ସମୃଦ୍ଧେନ ଦେବାଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟନ୍ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟ ବ୍ୟୁଦ୍ଧେନାସୁରାନ୍ ପରାଽଭାବୟନ୍ତି
ୟତ୍-ଖଲୁ ବୈ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧଂ ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ଯଦ୍ବ୍ୟଞ୍ଜଂ ତଦ୍-ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ସ ଯୋ ବୈ
ଦଶମେଽହନବିବାକ୍ୟ ଉପହନ୍ୟତେ ସ ଏବାତି ରେଚୟତି ତେ ଯେ ବାହ୍ୟା ଦୃଶୀକବଃ
(୨) ସ୍ଵାସ୍ତେ ବି ବ୍ରୁର୍ଯ୍ୟଦି ତତ୍ର ନ ବିନ୍ଦେୟୁରନ୍ତଃ ସଦସାହୁ୍ୟତ୍ୟଂ ଯଦି ତତ୍ର ନ
ବିନ୍ଦେୟୁର୍ଗୃହପତିନା ବ୍ୟୁତ୍ୟଂ ତହୁ୍ୟତ୍ୟମେବାଥ ବା ଏତତ୍-ସର୍ପରାଜିୟା ରୁର୍-ଭିଃ ସୁବତ୍ରୀୟଂ
ବୈ ସର୍ପତୋ ରାଜୀ ଯସ୍ମା ଅସ୍ୟାଂ କିଂ ଚାଚନ୍ତି ଯଦାହୁରୁଷ୍ଟେନେୟଂ ସର୍ପରାଜୀ ତେ
ୟଦେବ କିଂ ଚ ବାଚାଽହୁରୁର୍ଯ୍ୟଦତୋଽଧିତାର (୩) ସ୍ତଦ୍ଭୟମାୟାଽବରୁଧୋର୍ଯ୍ୟାମେତି
ତାଭିର୍ମନସା ସୁବତେ ନ ବା ଲୁମାମଶ୍ଚରଥୋ ନାଶ୍ଚତରୀରଥଃ ସଦ୍ୟଃ ପର୍ଯ୍ୟାପୁମହତି ମନୋ
ବା ଲୁମାଃ ସଦ୍ୟଃ ପର୍ଯ୍ୟାପୁମହତି ମନଃ ପରିଭବିତୁମଥ ବ୍ରହ୍ମ ବଦନ୍ତି ପରିମିତା ବା ରଚଃ
ପରିମିତାନ୍ ସାମାନ୍ ପରିମିତାନ୍ ଯଜୁଃଷ୍ୟଥୈତସ୍ୟୈବାନ୍ତୋ ନାସ୍ତି ଯଦ୍-ବ୍ରହ୍ମ

ତତ୍-ପ୍ରତିଗୁଣତ ଆ ଚକ୍ଷାତ ସ ପ୍ରତିଗୁରଃ (୪)॥

(ବ୍ୟାହ ସ ଦୃଶ୍ୟକବୋଧିତାରଃ ସ ଏକଂ ଚ) ॥ ୭। ୩। ୧॥

(ଦ୍ଵାଦଶାହୟାଜିପ୍ରଶଂସା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି କିଂ ସ୍ଵାଦଶାହସ୍ୟଂ ପ୍ରଥମେନାହୁର୍ଦ୍ଦିତଂ ଯଜମାନୋ ବୃକ୍ଷଃ ଇତି ତେଜଂ
ଇନ୍ଦ୍ରିୟମିତି କିଂ ହିତୀୟେନେତି ପ୍ରାଣାନନ୍ଦାଦ୍ୟମିତି କିଂ ତୃତୀୟେନେତି ତ୍ରୀନିର୍ମାଲୋକାନିତି
କିଂ ଚତୁର୍ଥେନେତି ଚତୁଷ୍ପଦଃ ପଶୁନିତି କିଂ ପଞ୍ଚମେନେତି ପଞ୍ଚାକ୍ଷରାଂ ପଞ୍ଚମିତି କିଂ
ଷଷ୍ଠେନେତି ଷଡ୍-ରତୁନିତି କିଂ ସପ୍ତମେନେତି ସପ୍ତପଦଂ ଶବ୍ଦରାମିତି (୧)
କିମଂଶ୍ଚମେନେତ୍ୟକ୍ଷାକ୍ଷରାଂ ଗାୟତ୍ରୀମିତି କିଂ ନବମେନେତି ତ୍ରିବୃତ୍ତଂ ସ୍ତୋତ୍ରମିତି କିଂ
ଦଶମେନେତି ଦଶାକ୍ଷରାଂ ବିରାଜମିତି କିମେକାଦଶେନେତ୍ୟକାଦଶାକ୍ଷରାଂ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭମିତି କିଂ
ସ୍ଵାଦଶେନେତି ସ୍ଵାଦଶାକ୍ଷରାଂ ଜଗତୀମିତ୍ୟେତାବଦ୍ଵା ଅସ୍ତି ଯାବଦ୍ଦେତଦ୍ୟାବଦ୍ଦେବାସ୍ତି
ତଦେଷାଂ ବୃକ୍ଷେ (୨)॥ (ଶବ୍ଦରାମିତ୍ୟେକଂ ଚତ୍ଵାରିଂଶକ) ॥ ୭। ୩। ୨॥

(ତ୍ରୟୋଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଏଷ ବା ଆପ୍ତୋ ସ୍ଵାଦଶାହୋ ଯତ୍-ତ୍ରୟୋଦଶରାତ୍ରଃ ସମାନଂ ହ୍ୟେତଦହର୍ଯ୍ୟତ୍
ପ୍ରାୟଶୀୟଶ୍ଚୋଦୟନୀୟଶ୍ଚ ତ୍ର୍ୟତିରାତ୍ରୋ ଭବତି ତ୍ରୟଂ ଇମେ ଲୋକା ଏଷାଂ
ଲୋକାନାମାପ୍ତ୍ୟେଽପ୍ରାଣୋ ବୈ ପ୍ରଥମୋଽତିରାତ୍ରୋ ବ୍ୟାମୋ ହିତୀୟୋଽପାନସ୍ତୃତୀୟଃ
ପ୍ରାଣାପାନୋଦାନେଷ୍ଠେବାନ୍ନାଦ୍ୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ସର୍ବମାୟୁର୍ଯନ୍ତି ଯ ଏବଂ
ବିଦ୍ଵାଂ ସଂସ୍ରୟୋଦଶରାତ୍ରମାସତେ ତଦାହୁର୍ବାସ୍ତା ଏଷା ବିତତ୍ତା (୧) ଯତ୍-ସ୍ଵାଦଶାହସ୍ତାଂ ବି
ଜ୍ଞେୟାୟର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେଽତିରାତ୍ରଂ କୁର୍ଯ୍ୟୁର୍ପଦାସୁକା ଗୃହପତେର୍ବାକ୍ଷ୍ୟାଦୁପରିଷ୍ଠାକ୍ଷୟୋମାନାଂ ମହାବ୍ରତଂ
କୁର୍ବନ୍ତି ସଂତତାମେବ ବାତମବଂ ରୁନ୍ଧତେଽନ୍ନୁପଦାସୁକା ଗୃହପତେର୍ବାଗ୍ ଭବତି ପଶବୋ ବୈ

ଛନ୍ଦୋମା ଅନ୍ତଂ ମହାବ୍ରତଂ ଯଦୁପରିଷ୍କାଞ୍ଛନ୍ଦୋମାନାଂ ମହାବ୍ରତଂ କୁର୍ବନ୍ତି ପଶୁଷୁ
ଚୈବାନ୍ନାଦେଃ ତୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି (୨)॥ (ବିଚିତ୍ରା ଦ୍ରବିରାଂଶଜ) ॥ ୭। ୩। ୩॥

(ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଦିତ୍ୟା ଅକାମୟନ୍ତେଭ୍ୟୋଲ୍ଲୋକୟୋରୁଧୁୟାମେତି ତ ଏତଂ
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରାତ୍ରମପଶ୍ୟନ୍ତମାହରନ୍ତେନାୟଜନ୍ତୁ ତତୋ ବୈ ତ
ଭୂଭୟୋଲ୍ଲୋକୟୋରାଧୁବନ୍ଧୁସ୍ମିଂଶ୍ଚାମୁଷ୍ମିଂଶ୍ଚ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂସଂଶ୍ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରାତ୍ରମାସତ
ଭୂଭୟୋରେବ ଲୋକୟୋରୁଧୁବନ୍ଧୁସ୍ମିଂଶ୍ଚାମୁଷ୍ମିଂଶ୍ଚ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରାତ୍ରୋ ଭବତି ସ୍ୱପ୍ନ ଗ୍ରାମ୍ୟା
ଓଷଧୟଃ ସ୍ୱପ୍ନାହରଣ୍ୟା ଭୂଭୟାସ୍ତାମବରୁଜ୍ୟେ ଯତ୍-ପ୍ରତୀଚୀନାନି ପୁଷ୍ପାନି (୧)
ଭବନ୍ତ୍ୟମୁମେବ ତୈଲ୍ଲୋକମତି ଜୟନ୍ତି ଯତ୍-ପ୍ରତୀଚୀନାନି ପୁଷ୍ପାନି ଭବନ୍ତୀମମେବ
ତୈଲ୍ଲୋକମତି ଜୟନ୍ତି ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶୋ ମଧ୍ୟତ ସ୍ତୋମୌ ଭବତଃ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମେବ
ଗଞ୍ଜନ୍ତ୍ୟଧିରାଜୌ ଭବତୋଧିରାଜା ଏବ ସମାନାନାଂ ଭବନ୍ତ୍ୟତିରାତ୍ରାବତିତୋ ଭବତଃ
ପରିଗୃହୀତୈଃ (୨)॥ (ପୁଷ୍ପାନି ଚତୁସ୍ତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୭। ୩। ୪॥

(ଅନ୍ୟଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମୈଭଂ ଦେବା ଅନ୍ୟାୟଜ୍ଞାନାଦିତ୍ୟାଶ୍ଚ ପଶବଶ୍ଚାନ୍ୟାୟଜନ୍ତେ ଦେବା
ଅବ୍ରୁବନ୍ ଯାନ ପଶୁନ୍ନୁପାଜାବିଷ୍ଠ ତ ଇମେହଂହାଗୁନ୍ତିତି ତେଭ୍ୟ ଏତଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରାତ୍ରଂ
ପ୍ରତ୍ୟୌହନ୍ତ ଆଦିତ୍ୟାଃ ପୁଷ୍ଟୈଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାହରୋହନ୍ତ୍ୟହାଭ୍ୟାମସ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ପଶୁନ୍
ପ୍ରତ୍ୟୌହନ୍ ପୁଷ୍ଟୈରାଦିତ୍ୟା ଅମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ଆଧୁବନ୍ଧୁହାଭ୍ୟାମସ୍ମି (୧) ଲୋକେ ପଶବୋ ଯ
ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂସଂଶ୍ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରାତ୍ରମାସତ ଭୂଭୟୋରେବ ଲୋକୟୋରୁଧୁବନ୍ଧୁସ୍ମିଂଶ୍ଚାମୁଷ୍ମିଂଶ୍ଚ
ପୁଷ୍ଟୈରେବାମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ରାଧୁବନ୍ତି ତ୍ର୍ୟହାଭ୍ୟାମସ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗୌରାୟୁରିତି ତ୍ର୍ୟହୋ

ଭବତୀୟଂ ବାବ ଜ୍ୟୋତିର୍ଭବିଷ୍ୟଂ ଗୌରସାବାୟୁରିମାନେବ ଲୋକାନୁଭ୍ୟାରୋହତି
 ଯଦନ୍ୟତଃ ପୁଷ୍ପାନି ସ୍ଵାର୍ବିବିବଧଃ ସ୍ୟାନ୍ନଧ୍ୟେ ପୁଷ୍ପାନି ଭବନ୍ତି ସବିବଧାୟାଂ (୨) ଜେ
 ବୈ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପୁଷ୍ପାନେଧ୍ୟାଜି ଏବ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ମଧୁତୋ ଦଧତେ ବୃହଦ୍ରଥଂତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ଯଜ୍ଞୀୟଂ
 ବାବ ରଥଂତ୍ରରମସୌ ବୃହଦ୍ରାଭ୍ୟାମେବ ଯଜ୍ଞ୍ୟଥୋ ଅନୟୋରେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟେତେ ବୈ
 ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଞ୍ଜିସାୟନୀ ସୁତୀ ତାଭ୍ୟାମେବ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ପରାଞ୍ଜୋ ବା ଏତେ ସୁବର୍ଗଂ
 ଲୋକମୁଭ୍ୟାରୋହତି ଯେ ପରାତୀନାନି ପୁଷ୍ପାନୁପୟନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟଂତ୍ର୍ୟହୋ ଭବତି
 ପ୍ରତ୍ୟବରୁଦ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଭୂଭୟୋର୍ଲୋକୟୋରୁଦ୍ଧୋଦ୍ଧିଷ୍ଠତି ଚତୁର୍ଦ୍ଧଶୈତାସ୍ତାସାଂ ଯା
 ଦଶ ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଜନ୍ତଃ ବିରାଡ୍ ବିରାଜ୍ଞୈବାନାଦ୍ୟମବ ରୁକ୍ଷତେ ଯାଶ୍ଚତସ୍ତଶ୍ଚତସ୍ତୋ
 ଦିଶୋ ଦିକ୍ଷେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତଃ ପରିଗୃହୀତୈଃ (୩) ॥

(ଆଧିବନ୍ଧ୍ୟହାଭ୍ୟାମୁଷ୍ମିନ୍-ସବିବଧାୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଏକତ୍ରଂ ଶକ୍ତ) ॥ ୭। ୩। ୫ ॥

(ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୈ ସଦୃଢ଼ ଦେବତାଭିରାସୀଞ୍ଚ ନ ବ୍ୟାବୃତମଗଚ୍ଛୁଞ୍ଚ ପୂଜାପତିମୁପାଧାବଭିଷ୍ଠା ଏତଂ
 ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚେତ୍ୟାହରଂଭେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ
 ସୋଽନ୍ୟାଭିର୍ଦେବତାଭିର୍ବ୍ୟାବୃତମଗଚ୍ଛନ୍ତ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାଃ ସଃ ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରମାସତେ
 ବ୍ୟାବୃତମେବ ପାପୁନା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଶ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିର୍ଗୌରାୟୁରିତି ତ୍ର୍ୟହୋ ଭବତୀୟଂ ବାବ
 ଜ୍ୟୋତିର୍ଭବିଷ୍ୟଂ (୧) ଗୌରସାବାୟୁରେଷ୍ଠେବ ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟସତ୍ରଂ ବା
 ଏତଦ୍ୟଦିକ୍ଷୟୋମଂ ଯଜ୍ଞୟୋମା ଭବନ୍ତି ତେନ ସତ୍ରଂ ଦେବତା ଏବ ପୁଷ୍ଟିରବ ରୁକ୍ଷତେ
 ପଶୁଞ୍ଚୟୋମୈରୋଜେ ବୈ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପୁଷ୍ପାନି ପଶବଂକ୍ଷୟୋମା ଓଜସ୍ୟେବ ବୀର୍ଯ୍ୟେ ପଶୁଷୁ
 ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରୋ ଭବତି ପଞ୍ଚଦଶୋ ବଜ୍ରୋ ବଜ୍ରମେବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଭ୍ୟଃ ପ୍ର

ହରତ୍ୟାତି ରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତୈଃ (୨)॥

(ଅଭିଷେକମିନ୍ଦ୍ରିୟସ୍ୟେକଂ ୪) ॥ ୭। ୩। ୬॥

(ଅନ୍ୟଃ ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରେ ବୈ ଶିଥୁଲ ଇବାପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆସୀତ୍-ସୋଽସ୍ତୁରେଭ୍ୟୋଽବିଭେଦ
ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବତ୍ସ୍ନା ଏତଂ ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରଂ ବଜ୍ରଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚେନାସୁରାନ୍ ପରାଭାବ୍ୟ
ବିଜିତ୍ୟ ଶ୍ରୀୟମଗଚ୍ଛଦଗ୍ନିଷ୍ଠତା ପାପ୍ମାନଂ ନିରଦହତ ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରେଣୌଜ୍ଞେ ବଲମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ
ବୀର୍ଯ୍ୟମାୟନଂ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଃ ସଃ ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରମାସତେ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍ନେବ ପରାଭାବ୍ୟ
ବିଜିତ୍ୟ ଶ୍ରୀୟଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତିଗ୍ନିଷ୍ଠତା ପାପ୍ମାନଂ ନି (୧) ଦହନ୍ତେ ପଞ୍ଚଦଶରାତ୍ରେଣୌଜ୍ଞେ
ବଲମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମାୟନଂ ଏତା ଏବ ପଶୁବ୍ୟାଃ ପଞ୍ଚଦଶ ବା ଅଧମାସସ୍ୟ
ରାତ୍ରୟୋର୍ଧମାସଶଃ ସଂବସ୍ତର ଆପ୍ୟତେ ସଂବସ୍ତରଂ ପ୍ରଶବୋଽନୁ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେ ତସ୍ମାତ୍
ପଶୁବ୍ୟା ଏତା ଏବ ସୁବର୍ଗ୍ୟାଃ ପଞ୍ଚଦଶ ବା ଅଧମାସସ୍ୟ ରାତ୍ରୟୋର୍ଧମାସଶଃ ସଂବସ୍ତର
ଆପ୍ୟତେ ସଂବସ୍ତରଃ ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକସ୍ତସ୍ମାତ୍-ସୁବର୍ଗ୍ୟା ଜ୍ୟୋତିର୍ଗୌରାୟୁରିତି ତ୍ର୍ୟହୋ
ଭବତୀୟଂ ବାବ ଜ୍ୟୋତିର୍ଭୁବିନ୍ଦ୍ରିୟଂ (୨) ଗୌରସାବାୟୁରିମାନ୍ନେବ ଲୋକାନଭ୍ୟାରୋହନ୍ତି
ୟଦନ୍ୟତଃ ପୁଷ୍ପାନି ସୁବିବିବଧଃ ସ୍ୟାନ୍ନଧ୍ୟେ ପୁଷ୍ପାନି ଭବନ୍ତି ସବିବଧାୟୌଜ୍ଞେ ବୈ
ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପୁଷ୍ପାନ୍ୟୋଜ୍ଞ ଏବ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ମଧ୍ୟତୋ ଦଧତେ ବୃହଦ୍ରଥଂତରାଭ୍ୟାଂ ଯନ୍ତୀୟଂ ବାବ
ରଥଂତରମସୌ ବୃହଦାଭ୍ୟାମେବ ଯନ୍ତ୍ୟଥୌ ଅନୟୋରେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟତେ ବୈ
ୟଞ୍ଜସ୍ୟାଞ୍ଜିସାୟନୀ ସୁତୀ ତାଭ୍ୟାମେବ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ (୩) ଯନ୍ତି ପରାଞ୍ଜୋ ବା ଏତେ
ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମଭ୍ୟାରୋହନ୍ତି ଯେ ପରାତୀନାନି ପୁଷ୍ପାନ୍ୟୁପୟନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟଂତ୍ର୍ୟହୋ ଭବତି
ପ୍ରତ୍ୟବରୂଦ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଭୁଭୟୋର୍ଲୋକୟୋରୁଦ୍ଧୋର୍ଭିଷନ୍ତି ପଞ୍ଚଦଶୈତାସ୍ତାସାଂ ଯା

ଦଶ ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଟନ୍ ବିରାଡ଼ ବିରାଜୈବାନାଦ୍ୟମବଂ ରୁକ୍ଷତେ ଯାଃ ପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚ ଦିଶୋ
ଦିକ୍ଷେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସ୍ୟ ବୀର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରଜାୟେ ପଶୁନାଂ
ପରିଗୃହୀତୈଃ (୪)॥ (ଗୁଚ୍ଛନ୍ତିବିଷ୍ଣୁତା ପାପ୍ମାନଂ ନିରୁଦ୍ଧରୀକ୍ଷଂ ଲୋକଂ ପ୍ରଜାୟେ ହେ ଚ) ॥୭।୩।୭॥

(ସପ୍ତଦଶରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତାନାଦଃ ସ୍ୟାମିତି ସ ଏତଂ ସପ୍ତଦଶରାତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍ତମାଃହରତ୍ତେନାୟଜତ
ତତୋ ବୈ ସୋଽନାଦୋଽଭବଦ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂସଃ ସପ୍ତଦଶରାତ୍ରମାସତେଽନାଦା ଏବ
ଭବନ୍ତି ପଞ୍ଚାହୋ ଭବନ୍ତି ପଞ୍ଚ ବା ରତବଃ ସଂବହର ରତୁଷ୍ଟେବ ସଂବହରେ ପ୍ରତି
ତିଷ୍ଠନ୍ତିଥୋ ପଞ୍ଚାକ୍ଷରା ପଞ୍ଚିଃ ପାଞ୍ଚୋ ଯୁଞ୍ଝୋ ଯୁଞ୍ଝମେବାବଂ ରୁକ୍ଷତେଽସ୍ତୁ ବା ଏତ (୧)
ଦ୍ୟଦଂଛନ୍ଦୋମଂ ଯୁଞ୍ଛନ୍ଦୋମା ଭବନ୍ତି ତେନ ସ୍ତୁ ଦେବତା ଏବ ପୁଷ୍ଟୈରବଂ ରୁକ୍ଷତେ
ପଶୁଃ-ଛନ୍ଦୋମୈରୋଜୋ ବୈ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପୁଷ୍ଟାନି ପଶବଂଛନ୍ଦୋମା ଓଜସ୍ୟେବ ବୀର୍ଯ୍ୟେ ପଶୁଷୁ
ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ସପ୍ତଦଶରାତ୍ରୋ ଭବନ୍ତି ସପ୍ତଦଶଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜାପତେରାପ୍ୟା
ଅତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତୋଽନାଦ୍ୟସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତୈଃ (୨)॥

(ଏତତ୍-ସପ୍ତ ତ୍ରିଂଶତ) ॥ ୭। ୩। ୮ ॥

(ବିଂଶତିରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସା ବିରାଡ଼ ବିକ୍ରମ୍ୟାତିଷ୍ଠନ୍ ବ୍ରହ୍ମଣା ଦେବେଷ୍ଠନ୍ନେନାସ୍ତୁରେଷୁ ତେ ଦେବା
ଅକାମୟନ୍ତୋଭୟଂ ସଂ ବୃଞ୍ଜୀମହି ବ୍ରହ୍ମ ତାନ୍ ତେତି ତ ଏତା ବିଂଶତିଂ
ରାତ୍ରୀରପଶ୍ୟତତୋ ବୈ ତ ଭୟଂ ସମବୃଞ୍ଜତ ବ୍ରହ୍ମ ତାନ୍ ତ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସିନୋଽନାଦା
ଅଭବନ୍ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂସଂ ଏତା ଆସତ ଭୟମେବ ସଂ ବୃଞ୍ଜତେ ବ୍ରହ୍ମ ତାନ୍ ତ (୧)
ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସିନୋଽନାଦା ଭବନ୍ତି ହେ ବା ଏତେ ବିରାଜୈ ତୟୋରେବ ନାନା ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି

ବିଂଶୋ ବୈ ପୁରୁଷୋ ଦଶ ହସ୍ତ୍ୟା ଅଙ୍ଗୁଳୟୋ ଦଶ ପଦ୍ୟା ଯାବାନ୍ନେବ
 ପୁରୁଷସ୍ତମାପ୍ତୋଽର୍ଦ୍ଧେଷତି ଜ୍ୟୋତିର୍ଗୌରାୟୁରିତି ତ୍ର୍ୟହା ଭବନ୍ତୀୟଂ ବାବ ଜ୍ୟୋତିରୁକ୍ତରିକ୍ଷଂ
 ଗୌରସାବାୟୁରିମାନେବ ଲୋକାନଭ୍ୟାରୋହନ୍ତ୍ୟଭିପୁର୍ବଂ ତ୍ର୍ୟହା ଭବନ୍ତ୍ୟଭିପୁର୍ବମେବ ସୁବର୍ଗଂ
 (୨) ଲୋକମଭ୍ୟାରୋହନ୍ତି ଯଦନ୍ୟତଃ ପୁଷ୍ପାନି ସ୍ଵ୍ୟର୍ବିବିବଧଃ ସ୍ୟାନ୍ନୁଧ୍ୟେ ପୁଷ୍ପାନି ଭବନ୍ତି
 ସବିବଧାୟୋଜ୍ଞୋ ବୈ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପୁଷ୍ପାନେଧାଜି ଏବ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ମଧ୍ୟତୋ ଦଧତେ
 ବୃହଦ୍ରଥଂତୁରାଭ୍ୟାଂ ଯନ୍ତୀୟଂ ବାବ ରଥଂତୁରମସୌ ବୃହଦାଭ୍ୟାମେବ ଯନ୍ତ୍ୟଥୋ
 ଅନୟୋରେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟତେ ବୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଞ୍ଜିସାୟନୀ ସୁତୀ ତାଭ୍ୟାମେବ ସୁବର୍ଗଂ
 ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ପରାଞ୍ଜୋ ବା ଏତେ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକ ମଭ୍ୟାରୋହନ୍ତି ଯେ ପରାତୀନାନି
 ପୁଷ୍ପାନ୍ୟପୟନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟଂତ୍ର୍ୟହୋ ଭବତି ପ୍ରତ୍ୟବରୂଢ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା
 ଭୂଭୟୋର୍ଲୋକୟୋରୁଦ୍ଧୋର୍ଦ୍ଧ୍ଵତ୍ୟତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସସ୍ୟାନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ
 ପରିଗୃହୀତୈ୍ୟ (୩)॥

(ବୃଞ୍ଚତେ ବ୍ରହ୍ମ ଚାନ୍ତଂ ଚ ସୁବର୍ଗମେତେ ସୁବର୍ଗଂ ତ୍ରୟୋ ବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୭। ୩। ୯॥

(ଏକବିଂଶତିରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅସାବାଦିତ୍ୟୋଽଗ୍ନିର୍ଲୋକ ଆସୀଦଂ ଦେବାଃ ପୁଷ୍ଟେଃ ପରିଗୃହ୍ୟ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମଗମୟନ୍
 ପରୈରବସ୍ତାତ୍ ପୟଂଗୃହ୍ଣନ୍ ଦିବାକୀର୍ତ୍ତ୍ୟନ ସୁବର୍ଗେ ଲୋକେ ପ୍ରତ୍ୟସ୍ଥାପୟନ୍ ପରୈଃ
 ପରସ୍ତାତ୍ ପୟଂଗୃହ୍ଣନ୍ ପୁଷ୍ଟେରୁପାବାରୋହନ୍-ସ ବା ଅସାବାଦିତ୍ୟୋଽଗ୍ନିର୍ଲୋକେ
 ପରୈରୁଭୟତଃ ପରିଗୃହୀତୋ ଯତ୍-ପୁଷ୍ପାନି ଭବନ୍ତି ସୁବର୍ଗମେବ ତୈର୍ଲୋକଂ ଯଜମାନା
 ଯନ୍ତି ପରୈରବସ୍ତାତ୍-ପରି ଗୃହ୍ଣନ୍ତି ଦିବାକୀର୍ତ୍ତ୍ୟନ (୧) ସୁବର୍ଗେ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି
 ପରୈଃ ପରସ୍ତାତ୍-ପରି ଗୃହ୍ଣନ୍ତି ପୁଷ୍ଟେରୁପାବାରୋହନ୍ତି ଯତ୍-ପରେ ପରସ୍ତାନ୍ ସ୍ଵାଃ ପରାଞ୍ଜଃ

ସୁବର୍ଣ୍ଣାଲୋକାନ୍ତଃସ୍ୟେତନ୍ ଯଦ୍ବସନ୍ତାନ୍ ସୁଧଃ ପ୍ରଜା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ଚେନ୍ନୁରୁଦ୍ଧିତୋ ଦିବାକୀର୍ତ୍ତ୍ୟଂ ପରଃ
 ସାମାନୋ ଭବନ୍ତି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଏବୈର୍ନୀଲୋକ ଉଦ୍ଭୟତଃ ପରି ଗୃହ୍ଣନ୍ତି ଯଜ୍ଞମାନା ବୈ
 ଦିବାକୀର୍ତ୍ତ୍ୟଃ ସଂବହରଃ ପରଃ ସାମାନୋଽଭିତୋ ଦିବାକୀର୍ତ୍ତ୍ୟଂ ପରଃ ସାମାନୋ ଭବନ୍ତି
 ସଂବହର ଏବୋଦ୍ଭୟତଃ (୨) ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ପୁଷ୍ପଂ ବୈ ଦିବାକୀର୍ତ୍ତ୍ୟଂ ପାର୍ଶ୍ବେ ପରଃ
 ସାମାନୋଽଭିତୋ ଦିବାକୀର୍ତ୍ତ୍ୟଂ ପରଃ ସାମାନୋ ଭବନ୍ତି ତସ୍ମାଦ୍ଭିତଃ ପୁଷ୍ପଂ ପାର୍ଶ୍ବେ
 ଭୂର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହା ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ଭୂର୍ଯ୍ୟଃ ଶସ୍ୟତେ ଯଜ୍ଞସ୍ୟୈବ ତନ୍ନଧୂତୋ ଗ୍ରହଂ
 ଗ୍ରଥ୍ୟନ୍ତ୍ୟବିସ୍ରଂସାୟ ସ୍ବସ୍ତ ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ ସ୍ବସ୍ତ ବୈ ଶୀର୍ଷାଣ୍ୟାଃ ପ୍ରାଣାଃ ପ୍ରାଣାନେବ ଯଜ୍ଞମାନେଷୁ
 ଦଧତି ଯତ୍-ପ୍ରତୀତୀନାନି ପୁଷ୍ପାନି ଭବନ୍ତ୍ୟମ୍ବୋବ ତୈର୍ଲୋକମଭ୍ୟାରୋହନ୍ତି ଯଦିମଂ
 ଲୋକଂ ନ (୩) ପ୍ରତ୍ୟବ୍ରୋହେନ୍ନୁରୁଦ୍ଧା ମାଦ୍ୟେନ୍ନୁର୍ଯଜ୍ଞମାନାଃ ପ୍ର ବା ମୀଢ୍ଵେନ୍
 ଯତ୍-ପ୍ରତୀତୀନାନି ପୁଷ୍ପାନି ଭବନ୍ତ୍ୟମ୍ବୋବ ତୈର୍ଲୋକଂ ପ୍ରତ୍ୟବ୍ରୋହନ୍ତ୍ୟଥୋ ଅସ୍ମିନ୍ନେବ
 ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟନ୍ତୁଦ୍ଧାଦାୟେନ୍ନୋ ବା ଅପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆସୀହ ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବଭସ୍ମା
 ଏତମେକବିଂଶତିରାତ୍ରଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚ୍ଛେଦମାହରତ୍ନେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ ସ ପ୍ରତ୍ୟତିଷ୍ଠଦ୍ୟେ
 ବହୁୟାଜିନୋଽପ୍ରତିଷ୍ଠିତାଃ (୪) ସୁଧସ୍ତ ଏକବିଂଶତିରାତ୍ରମାସୀରନ୍ ଦ୍ବାଦଶ ମାସାଃ
 ପଞ୍ଚର୍ଥବସ୍ତୟ ଇମେ ଲୋକା ଅସାବାଦିତ୍ୟ ଏକବିଂଶ ଏତାବନ୍ତେ ବୈ
 ଦେବଲୋକାସ୍ତେଷ୍ଟେବ ଯଥାପୁର୍ବଂ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟସାବାଦିତ୍ୟା ନ ବ୍ୟରୋଚତ ସ
 ପ୍ରଜାପତିମୁପାଧାବଭସ୍ମା ଏତମେକବିଂଶତିରାତ୍ରଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚ୍ଛେଦମାହରତ୍ନେନାୟଜତ ତତୋ ବୈ
 ସୋଽରୋଚତ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଃ ସ ଏକବିଂଶତିରାତ୍ରମାସତେ ରୋଚନ୍ତି
 ଏବୈକବିଂଶତିରାତ୍ରୋ ଭବତି ରୁଦ୍ରା ଏକବିଂଶୋ ରୁଚନ୍ତେବ ଗଚ୍ଛନ୍ତ୍ୟଥୋ ପ୍ରତିଷ୍ଠାମେବ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହ୍ୟେକବିଂଶୋଽତିରାତ୍ରାଭିତୋ ଭବତୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତ୍ୟେ (୫)॥

(ଗୁହ୍ୟତ୍ୱି ଦିବାକୀର୍ତ୍ତ୍ୟନ୍ତେବୋଭୟତୋ ନାପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ଆସତ ଏକବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୭। ୩। ୧୦॥

(ଅଶ୍ୱମେଧାଂଗପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତିହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଅର୍ବାଞ୍ ଯଜ୍ଞଃ ସଂ କ୍ରାମଦ୍ୱିମୁଷ୍ଟାଦଧି ନାମତି । ରକ୍ଷାଶାଂ ଯଃ ପୁରୋହିତଃ ॥
 ନିଦେବଂ ନିର୍ବୀରଂ କୃତ୍ୱା ବିଷ୍ଣୁଂ ତସ୍ମିନ୍ ହୀୟତାଂ ଯୋଃସ୍ମାନ୍ ଦ୍ୱେଷ୍ଟି ।
 ଶରୀରଂ ଯଜ୍ଞଶମଲଂ କୁସୀଦଂ ତସ୍ମିନ୍-ହୀଦତୁ ଯୋଃସ୍ମାନ୍ ଦ୍ୱେଷ୍ଟି ॥
 ଯଜ୍ଞ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଯତେଜସ୍ତେନ ସଂ କ୍ରାମ ନାମତି ।
 ବ୍ରାହ୍ମଣାନୁଦିଜୋ ଦେବାନ୍ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ତପସା ତେ ସବାହମା ହୁବେ ॥
 ଇଷ୍ଟେନ ପଞ୍ଚମୁପ (୧) ତେ ହୁବେ ସବାହମ୍ ।
 ସଂ ତେ ବୃଞ୍ଚୋ ସୁକୃତଃ ସଂ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍ ॥
 ପ୍ରେଷାନ୍-ସୀମିଧ୍ୟେନୀରାଘାବାଜ୍ୟଭାଗାବାଶ୍ଚିତଂ ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଚିତମା ଶୃଣାମି ତେ ।
 ପ୍ରୟାଜାନୁୟାଜାନ୍-ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତମିତାମାଶିଷ୍ଠ ଆ ବୃଞ୍ଚୋ ସୁବଃ ॥
 ଅଗ୍ନିନେନ୍ଦ୍ରେଣ ସୋମେନ୍ ସରସ୍ୱତ୍ୟା ବିଷ୍ଣୁନା ଦେବତାଭିଃ ।
 ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟାଭ୍ୟାମୁପ ତେ ହୁବେ ସ ବାହଂ ଯଜ୍ଞମା ଦଦେ ତେ ବର୍ଷତ୍-କୃତମ୍ ॥
 ସୁତଃ ଶସ୍ରଂ ପ୍ରତିଗ୍ରାଂ ଗ୍ରହମିତାମାଶିଷ୍ଠ (୨) ଆ ବୃଞ୍ଚୋ ସୁବଃ ।
 ପଞ୍ଚାସଂୟାଜାନୁପ ତେ ହୁବେ ସବାହଃ ସମିଷ୍ଠ ଯଜୁରା ଦଦେ ତବ ॥
 ପଶୁନ୍-ସୁତଂ ପୁରୋତାଶାନ୍-ସବନାନ୍ୟୋତ ଯଜ୍ଞମ୍ ।
 ଦେବାନ୍-ହେନ୍ଦ୍ରାନୁପ ତେ ହୁବେ ସବାହମଗ୍ନିମୁଖାନ୍-ସୋମବତୋ ଯେ ତୁ ବିଶ୍ୱେ (୩)॥
 (ଉପ ଗ୍ରହମିତାମାଶିଷ୍ଠୋ ବ୍ରାତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୭। ୩। ୧୧॥

(ଅଶ୍ୱମେଧାଂଗାଦ୍ରହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଭୂତଂ ଭବ୍ୟଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମଃ ରକ୍-ସାମ ଯଜୁର୍ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମୋ ଗାୟତ୍ରୀ
 ତ୍ରିଷ୍ଟୁତ୍ତଗତୀ ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମଃ ପୃଥୁବ୍ୟନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଦ୍ୟୌର୍ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମୋଽଗ୍ନିର୍ବାୟୁଃ ସୂର୍ଯ୍ୟୋ
 ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମଃ ପ୍ରାଣୋ ବ୍ୟାନୋଽପାନୋ ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମୋଽନ୍ତଃ
 କୃଷିର୍ବୃକ୍ଷିର୍ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମଃ ପିତା ପୁତ୍ରଃ ପୌତ୍ରୋ ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମୋ ଭୂଭୂବଃ
 ସୁବର୍ବସତ୍-ସ୍ୱାହା ନମଃ (୧) ॥ (ଭୂବଂଶ୍ଚାରି ଚ) ॥ ୭। ୩। ୧୨ ॥

(ଆଭୂର୍ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆ ମେ ଗୃହା ଭବତ୍ତ୍ୱା ପୂଜା ମ ଆ ମା ଯଜ୍ଞୋ ବିଶତୁ ବୀର୍ଯ୍ୟାବାନ୍ ।
 ଆପୋ ଦେବୀର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞିୟା ମାଽଽବିଶତୁ ସହସ୍ରସ୍ୟ ମା ଭୂମା ମା ପ୍ର ହାସୀତ୍ ॥
 ଆ ମେ ଗ୍ରହୋ ଭବତ୍ତ୍ୱା ପୁରୋରୁକ୍ ସ୍ତୁତଶସ୍ତ୍ରେ ମାଽଽବିଶତାଃ ସମୀଚୀ ।
 ଆଦିତ୍ୟା ରୁଦ୍ରା ବସବୋ ମେ ସଦସ୍ୟାଃ ସହସ୍ରସ୍ୟ ମା ଭୂମା ମା ପ୍ର ହାସୀତ୍ ॥
 ଆ ମାଽଽଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ବିଶତୁକ୍-ଅ୍ୟଶ୍ମାତିରାତ୍ରୋ ମାଽଽବିଶଦାପିଶର୍ବରଃ ।
 ତିରୋ ଅଂହିୟା ମା ସୁହୂତା ଆ ବିଶତୁ ସହସ୍ରସ୍ୟ ମା ଭୂମା ମା ପ୍ର ହାସୀତ୍ (୧) ॥
 (ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ବିଶଦୁଷ୍ଟାଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୩। ୧୩ ॥

(ଅନୁଭୂର୍ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିନା ତପୋଽନ୍ତଃଭବଦ୍ୱାଚା ବ୍ରହ୍ମ ମଣିନା ରୂପାଶୀନ୍ଦ୍ରୋଶ ଦେବାନ୍ ବାତେନ
 ପ୍ରାଶାନ୍-ସୂର୍ଯ୍ୟୋ ଦ୍ୟାଂ ଚନ୍ଦ୍ରମସା ନକ୍ଷତ୍ରାଣି ଯମେନ ପିତୃନ୍ ରାଜା ମନୁଷ୍ୟାନ୍ ପଲେନ
 ନାଦେୟାନଂଜଗ୍ରରେଣ ସର୍ପାନ୍ ବ୍ୟାଘ୍ରେଣାଂରାଣ୍ୟାନ୍ ପଶୁଞ୍ଚ୍ୟେନେନ ପତ୍ତ୍ରିଣୋ
 ବୃକ୍ଷାଽଶ୍ୱାନୃଷଭେଶ ଗା ବସେନାଜା ବୃକ୍ଷିନାଽବୀର୍ତ୍ତାହିଶାଽନ୍ତାନି ଯଦେନୌଷଧୀର୍ଯ୍ୟଗ୍ରୋଧେନ

ବନସ୍ପତୀନ୍ନୁଦୁମ୍ବରେଶୋର୍ଜଂ ଗାୟତ୍ରିୟା ଛନ୍ଦାଂସି ତ୍ରିବୃତ୍ତା ଷୋମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣେନ ବାଚମ୍ (୧)॥

(ବ୍ରାହ୍ମଣେନୈକଂ ଚ) ॥ ୭। ୩। ୧୪॥

(ବୈଶ୍ଣବେବାହୁତିମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସ୍ଵାହାଃଃଧୂମାଧୀତାୟ ସ୍ଵାହା ସ୍ଵାହାଃଃଧୀତଂ ମନସେ ସ୍ଵାହା ସ୍ଵାହା ମନଃ ପ୍ରଜାପତୟେ
ସ୍ଵାହା କାୟ ସ୍ଵାହା କଶ୍ଚୈ ସ୍ଵାହା କତମଶ୍ଚୈ ସ୍ଵାହାଃଦୈତ୍ୟେ ସ୍ଵାହାଃଦୈତ୍ୟେ ମହୈ
ସ୍ଵାହାଃଦୈତ୍ୟେ ସୁମୃତୀକାୟେ ସ୍ଵାହା ସରସ୍ଵତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା ସରସ୍ଵତ୍ୟେ ବୃହତ୍ୟେ ସ୍ଵାହା
ସରସ୍ଵତ୍ୟେ ପାବକାୟେ ସ୍ଵାହା ପୁଷ୍ଟେ ସ୍ଵାହା ପୁଷ୍ଟେ ପ୍ରପଥ୍ୟାୟ ସ୍ଵାହା ପୁଷ୍ଟେ ନରକ୍ଷିପାୟ
ସ୍ଵାହା ଉଷ୍ଟେ ସ୍ଵାହା ଉଷ୍ଟେ ତୁରୀପାୟ ସ୍ଵାହା ଉଷ୍ଟେ ପୁରୁରୁପାୟ ସ୍ଵାହା ବିଷ୍ଟବେ ସ୍ଵାହା
ବିଷ୍ଟବେ ନିଖୁର୍ଯ୍ୟାୟ ସ୍ଵାହା ବିଷ୍ଟବେ ନିଭୁୟାୟ ସ୍ଵାହା ସବଶ୍ଚୈ ସ୍ଵାହା (୧)॥

(ପୁରୁରୁପାୟ ସ୍ଵାହା ଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୩। ୧୪॥

(ପଶୁଙ୍ଗହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦ୍ଵ-ଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ହନୁଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହୋଷ୍ଠାଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ମୁଖାୟ ସ୍ଵାହା ନାସିକାଭ୍ୟଂ
ସ୍ଵାହାଃକ୍ଷାଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା କର୍ଣାଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ପାର ଇକ୍ଷବୋଽବାୟେଭ୍ୟଃ ପଶ୍ଚାତ୍ୟଃ
ସ୍ଵାହାଃବାର ଇକ୍ଷବଃ ପାୟେଭ୍ୟଃ ପଶ୍ଚାତ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଶୀର୍ଷେ ସ୍ଵାହା ଭୂଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ଲଲାଟାୟ
ସ୍ଵାହା ମୁର୍ଧ୍ନେ ସ୍ଵାହା ମସ୍ତିଷ୍କାୟ ସ୍ଵାହା କେଶେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ବହାୟ ସ୍ଵାହା ଗ୍ରୀବାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା
ସ୍ଵକ୍ଷେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା କୀକିବାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପୁଷ୍ପାଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପାଜସ୍ୟାୟ ସ୍ଵାହା ପାର୍ଶ୍ଵାଭ୍ୟଂ
ସ୍ଵାହା (୧) ଽଂସାଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ଦୋଷଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ବାହୁଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ଜଘାଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା
ଶ୍ରୋଣୀଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହୋରୁଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହାଃଷ୍ଠାବଦ୍-ଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ଜଘାଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ଭସଦେ
ସ୍ଵାହା ଶିଖଣ୍ଡେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ବାଲ୍ୟାନାୟ ସ୍ଵାହାଃଃଶ୍ରାଭ୍ୟଂ ସ୍ଵାହା ଶେପାୟ ସ୍ଵାହା ରେତସେ

ସ୍ବାହା ପ୍ରଜାତ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ପ୍ରଜନନାୟ ସ୍ବାହା ପ୍ରଦ-ଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଶ୍ରଦେତ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଲୋମତ୍ୟଃ
ସ୍ବାହା ଭୂତେ ସ୍ବାହା ଲୋହିତାୟ ସ୍ବାହା ମାଂସାୟ ସ୍ବାହା ସ୍ବାବତ୍ୟଃ ସ୍ବାହାଂସ୍ତତ୍ୟଃ ସ୍ବାହା
ମଞ୍ଜତ୍ୟଃ ସ୍ବାହାଂଜୈତ୍ୟଃ ସ୍ବାହାଂମନେ ସ୍ବାହା ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ବାହା (୨)॥

(ପାର୍ଶ୍ବାଭ୍ୟାଂ ସ୍ବାହା ମଞ୍ଜତ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଷଟ୍ ଚ) ॥ ୭। ୩। ୧୬॥

(ଅଶ୍ୱାବୟବରୂପହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଞ୍ଜେତ୍ୟାୟ ସ୍ବାହାଂଞ୍ଜିସ୍ୱକ୍-ଥାୟ ସ୍ବାହା ଶିତିପଦେ ସ୍ବାହା ଶିତକକୁଦେ ସ୍ବାହା ଶିତିରନ୍ତ୍ରାୟ
ସ୍ବାହା ଶିତିପୁଷ୍ପାୟ ସ୍ବାହା ଶିତ୍ୟଂସାୟ ସ୍ବାହା ପୁଷ୍ପକର୍ଣ୍ଣାୟ ସ୍ବାହା ଶିତେୟାସ୍ତ୍ରାୟ ସ୍ବାହା
ଶିତିଭ୍ରବେ ସ୍ବାହା ଶିତଭସଦେ ସ୍ବାହା ଶ୍ୱେତାନୁକାଶାୟ ସ୍ବାହାଂଞ୍ଜୟେ ସ୍ବାହା ଲଲାମାୟ
ସ୍ବାହାଂସିତଜ୍ଞବେ ସ୍ବାହା କୃଷ୍ଣେତାୟ ସ୍ବାହା ରୋହିତେତାୟ ସ୍ବାହାଂରୁଣେତାୟ ସ୍ବାହେଦୃଶାୟ
ସ୍ବାହା କ୍ରୀଦୃଶାୟ ସ୍ବାହା ତ୍ରୀଦୃଶାୟ ସ୍ବାହା ସ୍ୱଦୃଶାୟ ସ୍ବାହା ବିସଦୃଶାୟ ସ୍ବାହା ସୁସଦୃଶାୟ
ସ୍ବାହା ରୂପାୟ ସ୍ବାହା ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ବାହା (୧)॥ (ରୂପାୟ ସ୍ବାହା ହେ ଚ) ॥ ୭। ୩। ୧୭॥

(ଅଶ୍ୱାବୟବବିରୂପହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

କୃଷ୍ଣାୟ ସ୍ବାହା ଶ୍ୱେତାୟ ସ୍ବାହା ପିଣ୍ଡାୟ ସ୍ବାହା ସାରଙ୍ଗାୟ ସ୍ବାହାଂରୁଣାୟ ସ୍ବାହା ଗୌରାୟ
ସ୍ବାହା ବ୍ରହ୍ମବେ ସ୍ବାହା ନକୁଳାୟ ସ୍ବାହା ରୋହିତାୟ ସ୍ବାହା ଶୋଣାୟ ସ୍ବାହା ଶ୍ୟାବାୟ ସ୍ବାହା
ଶ୍ୟାମାୟ ସ୍ବାହା ପାକ୍ଳାୟ ସ୍ବାହା ସୁରୂପାୟ ସ୍ବାହାଂନୁରୂପାୟ ସ୍ବାହା ବିରୂପାୟ ସ୍ବାହା
ସରୂପାୟ ସ୍ବାହା ପ୍ରତିରୂପାୟ ସ୍ବାହା ଶବଳାୟ ସ୍ବାହା କମଳାୟ ସ୍ବାହା ପୃଷ୍ଠୟେ ସ୍ବାହା
ପୃଷ୍ଠିସ୍ୱକ୍-ଥାୟ ସ୍ବାହା ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ବାହା (୧)॥

(କୃଷ୍ଣାୟ ଷଟ୍ ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୩। ୧୮॥

(ଓଷଧିହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଓଷଧୀଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ମୂଳେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ତୂଳେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା କାଣ୍ଡେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ବଲ୍-ଶୈଭ୍ୟଃ
ସ୍ଵାହା ପୁଷ୍ପେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଫଳେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଗୃହୀତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଽଗୃହୀତେଭ୍ୟଃ
ସ୍ଵାହାଽବପନେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଶୟାନେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ଵାହା (୧)॥

(ଓଷଧୀଭ୍ୟଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୩। ୧୯॥

(ବନସ୍ପତିହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବନସ୍ପତିଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ମୂଳେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ତୂଳେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ସ୍ଵନ୍ଦୋଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଶାଖାଭ୍ୟଃ
ସ୍ଵାହା ପର୍ଣ୍ଣେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ପୁଷ୍ପେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଫଳେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଗୃହୀତେଭ୍ୟଃ
ସ୍ଵାହାଽଗୃହୀତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଽବପନେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଶୟାନେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହା ଶିଷ୍ଟାୟ
ସ୍ଵାହାଽତିଶିଷ୍ଟାୟ ସ୍ଵାହା ପରିଶିଷ୍ଟାୟ ସ୍ଵାହା ସଂଶିଷ୍ଟାୟ ସ୍ଵାହୋଈଷ୍ଟାୟ ସ୍ଵାହା ରିକ୍ତାୟ
ସ୍ଵାହାଽରିକ୍ତାୟ ସ୍ଵାହା ପ୍ରରିକ୍ତାୟ ସ୍ଵାହା ସଂରିକ୍ତାୟ ସ୍ଵାହୋଦ୍ରିକ୍ତାୟ ସ୍ଵାହା ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ଵାହା
(୧)॥ (ବନସ୍ପତିଭ୍ୟଃ ସ୍ଵନ୍ଦୋଭ୍ୟଃ ଶିଷ୍ଟାୟ ରିକ୍ତାୟ ଷଟ୍ ଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୩। ୨୦॥

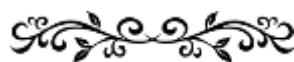
=॥ ୦ ॥=

(ପ୍ରଜବଂ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନଃ କିମେଷ ବା ଆପ୍ତ ଆଦିତ୍ୟା ଭୂଭୟୋଃ ପ୍ରଜାପତିରଦ୍ଵାୟନ୍ନିନ୍ଦୋ ବୈ ସଦୃଢ଼ ଇନ୍ଦୋ ବୈ
ଶିଥୁଲଃ ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତାନ୍ନାଦଃ ସା ବିରାଡ଼ସାବାଦିତ୍ୟୋଽର୍ବାଢ଼ ଭୂତମା ମେଽଗ୍ନିନା ସ୍ଵାହାଽଧୃନ୍ଦ୍-
ଭ୍ୟୋଽଞ୍ଜେୟତାୟ କୃଷ୍ଣାୟୋଷଧୀଭ୍ୟା ବନସ୍ପତିଭ୍ୟା ବିଂଶତିଃ ॥ ୨୦॥)

(ପ୍ରଜବଂ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଦଞ୍ଜୟୋମତେ ହୁବେ ସବାହମୋଷଧୀଭ୍ୟା ଦ୍ଵିଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୨॥)

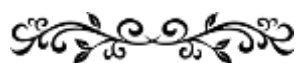
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୩ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ସତ୍ତ୍ୱକର୍ମନିରୂପଣମ୍ |

(ଚତୁର୍ବିଂଶତିରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବୃହସ୍ପତିରକାମୟତ ଶ୍ରଦ୍ଧେ ଦେବା ଦଧୀରନ୍ ଗଚ୍ଛେନ୍ ପୁରୋଧାମିତି ସ ଏତଂ
ଚତୁର୍ବିଂଶତିରାତ୍ରମାପଶ୍ୟତ୍ତମାଃ ହରତେନାୟତ ତତୋ ବୈ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରଦ୍ଧେବା
ଅଦଧିତାଗଚ୍ଛତ୍-ପୁରୋଧାଂ ନ ଏବଂ ବିଦ୍ମାଃ ସଂଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶତିରାତ୍ରମାସତେ ଶ୍ରଦ୍ଧେଭ୍ୟା
ମନୁଷ୍ୟା ଦଧତେ ଗଚ୍ଛତି ପୁରୋଧାଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗୌରାୟୁରିତି ତ୍ର୍ୟହା ଭବନ୍ତୀୟଂ ବାବ
ଜ୍ୟୋତିରୁକ୍ତରିକ୍ଷଂ ଗୌରସାବାୟୁ (୧) ରିମାନେବ ଲୋକାନଭ୍ୟାରୋହନ୍ତ୍ୟଭିପୁର୍ବଂ ତ୍ର୍ୟହା
ଭବନ୍ତ୍ୟଭିପୁର୍ବମେବ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମଭ୍ୟାରୋହନ୍ତ୍ୟସତ୍ତ୍ୱଂ ବା ଏତଦ୍ୟଦଂ ଛନ୍ଦୋମଂ
ନଃ ଛନ୍ଦୋମା ଭବନ୍ତି ତେନ ସତ୍ତ୍ୱଂ ଦେବତା ଏବ ପୁଷ୍ଟିରବଂ ରୁକ୍ଷତେ ପଶୁଞ୍ଚନ୍ଦୋମୈରୋଜ୍ଜେ
ବୈ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ପୁଷ୍ଟାନି ପଶବଂ ଛନ୍ଦୋମା ଓଜସ୍ୟେବ ବୀର୍ଯ୍ୟେ ପଶୁଷ୍ଟ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି
ବୃହଦ୍ରଥଂ ତରାଭ୍ୟାଂ ନନ୍ତୀୟଂ ବାବ ରଥଂ ତରମସୌ ବୃହଦାଭ୍ୟାମେବ (୨) ନନ୍ତ୍ୟଥୋ
ଅନନ୍ଦୋରେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟତେ ବୈ ନୃଞ୍ଜୟାଞ୍ଜିସାୟନୀ ସୁତୀ ତାଭ୍ୟାମେବ ସୁବର୍ଗଂ
ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ଚତୁର୍ବିଂଶତିରାତ୍ରୋ ଭବନ୍ତି ଚତୁର୍ବିଂଶତିରଥମାସାଃ ସଂବସ୍ତରଃ ସଂବସ୍ତରଃ
ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକଃ ସଂବସ୍ତର ଏବ ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟଥୋ ଚତୁର୍ବିଂଶତ୍ୟକ୍ଷରା
ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ଗାୟତ୍ରୀୟେବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମବଂ ରୁକ୍ଷତେଽତିରାତ୍ରାବଭିତୋ
ଭବତୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତୈ (୩) ॥

(ଅସାବାୟୁରାଭ୍ୟାମେବ ପଞ୍ଚ ଚଦାରିଂଶଜ) ॥ ୭। ୪। ୧॥

(ଅପରଚତୁର୍ବିଂଶତିରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟଥା ବୈ ମନୁଷ୍ୟା ଏବଂ ଦେବା ଅଗ୍ରା ଆସନ୍ତେକାମୟନ୍ତାବର୍ତ୍ତେ ପାପ୍ମାନଂ ମୁତ୍ୟୁମପହତ୍ୟ
 ଦୈବୀଃ ସ୍ୱଂ ସଦଂ ଗଚ୍ଛେମେତି ତ ଏତଂ ଚତୁର୍ବିଂଶତିରାତ୍ରମପଶ୍ୟନ୍ତମାହରନ୍ତେନାୟଜନ୍ତି
 ତତୋ ବୈ ତେବର୍ତ୍ତେ ପାପ୍ମାନଂ ମୁତ୍ୟୁମପହତ୍ୟ ଦୈବୀଃ ସ୍ୱଂ ସଦମଗଚ୍ଛନ୍ ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ୱାଃ ସ୍ୱର୍ଗଚତୁର୍ବିଂଶତି ରାତ୍ରମାସତେବର୍ତ୍ତମେବ ପାପ୍ମାନମପହତ୍ୟ ଶ୍ରିୟଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ଶ୍ରୀହି
 ମନୁଷ୍ୟସ୍ୟ (୧) ଦୈବୀ ସ୍ୱଂ ସଜ୍ୟୋତିରତିରାତ୍ରୋ ଭବତି ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନୁଷ୍ୟାତ୍ୟେ
 ପୃଷ୍ଠ୍ୟଃ ଷଡହୋ ଭବତି ଷଡ଼ ବା ରତବଃ ସଂବସ୍ତରସ୍ତଂ ମାସା ଅର୍ଯମାସା ରତବଃ ପୁରିଶ୍ୟ
 ଦୈବୀଃ ସ୍ୱଂ ସଦମଗଚ୍ଛନ୍ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାଃ ସ୍ୱର୍ଗଚତୁର୍ବିଂଶତିରାତ୍ରମାସତେ ସଂବସ୍ତରମେବ
 ପୁରିଶ୍ୟ ବସ୍ୟସୀଃ ସ୍ୱଂ ସଦଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ତ୍ରୟସ୍ତୟସ୍ତ୍ରିଂଶା ଅବସ୍ତାଦ୍-ଭବନ୍ତି ତ୍ରୟସ୍ତୟସ୍ତ୍ରିଂଶାଃ
 ପରସ୍ତାତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶୈରେବୋଭୟତୋବର୍ତ୍ତେ ପାପ୍ମାନମପହତ୍ୟ ଦୈବୀଃ ସ୍ୱଂ ସଦଂ ମଧ୍ୟତୋ
 (୨) ଗଚ୍ଛନ୍ତି ପୁଷ୍ପାନି ହି ଦୈବୀ ସ୍ୱଂ ସଜ୍ଜାମି ବା ଏତଦ୍-କୁର୍ବନ୍ତି ଯତ୍ରୟସ୍ତୟସ୍ତ୍ରିଂଶା ଅଦୃଷ୍ଟୋ
 ମଧ୍ୟେନିରୁକ୍ତୋ ଭବତି ତେନାଜାମ୍ୟୁର୍ଧାନି ପୁଷ୍ପାନି ଭବନ୍ତ୍ୟୁର୍ଧାକ୍ଷୟୋମା ଭୂଭାଭ୍ୟାଃ
 ରୂପାଭ୍ୟାଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯତ୍ୟସତ୍ରଂ ବା ଏତଦ୍ୟଦକ୍ଷୟୋମଂ ଯକ୍ଷୟୋମା ଭବନ୍ତି ତେନ
 ସତ୍ରଂ ଦେବତା ଏବ ପୁଷ୍ପୈରବ ରୁକ୍ଷତେ ପଶୁକ୍ଷୟୋମୈରୋକ୍ତୋ ବୈ ବୀର୍ଯଂ ପୁଷ୍ପାନି
 ପଶବ (୩) କ୍ଷୟୋମା ଓଜସ୍ୟେବ ବୀର୍ଯେ ପଶୁଷ୍ଠ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ତ୍ରୟସ୍ତୟସ୍ତ୍ରିଂଶା
 ଅବସ୍ତାଦ୍-ଭବନ୍ତି ତ୍ରୟସ୍ତୟସ୍ତ୍ରିଂଶାଃ ପରସ୍ତାତ୍ରୟେ ପୁଷ୍ପାନ୍ୟରୋ ବୈ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶା ଆମା
 ପୁଷ୍ପାନ୍ୟାମନ ଏବ ତଦ୍ୟଜମାନାଃ ଶମ ନହ୍ୟନ୍ତେନାତ୍ୟେ ବୃହଦ୍ରଥଂତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ଯଜ୍ଞୀୟଂ
 ବାବ ରଥଂତ୍ରମସୌ ବୃହଦାଭ୍ୟାମେବ ଯଜ୍ୟଥୋ ଅନୟୋରେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟେତେ ବୈ
 ଯଜ୍ଞସ୍ୟାଞ୍ଜିସାୟନୀ ସୁତୀ ତାଭ୍ୟାମେବ (୪) ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ପରାଞ୍ଜୋ ବା ଏତେ

ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମତ୍ୟାରୋହନ୍ତି ଯେ ପରାଚୀନାନି ପୁଷ୍ପାନ୍ୟୁପୟନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟହଂ ଷଡ଼ହୋ ଭବତି
ପ୍ରତ୍ୟବରୁଦ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଭୁଭୟୋଲୋକୟୋରୁଦ୍ଧୋଦ୍ଧିଷ୍ଠତି ତ୍ରିବୃତୋଽଧି ତ୍ରିବୃତମୁପ
ୟନ୍ତି ସ୍ତୋମାନାଃ ସଂ ପଢ଼ିତ୍ୟ ପ୍ରଭୁବାୟ ଜ୍ୟୋତିରଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ଭବତ୍ୟୟଂ ବାବ ସ
କ୍ଷୟୋଽସ୍ମାଦେବ ତେନ କ୍ଷୟାନ୍ନ ଯନ୍ତି ଚତୁର୍ବିଂଶତିରାତ୍ରୋ ଭବତି ଚତୁର୍ବିଂଶତିରଧିମାସାଃ
ସଂବହରଃ ସଂବହରଃ ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକଃ ସଂବହର ଏବ ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକେ ପ୍ରତି
ତିଷ୍ଠତ୍ୟଥୋ ଚତୁର୍ବିଂଶତ୍ୟକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ ଗାୟତ୍ରୀୟେବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସମବ
ରୁକ୍ଷତେଽତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତୈ୍ୟ (୫)॥

(ମନୁଷ୍ୟସ୍ୟ ମଧ୍ୟତଃ ପଶବସ୍ତାତ୍ୟାମେବ ସଂବହରଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୭। ୪। ୨ ॥

(ତ୍ରିଂଶଦ୍ରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ରକ୍ଷା ବା ଇନ୍ଦ୍ରମାଲୋମକାଃସ୍ୱୀତ୍ ସାକାଂମୟତୌଷଧୀଭିର୍ବନସ୍ୱତୀଃ ପ୍ର ଜାୟେୟେତି
ସୈତାସ୍ତ୍ରିଂଶତଃ ରାତ୍ରୀରପଶ୍ୟତ୍ରୋ ବା ଇନ୍ଦ୍ରମୋଷଧୀଭିର୍ବନସ୍ୱତୀଃ ପ୍ରାଜାୟତ୍ର ଯେ
ପ୍ରଜାକାମାଃ ପଶୁକାମାଃ ସ୍ୱାସ୍ତ୍ର ଏତା ଆସୀରନ୍ ପ୍ରେବ ଜାୟନ୍ତେ ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିରିନ୍ଦଂ ବା
ଅକ୍ଷଧିତ୍-ସୈତାଂ ବିରାଜମପଶ୍ୟତ୍ ତାମାୟନ୍-ଧୃତ୍ୱାଽନାଦ୍ୟମବାରୁକ୍ଷୌଷଧୀ (୧) ବନସ୍ୱତୀନ୍
ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍ତେନାଽବଧିତ୍ ସା ଜେମାନଂ ମହିମାନମଗଚ୍ଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଦ୍ୱାଂସ୍ ଏତା
ଆସତେ ବିରାଜମେବାଽୟନ୍-ଧୃତ୍ୱାଽନାଦ୍ୟମବ ରୁକ୍ଷତେ ବଧନ୍ତେ ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିର୍ଜେମାନଂ
ମହିମାନଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରତିରାତ୍ରୋ ଭବତି ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନ୍ୟୁଷ୍ୟାତୈ୍ୟ ପୁଷ୍ପାଃ
ଷଡ଼ହୋ ଭବତି ଷଡ଼ ବା ରୁତବଃ ଷଡ଼ ପୁଷ୍ପାନି ପୁଷ୍ପେରେବର୍ତ୍ତନ୍ତୁନନ୍ଦାରୋହନ୍ତ୍ୟୁଦୁଭିଃ
ସଂବହରଂ ତେ ସଂବହର ଏବ (୨) ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ବ୍ରହ୍ମସ୍ତ୍ରିଂଶାଦ୍ରହସ୍ତ୍ରିଂଶମୁପ ଯନ୍ତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ
ସଂତତ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରଜାପତିର୍ବେ ବ୍ରହ୍ମସ୍ତ୍ରିଂଶଃ ପ୍ରଜାପତିମେବାଽରଭନ୍ତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈ୍ୟ

ତ୍ରିଶ୍ରବୋ ଭବତି ବିଜିତ୍ୟା ଏକବିଂଶୋ ଭବତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଥୋ ରୁଚମେବାଃଃମନ୍
 ଦଧତେ ତ୍ରିବୃଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଦ୍‌-ଭବତି ପାପ୍ମାନମେବ ତେନ ନିର୍ଦ୍ଦହକ୍ତଃଥୋ ତେଜୋ ବୈ ତ୍ରିବୃତ୍ତେଜ
 ଏବାଃଃମନ୍-ଦଧତେ ପଞ୍ଚଦଶ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ତୋମୋ ଭବତୀହିନ୍ଦ୍ରମେବାବ (୩) ରୁନ୍ଧତେ ସପ୍ତଦଶୋ
 ଭବତ୍ୟନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରେବ ତେନ ଜାୟନ୍ତ ଏକବିଂଶୋ ଭବତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା
 ଅଥୋ ରୁଚମେବାଃଃମନ୍-ଦଧତେ ଚତୁର୍ବିଂଶୋ ଭବତି ଚତୁର୍ବିଂଶତିରଧମାସାଃ ସଂବସ୍ତରଃ
 ସଂବସ୍ତରଃ ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକଃ ସଂବସ୍ତର ଏବ ସୁବର୍ଗେ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟଥୋ ଏଷ
 ବୈ ବିଷ୍ଣୁବାନ୍ ବିଷ୍ଣୁବନ୍ତୋ ଭବନ୍ତି ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂସ୍ ଏତା ଆସତେ ଚତୁର୍ବିଂଶାତ୍
 ପୁଷ୍ପାନ୍ୟଧ ଯନ୍ତି ସଂବସ୍ତର ଏବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟ (୪) ଦେବତା ଅଭ୍ୟାରୋହନ୍ତି
 ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶାତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶମୁଧ ଯନ୍ତି ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶସ୍ତୈ ଦେବତା ଦେବତାସ୍ତେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି
 ତ୍ରିଶ୍ରବୋ ଭବତୀମେ ବୈ ଲୋକାସ୍ତ୍ରିଶ୍ରବ ଏସ୍ତେବ ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଦ୍ବାବେକବିଂଶୌ
 ଭବତଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଥୋ ରୁଚମେବାଃଃମନ୍-ଦଧତେ ବହବଃ ସୋତଶିନୋ ଭବନ୍ତି ତସ୍ମାଦ୍
 ବହବଃ ପ୍ରଜାସୁ ବୃଷାଣୋ ଯଦେତେ ସୋମା ବ୍ୟତିଷନ୍ତା ଭବନ୍ତି
 ତସ୍ମାଦିନ୍ଦ୍ରମୋଷଧୀଭିର୍ବନସ୍ତତିଭିର୍ବ୍ୟତିଷନ୍ତା (୫) ବ୍ୟତିଷନ୍ତ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିର୍ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ବାଂସ୍ ଏତା ଆସତେଃକ୍ଳୃପ୍ତା ବା ଏତେ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତ୍ର୍ୟଜାବତାନ୍ ହି
 ସୋମାନୁପୟନ୍ତି ଯଦେତ ଉର୍ଧ୍ବାଃ କ୍ଳୃପ୍ତାଃ ସୋମା ଭବନ୍ତି କ୍ଳୃପ୍ତା ଏବ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ
 ଯନ୍ତ୍ର୍ୟଭୟୋରେଭ୍ୟା ଲୋକୟୋଃ କଳ୍ପତେ ତ୍ରିଂଶଦେତାସ୍ତ୍ରିଂଶଦନ୍ଧରା ବିରାଡ଼ନ୍ ବିରାଡ୍
 ବିରାଜ୍ଞୈବାନ୍ନାଦ୍ୟମବ ରୁନ୍ଧତେଃତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତୋଽନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତୈ୍ୟ (୬)॥
 (ଓଷଧୀଃ ସଂବସ୍ତର ଏବାବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟ ବ୍ୟତିଷନ୍ତେକାନ୍ନ ପଞ୍ଚାଶକ୍) ॥ ୭। ୪। ୩॥

(ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶତାତ୍ରୟଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତିଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ ଲୋକମୈତ୍ତଂ ଦେବା ଯେନ ଯେନ ଛନ୍ଦସାଂନୁ ପ୍ରାୟୁଞ୍ଜାତ ତେନ
ନାଂଽପୁରୁଷ ଏତା ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶତଃ ରାତ୍ରୀରପଶ୍ୟନ୍-ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରାନୁଷ୍ଠୁଗାଂନୁଷ୍ଠୁଭଃ
ପ୍ରଜାପତିଃ ସ୍ଵେନୈବ ଛନ୍ଦସା ପ୍ରଜାପତିମାପ୍ତୁଂ ଉପାୟାନ୍ତୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ ଲୋକମାୟନ୍ ଯ ଏବଂ
ବିଦ୍ଵାଂସ୍ ଏତା ଆସତେ ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶଦେତା ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରାଂନୁଷ୍ଠୁଗାଂନୁଷ୍ଠୁଭଃ ପ୍ରଜାପତିଃ
ସ୍ଵେନୈବ ଛନ୍ଦସା ପ୍ରଜାପତିମାପ୍ତୁଂ ଶ୍ରିୟଂ ଗଚ୍ଛତି (୧) ଶ୍ରୀର୍ହ ମନୁଷ୍ୟସ୍ୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣୋ ଲୋକୋ
ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶଦେତା ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରାଂନୁଷ୍ଠୁଗାଂନୁଷ୍ଠୁପ୍ ସର୍ବାମେବ ବାଚମାପୁବତି ସର୍ବେ ବାଚୋ
ବଦିତାରୋ ଭବତି ସର୍ବେ ହି ଶ୍ରିୟଂ ଗଚ୍ଛତି ଜ୍ୟୋତିର୍ଗୌରାୟୁରିତି ତ୍ର୍ୟହା ଭବନ୍ତୀୟଂ ବାବ
ଜ୍ୟୋତିରୁଚ୍ଚରୀୟଂ ଗୌରସାବାୟୁରିମାନେବ ଲୋକାନୁଭ୍ୟାରୋହନ୍ତ୍ୟଭିପୁର୍ବଂ ତ୍ର୍ୟହା
ଭବନ୍ତ୍ୟଭିପୁର୍ବମେବ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ ଲୋକମୁଭ୍ୟାରୋହତି ବୃହଦ୍ରଥଂତରାଭ୍ୟାଂ ଯନ୍ତ୍ରୀ (୨) ଯଂ ବାବ
ରଥଂତରମସୌ ବୃହଦାଭ୍ୟାମେବ ଯନ୍ତ୍ୟଥୋ ଅନୟୋରେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟେତେ ବୈ
ୟଞ୍ଜସ୍ୟାଞ୍ଜିସାୟନୀ ସୁତୀ ତାଭ୍ୟାମେବ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ପରାଞ୍ଜୋ ବା ଏତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ
ଲୋକମୁଭ୍ୟାରୋହତି ଯେ ପରାଚକ୍ଷ୍ୟହାନ୍ତୁପୟନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟଞ୍ ତ୍ର୍ୟହୋ ଭବତି ପ୍ରତ୍ୟବରୁଭ୍ୟା
ଅଥୋ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଭୁଭୟୋର୍ଲୋକୟୋରୁଦ୍ଘୋର୍ଭିଷତି ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶଦେତାସ୍ତାସାଂ
ୟାସ୍ତ୍ରିଂଶସ୍ତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରା ବିରାଡ଼ନ୍ ବିରାଡ୍ ବିରାଜ୍ଞୈବାନ୍ନାଦ୍ୟମବଂ ରୁକ୍ଷତେ ଯେ ସ୍ତେ
ଅହୋରାତ୍ରେ ଏବ ତେ ଭୁଭାଭ୍ୟାଂ ରୂପାଭ୍ୟାଂ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତ୍ୟତିରାତ୍ରାବଭିତୋ
ଭବତଃ ପରିଗୃହୀତୈ୍ୟ (୩) ॥ (ଗଚ୍ଛତି ଯନ୍ତି ତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରା ଦ୍ଵାବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୭। ୪। ୪॥

(ତ୍ରୟୋଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶତାତ୍ରୟଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସ୍ତେ ବାବ ଦେବସ୍ତେ ଦ୍ଵାଦଶାହଶ୍ଚୈବ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶଦହଶ୍ଚ ଯ ଏବଂ

ବିଦ୍ବାଂ ସଂସ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂ ଶତ୍ରୁହମାସତେ ସାକ୍ଷାଦ୍ଦେବ ଦେବତା ଅଭ୍ୟାରୋହନ୍ତି ଯଥା ଖଲୁ ବୈ
 ଶ୍ରେୟାନ୍ଭ୍ୟାରୁଢ଼ଃ କାମୟନ୍ତେ ତଥା କରୋତି ଯଦ୍ୟବବିଧିତି ପାପୀୟାନ୍ ଭବତି ଯଦି
 ନାବବିଧିତି ସ୍ବଦୃଢ଼ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂ ସଂସ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂ ଶତ୍ରୁହମାସତେ ବି ପାପୁନା
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଶାଃଃବର୍ତ୍ତନ୍ତେଃହର୍ଭାଜେ ବା ଏତା ଦେବା ଅଗ୍ର ଆଃହର (୧)
 ନହରେକୋଃଭଜ୍ଜତାହରେକସ୍ତାଭିବୈ ତେ ପ୍ରବାହୁଗାଧୁବନ୍ ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ବାଂ ସଂସ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂ ଶତ୍ରୁହମାସତେ ସର୍ବ ଏବ ପ୍ରବାହୁଗୁଧୁବନ୍ତି ସର୍ବେ ଗ୍ରାମଣୀୟଂ ପ୍ରାପ୍ନୁବନ୍ତି
 ପଞ୍ଚାହା ଭବନ୍ତି ପଞ୍ଚ ବା ରତବଃ ସଂବହର ରତୁଷ୍ଟେବ ସଂବହରେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟଥୋ
 ପଞ୍ଚାକ୍ଷରା ପଞ୍ଚିଃ ପାଞ୍ଚୋ ଯଜ୍ଞୋ ଯଜ୍ଞମେବାବ ରୁନ୍ଧତେ ତ୍ରୀଣ୍ୟାଶ୍ବିନାନି ଭବନ୍ତି ତ୍ରୟ ଇମେ
 ଲୋକା ଏ (୨) ଶ୍ଵେବ ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟଥୋ ତ୍ରୀଣି ବୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟାଣି
 ତାନେଧ୍ୟବାବ ରୁନ୍ଧତେ ବିଶ୍ବଜିତ୍-ଭବତ୍ୟନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁଜ୍ୟେ ସର୍ବପୃଷ୍ଠୋ ଭବତି
 ସର୍ବସ୍ୟାଭିଜିତ୍ୟେ ବାଗ୍ନେ ହାଦଶାହୋ ଯତ୍-ପୁରସ୍ତାଦ୍-ହାଦଶାହମୁପେୟୁରନାପ୍ତାଂ
 ବାତମୁପେୟୁରୁପଦାସୁକୈଷାଂ ବାକ୍ ସ୍ୟାଦୁପରିଷ୍ଟାଦ୍ ହାଦଶାହମୁପ ଯନ୍ତ୍ୟାପ୍ତାମେବ ବାତମୁପ
 ଯନ୍ତି ତସ୍ମାଦୁପରିଷ୍ଟାହାତା ବଦାମୋଃବାହୁରଂ (୩) ବୈ ଦଶରାତ୍ରେଣ ପୂଜାପତିଃ ପୂଜା
 ଅସୃଜତ ଯଦଶରାତ୍ରୋ ଭବତି ପୂଜା ଏବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନଃ ସୃଜନ୍ତ ଏତାଃ ହ ବା ଭଦତ୍ସୁକଃ
 ଶୌଲ୍-ବାୟନଃ ସ୍ବଭ୍ରସ୍ୟର୍ଜମୁବାତ ଯଦଶରାତ୍ରୋ ଯଦଶରାତ୍ରୋ ଭବତି ସ୍ବଭ୍ରସ୍ୟର୍ଜ୍ୟା ଅଥୋ
 ଯଦେବ ପୂର୍ବେଷ୍ଠହଃସୁ ବିଲୋମ କ୍ରିୟତେ ତସ୍ୟୈବୈଷା ଶାନ୍ତିର୍ହ୍ୟନୀକା ବା ଏତା ରାତ୍ରୟୋ
 ଯଜ୍ଞମାନା ବିଶ୍ବଜିତ୍-ସହାତିରାତ୍ରେଣ ପୂର୍ବାଃ ଷୋଡ଼ଶ ସହାତିରାତ୍ରେଣୋଭରାଃ ଷୋଡ଼ଶ ଯ
 ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂ ସଂସ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂ ଶତ୍ରୁହମାସତ୍ ଐଷାଂ ହ୍ୟନୀକା ପୂଜା ଜାୟତେଃତିରାତ୍ରାବଭିତୋ
 ଭବତଃ ପରିଗୃହୀତ୍ୟେ (୪) ॥ (ଅହରନ୍ତେଷ୍ଠବାହୁରଂ ଷୋଡ଼ଶ ସହ ସ୍ବପ୍ତଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୪। ୫॥

(ଷଡ଼ତ୍ରିଂଶଦ୍ରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଦିତ୍ୟା ଅକାମୟନ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲୋକମିନ୍ଦ୍ରାମେତି ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଂ ନ ପ୍ରାଜାନନ୍
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲୋକମାୟନ୍ତ ଏତଃ ଷଡ଼-ତ୍ରିଂଶଦ୍ରାତ୍ରମପଶ୍ୟନ୍ତମାହରନ୍ତେନାୟଜନ୍ତ ତତୋ ବୈ
 ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଂ ପ୍ରାଜାନନ୍-ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲୋକମାୟନ୍ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଃସଃ
 ଷଡ଼-ତ୍ରିଂଶଦ୍ରାତ୍ରମାସତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମେବ ଲୋକଂ ପ୍ର ଜାନନ୍ତି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଂ ଯନ୍ତି
 ଜ୍ୟୋତିରତିରାତ୍ରୋ (୧) ଭବନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରେବ ପୁରସ୍ତାଦଧତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ
 ଲୋକସ୍ୟାନୁଷ୍ଠାୟାତ୍ୟେ ଷଡ଼ହା ଭବନ୍ତି ଷଡ଼ ବା ରୁତବଂ ରୁଦ୍ରସ୍ତେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରାରୋ
 ଭବନ୍ତି ଚତସ୍ରୋ ଦିଶୋ ଦିକ୍ଷେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟସ୍ତୁ ବା ଏତଦ୍ୟଦଂ ଯୋନଂ ଯଜ୍ଞଯୋନା
 ଭବନ୍ତି ତେନ ସ୍ତୁତଂ ଦେବତା ଏବ ପୁଷ୍ଟେରବଂ ରୁକ୍ଷତେ ପଶୁଞ୍ଚଯୋମୈରୋଜୋ ବୈ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ
 ପୁଷ୍ଟାନି ପଶବଂ ଯୋନା ଓଜସ୍ୟେବ (୨) ବୀର୍ଯ୍ୟେ ପଶୁଷ୍ଠ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଷଡ଼-ତ୍ରିଂଶଦ୍ରାତ୍ରୋ
 ଭବନ୍ତି ଷଡ଼-ତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରା ବୃହତୀ ବାହ୍ନିତାଃ ପଶବୋ ବୃହତ୍ୟେବ ପଶୁନବଂ ରୁକ୍ଷତେ
 ବୃହତୀ ଛନ୍ଦସାଃ ସ୍ୱାରାଜ୍ୟମାଶୁତାଶୁବତେ ସ୍ୱାରାଜ୍ୟଂ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଃସଃ
 ଷଡ଼-ତ୍ରିଂଶଦ୍ରାତ୍ରମାସତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମେବ ଲୋକଂ ଯନ୍ତିତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ
 ଲୋକସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତ୍ୟେ (୩) ॥ (ଅତିରାତ୍ର ଓଜସ୍ୟେବ ଷଡ଼ ତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୭। ୪। ୬॥

(ଏକୋନପଞ୍ଚାଶଦ୍ରାତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବର୍ଷିଷ୍ଠୋ ହୃତପୁତ୍ରୋଽକାମୟନ୍ତ ବିନ୍ଦେୟ ପ୍ରଜାମୁଭି ସୌଦାସାନ୍ ଭବେୟମିତି ସ
 ଏତମେକସ୍ମାନ୍ ପଞ୍ଚାଶମପଶ୍ୟନ୍ତମାହରନ୍ତେନାୟଜନ୍ତ ତତୋ ବୈ ସୋଽବିନ୍ଦତ ପ୍ରଜାମୁଭି
 ସୌଦାସାନଭବଦ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଃସଃ ଏକସ୍ମାନ୍ ପଞ୍ଚାଶମାସତେ ବିନ୍ଦନ୍ତେ ପ୍ରଜାମୁଭି
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍ ଭବନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମସ୍ତ୍ରୈବୃତୋଽଗ୍ନିଷ୍ଟୋମା ଭବନ୍ତି ବଜ୍ରସ୍ୟେବ ମୁଖଂ ସଂଶ୍ୟନ୍ତି ଦଶ

ପଞ୍ଚଦଶା ଭବନ୍ତି ପଞ୍ଚଦଶୋ ବଜ୍ରୋ (୧) ବଜ୍ରମେବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଭ୍ୟଃ ପ୍ର ହରନ୍ତି
 ଷୋଡଶିମନ୍ଦଶମମହର୍ଭବନ୍ତି ବଜ୍ର ଏବ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଦଧତି ହ୍ରାଦଶ ସପ୍ତଦଶା
 ଭବନ୍ତ୍ୟନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରେବ ତୈର୍ଜୀୟନ୍ତେ ପୃଷ୍ଠ୍ୟଃ ଷଡହୋ ଭବନ୍ତି ଷଡ୍ଵା
 ରୁତବଃ ଷବ୍-ପୁଷ୍ପାନି ପୁଷ୍ପେରେବର୍ତୁନନ୍ଦାରୋହନ୍ତୁତୁଭିଃ ସଂବହରଂ ତେ ସଂବହର ଏବ
 ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ହ୍ରାଦଶୈକବିଂଶା ଭବନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଥୋ ରୁଚମେବାଃଃମନ୍ (୨) ଦଧତେ
 ବହବଃ ଷୋଡଶିନୋ ଭବନ୍ତି ବିଜୈତ୍ୟେ ଷଡଶ୍ଵିନାନି ଭବନ୍ତି ଷଡ୍ଵା ରୁତବଃ ରୁତୁଷ୍ପେବ ପ୍ରତି
 ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟନାତିରିକ୍ତା ବା ଏତା ରାତ୍ରୟ ଉନାସ୍ତଦ୍ୟଦେକସ୍ୟେ ନ ପଞ୍ଚାଶଦତିରିକ୍ତାସ୍ତଦ୍ୟଦ୍
 ଭୂୟସୀରୁଷ୍ଟା ଚତ୍ଵାରିଂଶତ ଉନାକ୍ ଖଲୁ ବା ଅତିରିକ୍ତାକ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରାଜାୟତ୍ ଯେ
 ପ୍ରଜାକାମାଃ ପଶୁକାମାଃ ସ୍ଵାସ୍ତ ଏତା ଆସୀରନ୍ ପ୍ରେବ ଜାୟନ୍ତେ ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିର୍ବୈରାଜୋ
 ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋ ଯଦେକସ୍ନାନପଞ୍ଚାଶୋ ଯ ଏବଂ ବିହାଂସଂ ଏକସ୍ନାନପଞ୍ଚାଶମାସତେ
 ବିରାଜମେବ ଗଚ୍ଛନ୍ତ୍ୟନ୍ନାଦା ଭବନ୍ତ୍ୟତିରାତ୍ରାବଭିତୋ ଭବତୋଽନ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ ପରିଗୃହୀତ୍ୟେ
 (୩)॥ (ବଜ୍ର ଆମନ୍ ପ୍ରଜୟା ହ୍ରାଦିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୭। ୪। ୭॥

(ସଂବହରସତ୍ରଦୀକ୍ଷାକାଲଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସଂବହରାୟ ଦୀକ୍ଷିଷ୍ୟମାଶା ଏକାଷ୍ଟକାୟାଂ ଦୀକ୍ଷେରନ୍ତେଷା ବୈ ସଂବହରସ୍ୟ ପଦ୍ମା
 ଯଦେକାଷ୍ଟକୈତସ୍ୟାଂ ବା ଏଷ ଏତାଂ ରାତ୍ରିଂ ବସତି ସ୍ଵାକ୍ଷାଦେବ ସଂବହରମାରଭ୍ୟ
 ଦୀକ୍ଷନ୍ତି ଆର୍ତ୍ତଂ ବା ଏତେ ସଂବହରସ୍ୟାଭି ଦୀକ୍ଷନ୍ତେ ଯ ଏକାଷ୍ଟକାୟାଂ
 ଦୀକ୍ଷନ୍ତେଽନ୍ତନାମାନାବୁତୁ ଭବତୋ ବ୍ୟସ୍ତଂ ବା ଏତେ ସଂବହରସ୍ୟାଭି ଦୀକ୍ଷନ୍ତେ ଯ
 ଏକାଷ୍ଟକାୟାଂ ଦୀକ୍ଷନ୍ତେଽନ୍ତନାମାନାବୁତୁ ଭବତଃ ଫଲ୍ଗୁନୀପୂର୍ଣ୍ଣମାସେ ଦୀକ୍ଷେରନ୍ ମୁଖଂ ବା
 ଏତତ୍ (୧) ସଂବହରସ୍ୟ ଯତ୍ ଫଲ୍ଗୁନୀପୂର୍ଣ୍ଣମାସୋ ମୁଖତ ଏବ ସଂବହରମାରଭ୍ୟ ଦୀକ୍ଷନ୍ତେ

ତସ୍ୟୈକୈବ ନିର୍ମା ଯତ୍-ସାମେନ୍ଦ୍ରେ ବିଷ୍ଣୁବାନ୍-ସମୁପଦ୍ୟତେ ଚିତ୍ରାପୁର୍ଣ୍ଣମାସେ ଦୀକ୍ଷେରୁନ୍
 ମୁଖଂ ବା ଏତତ୍-ସଂବହରସ୍ୟ ଯଜିତ୍ରାପୁର୍ଣ୍ଣମାସୋ ମୁଖତ ଏବ ସଂବହରମାରଜ୍ୟ ଦୀକ୍ଷନ୍ତେ
 ତସ୍ୟ ନ କା ତନ ନିର୍ମା ଭବତି ଚତୁରହେ ପୁରସ୍ତାତ୍-ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୈ
 ଦୀକ୍ଷେରୁନ୍ତେଷାମେକାଷ୍ଟକାୟାଂ କ୍ରୟଃ ସଂ ପଦ୍ୟତେ ତେନୈକାଷ୍ଟକାଂ ନ ହ୍ମନ୍ତୁର୍ କୁର୍ବନ୍ତି
 ତେଷାଂ (୨) ପୂର୍ବପକ୍ଷେ ସୁତ୍ୟା ସଂ ପଦ୍ୟତେ ପୂର୍ବପକ୍ଷଂ ମାସାଂ ଅଭି ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ତେ
 ପୂର୍ବପକ୍ଷ ଉତ୍ତିଷ୍ଠନ୍ତି ତାନୁତ୍ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଓଷଧୟୋ ବନସ୍ପତୟୋଽନୁତ୍ତିଷ୍ଠନ୍ତି ତାନ କଲ୍ୟାଣୀ
 କୀର୍ତ୍ତିରନୁତ୍ତିଷ୍ଠତ୍ୟରାସୁରିମେ ଯଜମାନା ଇତି ତଦନ୍ତୁ ସବେ ରାଧୁବନ୍ତି (୩)॥
 (ଏତହ୍ମନ୍ତୁର୍ କୁର୍ବନ୍ତି ତେଷାଂ ଚତୁଃସ୍ତ୍ରଂଶଚ) ॥ ୭। ୪। ୮ ॥

(ଦୀକ୍ଷା ଉପସଦଶ୍ଚ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୁବର୍ଣଂ ବା ଏତେ ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମୁପୟନ୍ତ୍ୟଭୀକ୍ଷତ ଏବ ଦୀକ୍ଷାଭିରାମାନଂ
 ଶ୍ରପୟନ୍ତ ଉପସଦ୍-ଭିର୍ଦ୍ଧାଭ୍ୟାଂ ଲୋମାବଂ ଦ୍ୟନ୍ତି ଦ୍ୱାଭ୍ୟାଂ ଉଚଂ ଦ୍ୱାଭ୍ୟାମସୁଦ୍-ଦ୍ୱାଭ୍ୟାଂ
 ମାଂସଂ ଦ୍ୱାଭ୍ୟାମସ୍ତି ଦ୍ୱାଭ୍ୟାଂ ମଜ୍ଜାନମାମଦକ୍ଷିଣଂ ବୈ ସ୍ତ୍ରୀମାମାନମେବ ଦକ୍ଷିଣାଂ ନୀଭା
 ସୁବର୍ଣଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ଶିଖାମନ୍ତୁ ପ୍ର ବପନ୍ତି ରକ୍ଷ୍ୟା ଅଥୋ ରଘୀୟାଂସଃ ସୁବର୍ଣଂ
 ଲୋକମାୟମେତି (୧)॥ (ସୁବର୍ଣଂ ପଞ୍ଚାଶତ୍) ॥ ୭। ୪। ୯ ॥

(ପ୍ରାୟଶ୍ଚୀୟମହଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତ୍ୟତିରାତ୍ରଃ ପରମୋ ଯଜ୍ଞକ୍ରତୁନଂ କସ୍ମାତ୍ ପ୍ରଥମମୁପଂ ଯଜ୍ଞୀତ୍ୟତସ୍ତା
 ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମଂ ପ୍ରଥମମୁପଂ ଯଜ୍ଞ୍ୟଥୋକ୍-ଅମଥଂ ଷୋଡଶିନମଥାତିରାତ୍ରମନୁପୁର୍ବମେବୈତଦ୍ୟଜ୍ଞ
 କ୍ରତୁନୁପେତ୍ୟ ତାନାଲଭ୍ୟ ପରିଗୃହ୍ୟ ସୋମମେବୈତତ୍-ପିବନ୍ତି ଆସତେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟୋମଂ
 ପ୍ରଥମମୁପଂ ଯନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟୋମୋ ବୈ ଷୋମାନାଂ ମୁଖଂ ମୁଖତ ଏବ ଷୋମାନ ପ୍ର

ଯୁଞ୍ଜାତେ ତେ (୧) ସଂସ୍ତୁତା ବିରାଜମତି ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ହେ ଚର୍ଚାବତୀ ରିତ୍ୟେତେ ଏକୟା
 ଗୌରତିରିକ୍ତ ଏକୟାଃଃୟୁରୁନଃ ସୁବର୍ଗୋ ବୈ ଲୋକୋ ଜ୍ୟୋତିରୁର୍ଗୁରାବ-ସୁବର୍ଗମେବ
 ତେନ ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ରଥଂତରଂ ଦିବା ଭବତି ରଥଂତରଂ ନକ୍ତମିତ୍ୟାସୁର୍ବ୍ଜସ୍ବଦିନଃ କେନ
 ତଦଜ୍ଞମୀତି ସୌଭରଂ ତୃତୀୟସବନେ ବ୍ରହ୍ମସାମଂ ବୃହତ୍ସଂଧ୍ୟତୋ ଦଧତି ବିଧୂତ୍ୟେ
 ତେନାଜାମି (୨)॥ (ତ ଏକାନ୍ନ ପଞ୍ଚାଶକ) ॥ ୭। ୪। ୧୦॥

(ସଂବସ୍ତରଗତେଷୁ ସର୍ବମାସେଷୁହାନ୍ତି ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟୋମଂ ପ୍ରଥମମୁପ ଯନ୍ତ୍ୟସ୍ମିନ୍ନେବ ତେନ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଗୋଷ୍ଟୋମଂ
 ଦ୍ବିତୀୟମୁପ ଯନ୍ତ୍ୟନ୍ତରିକ୍ଷ ଏବ ତେନ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟାୟୁଷ୍ଟୋମଂ ତୃତୀୟମୁପ ଯନ୍ତ୍ୟମୁଷ୍ମିନ୍ନେବ
 ତେନ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତୀୟଂ ବାବ ଜ୍ୟୋତିରନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଗୌରସାବାୟୁର୍ଯଦେତାନ୍
 ସ୍ତୋମାନୁପୟନ୍ତ୍ୟେଷ୍ବେବ ତଲ୍ଲୋକେଷୁ ସଦ୍ଭିଶଃ ପ୍ରତିତିଷ୍ଠନ୍ତୋ ଯନ୍ତି ତେ ସଂସ୍ତୁତା ବିରାଜ
 (୧) ମତି ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ହେ ଚର୍ଚାବତୀ ରିତ୍ୟେତେ ଏକୟା ଗୌରତିରିକ୍ତ ଏକୟାଃଃୟୁରୁନଃ
 ସୁବର୍ଗୋ ବୈ ଲୋକୋ ଜ୍ୟୋତିରୁର୍ଗୁରାଭୂଜମେବାବ ରୁକ୍ଷତେ ତେ ନ
 କ୍ଷୁଧାଃଃର୍ତ୍ତିମାଶ୍ଚ୍ୟକ୍ଷୋଧୁକା ଭବନ୍ତି କ୍ଷୁସଂବାଧା ଇବ ହି ସଦ୍ଭିଶୋଃଃବିଷ୍ଟୋମାବଭିତଃ
 ପ୍ରଧୀତାବୁକ୍-ଥ୍ୟା ମଧ୍ୟେ ନଭ୍ୟଂ ତତ୍ତଦେତତ୍-ପରିୟଦେବଚକ୍ରଂ ଯଦେତେନ (୨) ଷଡ଼ହେନ
 ଯନ୍ତି ଦେବଚକ୍ରମେବ ସମାରୋହନ୍ତ୍ୟରିଷ୍ଟ୍ୟେ ତେ ସ୍ବସ୍ତି ସମଶ୍ଳୁବତେ ଷଡ଼ହେନ ଯନ୍ତି ଷଡ୍ଭା
 ରୁତବଂ ରୁତୁଷ୍ଟେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟଭ୍ୟତୋ ଜ୍ୟୋତିଷା ଯନ୍ତ୍ୟଭ୍ୟତ ଏବ ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକେ
 ପ୍ରତିତିଷ୍ଠନ୍ତୋ ଯନ୍ତି ହୌ ଷଡ଼ହୌ ଭବତସ୍ତାନି ଦ୍ବାଦଶାହାନି ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଦ୍ବାଦଶୋ ବୈ
 ପୁରୁଷୋ ହେ ସକ୍-ଥ୍ୟୋ ହୌ ବାହୁ ଆୟା ତ ଶିରଶ୍ଚ ତଦ୍ଭାର୍ଯ୍ୟଜାନି ସ୍ବନୌ ଦ୍ବାଦଶୌ (୩)
 ତତ୍-ପୁରୁଷମନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ତ୍ରୟଃ ଷଡ଼ହା ଭବନ୍ତି ତାନ୍ୟଷ୍ଟାଦଶାହାନି ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ

ନବାନୟାନ୍ତି ନବାନୟାନ୍ତି ନବଂ ବୈ ପୁରୁଷେ ପ୍ରାଣାସ୍ତତ୍-ପ୍ରାଣାନନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ତଦ୍ଭାରଃ
 ଷଡ଼ହା ଭବନ୍ତି ତାନି ଚତୁର୍ବିଂଶତିରହାନ୍ତି ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଚତୁର୍ବିଂଶତିରଧ୍ୟମାସାଃ
 ସଂବହରସ୍ତତ୍-ସଂବହରମନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତେଽପ୍ରତିଷ୍ଠିତଃ ସଂବହର ଇତି ଖଲୁ ବା
 ଆହୁର୍ବର୍ଷୀୟାନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟା ଇତ୍ୟେତାବଦ୍ଭୈ ସଂବହରସ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣଂ ଯାବଦ୍ଭାସୋ
 ମାସିମାସ୍ୟେବ ପ୍ରତିତିଷ୍ଠନ୍ତୋ ଯନ୍ତି (୪)॥

(ବିରାଜମେତେନ ହାବଶାବେତାବଦ୍ଭା ଅଷ୍ଟୋ ଚ) ॥ ୭। ୪। ୧୧॥

(ଅଶ୍ୱମେଧାଜ୍ଞାପାବ୍ୟହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ; ପରିୟାନମନ୍ତ୍ରାଣ୍ଡ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ମେଷସ୍ତା ପଚତୈରବତୁ ଲୋହିତଗ୍ରୀବଂଶାଗୈଃ ଶଲ୍-ମଲିର୍ବୃକ୍ଷ୍ୟା ପର୍ଣୋ ବ୍ରହ୍ମଣା ପୁଷ୍ଟୋ
 ମେଧେନ ନ୍ୟଗ୍ରୋଧିଶ୍ୱମସୈରୁଦୁମ୍ବର ଉର୍ଜା ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦୋଭିସ୍ତ୍ରୃତ୍-ସ୍ତୋମୈରବତୀଃ
 ସ୍ଥାବତୀସ୍ତାଽବତୁ ପ୍ରିୟଂ ଭା ପ୍ରିୟାଶାଂ ବର୍ଷସ୍ତମାପ୍ୟାନାଂ ନିଧୀନାଂ ଭା ନିଧୁପତିଃ
 ହବାମହେ ବସୋ ମମ (୧)॥ (ମେଷଃ ଷଟ୍ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୪। ୧୨॥

(ଅପାଂ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

କୂପ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା କୂଲ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ବିକର୍ଯ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହାଽବଚ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ଖନ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା
 ହ୍ରଦ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସୁଦ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସରସ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ବୈଶତୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ପଲ୍ଲୁଲ୍ୟାଭ୍ୟଃ
 ସ୍ୱାହା ବର୍ଷ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହାଽବର୍ଷ୍ୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ହ୍ରାଦୁନୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ପୃଷ୍ଠାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା
 ସ୍ୟନ୍ଦମାନାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସ୍ଥାବରାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ନାଦେୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସୈନ୍ଧବୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା
 ସମୁଦ୍ରିୟାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସର୍ବାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା (୧)॥ (କୂପ୍ୟାଭ୍ୟଶ୍ଚତ୍ୱରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୪। ୧୩॥

(ଅପାଂ ହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଦ୍-ଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ବହନ୍ତୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ପରିବହନ୍ତୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସମନ୍ତଂ ବହନ୍ତୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା
ଶୀଘ୍ରଂ ବହନ୍ତୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ଶୀଘ୍ରଂ ବହନ୍ତୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହୋଗ୍ରଂ ବହନ୍ତୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ଭୀମଂ
ବହନ୍ତୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହାଃଶୋଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ନଭୋଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ମହୋଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ୱାହା
(୧)॥ (ଅଦ୍-ଭ୍ୟ ଏକାନ୍ତ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୪। ୧୪॥

(ଶୁନଃ ପ୍ରହାରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଯୋ ଅବନ୍ତଂ ଜିଘାଂସତି ତମଭ୍ୟମୀତି ବରୁଣଃ । ପରୋ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଂ ପରଃ ଶ୍ୱା ॥
ଅହଂ ଚ ଉଂ ଚ ବୃତ୍ରହନ୍-ହଂ ବଭୂବ ସ୍ମିତ୍ୟୁ ଆ ।
ଅରାତୀବା ଚିଦଦ୍ରିବୋଽନୁ ନୌ ଶୂର ମଂସତୈ ଭଦ୍ରା ଜନ୍ମସ୍ୟ ରାତୟଃ ॥
ଅଭି କ୍ରତ୍ୱେନ୍ଦ୍ର ଭୂରଧି ଜ୍ଞାନ ଡେ ବିବ୍ୟତ୍-ମହିମାନଂ ରଜାଂସି ।
ସ୍ୱେନା ହି ବୃତ୍ରଂ ଶବସା ଜଘନ୍ତ ନ ଶତ୍ରୁରନ୍ତଂ ବିବିଦଦ୍ୟୁଧା ଡେ (୧)॥
(ବିବିଦ୍ ସ୍ୱେ ଚ) ॥ ୭। ୪। ୧୫॥

(ଯୁବ୍ୟାଶ୍ୟାହୋମଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ନମୋ ରାଜ୍ଞେ ନମୋ ବରୁଣାୟ ନମୋଽଶ୍ୱାୟ ନମଃ ପ୍ରଜାପତୟେ
ନମୋଽଧିପତୟେଽଧିପତିରସ୍ୟାଧିପତିଂ ମା କୁର୍ବଧିପତିରହଂ ପ୍ରଜାନାଂ ଭୂୟାସଂ ମାଂ ଧେହି
ମୟି ଧେହ୍ୟପାକୃତାୟ ସ୍ୱାହାଃଽଳଞ୍ଚାୟ ସ୍ୱାହା ହୃତାୟ ସ୍ୱାହା (୧)॥
(ନମ୍ ଏକାନ୍ତ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୪। ୧୬॥

(ଗବ୍ୟାଶ୍ୟାହୋମଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ମୟୋଭୁର୍ବାତୋ ଅଭି ବାତୁସ୍ରା ଉର୍ଜସ୍ୱତୀରୋଷଧୀରା ରିଶନ୍ତାମ୍ ।

ପୀବସ୍ବତୀର୍ଜୀବଧନ୍ୟାଃ ପିବନ୍ତୁବ୍ରହ୍ମାନ୍ ପ୍ରସ୍ତତେ ରୁଦ୍ର ମୃତ ॥
 ଯାଃ ସରୁପା ବିରୁପା ଏକରୁପା ଯାସାମଗ୍ନିରିଷ୍ଟ୍ୟା ନାମାନି ବେଦଂ ।
 ଯା ଅଙ୍ଗିରସସ୍ତପସ୍ବେହ ତୁଙ୍ଗସ୍ତାଭ୍ୟଃ ପର୍ଜନ୍ୟ ମହି ଶମଂ ଯଜ୍ଞ ॥
 ଯା ଦେବେଷୁ ତନ୍ନୁବମୈରୟନ୍ତ ଯାସାଂ ସୋମୋ ବିଶ୍ବା ରୂପାଶି ବେଦଂ ।
 ତା ଅସ୍ମଭ୍ୟଂ ପୟସା ପିୟମାନାଃ ପ୍ରଜାବତୀରିନ୍ଦ୍ର (୧) ଗୋଷ୍ଠେ ରିରୀହି ॥
 ପ୍ରଜାପତିର୍ମହ୍ୟମେତା ରରାଣୋ ବିଶ୍ବେଦ୍ବେବୈଃ ପିତୃଭିଃ ସଂବିଦାନଃ ।
 ଶିବାଃ ସ୍ବତୀରୁପଂ ନୋ ଗୋଷ୍ଠମାଂକ୍ଷସ୍ତାସାଂ ବ୍ରହ୍ମଂ ପ୍ରଜୟା ସଂ ସଦେମ ॥
 ଇହ ଧୃତିଃ ସ୍ବାହେହ ବିଧୃତିଃ ସ୍ବାହେହ ରକ୍ତିଃ ସ୍ବାହେହ ରମତିଃ ସ୍ବାହା ମହୀମୁଷ୍ଣୁ
 ସୁତ୍ରାମାଶମ୍ (୨) ॥ (ଇନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟା ଶ୍ରୀଂଶଜ) ॥ ୭। ୪। ୧୭ ॥

(ବ୍ରହ୍ମୋଦ୍ୟମ୍ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

କିଂ ସ୍ବିଦାସୀତ୍ ପୁର୍ବଚିତ୍ତିଃ କିଂ ସ୍ବିଦାସୀତ୍-ବୃହସ୍ପୟଃ ।
 କିଂ ସ୍ବିଦାସୀତ୍ ପିଶଙ୍ଗିଲା କିଂ ସ୍ବିଦାସୀତ୍ ପିଲିସ୍ଥିଲା ॥
 ଦେଘୀରାସୀତ୍ ପୁର୍ବଚିତ୍ତିରଶ୍ଚି ଆସୀତ୍-ବୃହସ୍ପୟଃ ।
 ରାତ୍ରିରାସୀତ୍ ପିଶଙ୍ଗିଲାଽବିରାସୀତ୍ ପିଲିସ୍ଥିଲା ॥
 କଃ ସ୍ବିଦେକାକୀ ଚରତି କ ଉ ସ୍ବିଜ୍ଜାୟତେ ପୁନଃ ।
 କିଂ ସ୍ବିଜ୍ଜିମସ୍ୟା ଭେଷଜଂ କିଂ ସ୍ବିଦାବପନଂ ମହତ୍ ॥
 ସୁୟଂ ଏକାକୀ ଚରତି (୧) ତନ୍ଦ୍ରମା ଜାୟତେ ପୁନଃ ।
 ଅଗ୍ନିର୍ହିମସ୍ୟା ଭେଷଜଂ ଭୂମିରାବପନଂ ମହତ୍ ॥
 ପୁଛାମି ତ୍ବା ପରମତ୍ତଂ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ପୁଛାମି ତ୍ବା ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିମ୍ ।

ପୁଛାମି ତୁ ବୃଷ୍ଣେ ଅଶ୍ୱସ୍ୟ ରେତଃ ପୁଛାମି ବାଚଃ ପରମଂ ବୋଧାତ ॥
 ବେଦିନାହୁଃ ପରମତ୍ ପୃଥୁବ୍ୟା ଯୁଜ୍ଜମାହୁର୍ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିମ୍ ।
 ସୋମନାହୁର୍ବୃଷ୍ଣେ ଅଶ୍ୱସ୍ୟ ରେତୋ ବ୍ରହ୍ମେବ ବାଚଃ ପରମଂ ବୋଧାତ (୨)॥
 (ସ୍ୱର୍ ଧ୍ୟାନ ଶିଳ୍ପ ଶାସ୍ତ୍ର ଶତ ଶ୍ଳୋକ) ॥ ୭। ୪। ୧୮॥

(ମରଣୋତ୍ତରକାଳୀନୋଃଶ୍ଳୋପଚାରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅନ୍ୟେ ଅନ୍ୟାଲ୍ୟମ୍ବିକେ ନ ମା ନିଭତି କଶ୍ଚନ । ସ୍ତ ସସ୍ତ୍ର୍ୟଶ୍ଚକଃ ॥
ସୁଭଗେ କାମୀଲବାସିନି ସୁବର୍ଗେ ଲୋକେ ସଂ ପ୍ରୋର୍ଣ୍ଣାଥାମ୍ ।
ଆହମଜାନି ଗର୍ଭଧମା ଭମଜାସି ଗର୍ଭଧମ୍ ।
ତୌ ସହ ଚତୁରଃ ପଦଃ ସଂ ପ୍ର ସାରନ୍ନାବହେ ।
ବୃଷା ବାଃ ରେତୋଧା ରେତୋ ଦଧାତୁସ୍ତକ୍-ଥୋର୍ଗୁଦଂ ଧେହ୍ୟଞ୍ଜିମୁଦଞ୍ଜିମନ୍ତକ ।
ୟଃ ସ୍ତ୍ରୀଣାଂ ଜୀବଭୋଜନୋ ଯ ଆସାଂ (୧) ବିଲଧାବନଃ । ପ୍ରିୟଃ ସ୍ତ୍ରୀଣାମପ୍ରୀତ୍ୟଃ ।
ୟ ଆସାଂ କୁଷ୍ଠେ ଲକ୍ଷ୍ମଣି ସର୍ବଗୁଦିଂ ପ୍ରରାବଧାତ୍ ॥
ଅନ୍ୟେ ଅନ୍ୟାଲ୍ୟମ୍ବିକେ ନ ମା ନିଭତି କଶ୍ଚନ । ସ୍ତସସ୍ତ୍ର୍ୟଶ୍ଚକଃ ॥
ଭୂର୍ଧାମେନାମୁଚ୍ଛନ୍ନତାସ୍ତେଶୁଭାରଂ ଗିରାବିବ ।
ଅଥାସ୍ୟା ମଧ୍ୟମେଧତାଃ ଶତେ ବାତେ ପୁନର୍ନିବ ॥
ଅନ୍ୟେ ଅନ୍ୟାଲ୍ୟମ୍ବିକେ ନ ମା ନିଭତି କଶ୍ଚନ । ସ୍ତସସ୍ତ୍ର୍ୟଶ୍ଚକଃ ॥
ୟର୍ଚ୍ଚିଶା ଯବମଭି ନ (୨) ପୁଷ୍ଠଂ ପଶୁ ମନ୍ୟତେ ।
ଶୁଦ୍ରା ଯଦୟଜାରା ନ ପୋଷାନ୍ଧ ଧନାୟତି ॥
ଅନ୍ୟେ ଅନ୍ୟାଲ୍ୟମ୍ବିକେ ନ ମା ନିଭତି କଶ୍ଚନ । ସସସ୍ତ୍ର୍ୟଶ୍ଚକଃ ॥

ଭୟଂ ଯୁକା ଶକୁନ୍ତିକାଃଃହଲମିତି ସପତି ।

ଆହତଂ ଗୁଡେ ପସୋ ନି ଜଲ୍-ଗୁଲୀତି ଧାର୍ଣ୍ଣିକା ॥

ଅନ୍ୟେ ଅନ୍ୟାଲ୍ୟମିକ୍ତେ ନ ମା ଯଭତି କଶ୍ଚନ । ସ୍ୱସସ୍ତ୍ୟଶ୍ଚକଃ ॥

ମାତା ଚ ତେ ପିତା ତୁ ତେଃଗ୍ରଂ ବୃକ୍ଷସ୍ୟ ରୋହତଃ । (୩)

ପ୍ର ସୁଲୀମୀତି ତେ ପିତା ଗୁଡେ ମୁଷ୍ଟିମତଂ ସୟତ୍ ॥

ଦଧୁକ୍ରାବ୍-ଶୋ ଅକାରିଷଂ ଜିଷ୍ଟୋରଶ୍ଚସ୍ୟ ବାଜିନଃ ।

ସୁରଭି ନୋ ମୁଖା କରତ୍ ପ୍ର ଶ ଆୟୁଂଷି ତାରିଷତ୍ ॥

ଆପୋ ହି ସ୍ତା ମୟୋଭୁବସ୍ତା ନ ଭର୍ତ୍ତେ ଦଧାତନ । ମହେ ରଶାୟ ଚକ୍ଷସେ ॥

ୟୋ ବଃ ଶିବତମୋ ରସସ୍ତସ୍ୟ ଭାଜୟତେହ ନଃ । ଭୃଶତୀରିବ ମାତରଃ ॥

ତସ୍ମା ଅରଂ ଗମାମ ବୋ ଯସ୍ୟ କ୍ଷୟାୟ ଜିହ୍ୱଥ । ଆପୋ ଜନୟଥା ତ ନଃ (୪) ॥

(ଆସାମହି ନ ରୋହତୋ ଜିହ୍ୱଥ ତ୍ୱାରି ତ) ॥ ୭। ୪। ୧୯ ॥

(ମରଣପ୍ରାକ୍‌କାଳୀନୋଃଶ୍ଳୋପଚାରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଭୂର୍ଭୁବଃସୁବର୍ବସ୍ତାଃଞ୍ଜିତୁ ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସା ରୁଦ୍ରାସ୍ତାଃଞ୍ଜିତୁ ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭେନ

ଛନ୍ଦସାଃଃଦିତ୍ୟାସ୍ତାଃଞ୍ଜିତୁ ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସା ଯଜାତୋ ଅପୋ ଅଗମଦିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ତନ୍ନୁବଂ

ପ୍ରିୟାମ୍ ।

ଏତଂ ସ୍ତୋତରେତେନ ପଥା ପୁନରଶ୍ୱମା ବର୍ତ୍ତୟାସି ନଃ ॥

ଲାଜୀନାଞ୍ଜୀତୀନାନ୍ ଯଶୋ ମମାମାମ୍ ।

ୟବ୍ୟାୟେ ଗବ୍ୟାୟା ଏତଦ୍ଦେବା ଅନ୍ନମଭୈତଦନ୍ନମହି ପ୍ରଜାପତେ ॥

ୟଞ୍ଜିତି ବୁଧମରୁଷଂ ଚରନ୍ତଂ ପରି ତସ୍ତୁଷଃ । ରୋଚନ୍ତେ ରୋଚନା ଦିବି ॥

ଯୁଞ୍ଜିତ୍ୟାସ୍ୟ କାମ୍ୟା ହରା ବିପକ୍ଷସ୍ତା ରଥେ । ଶୋଣା ଧୂଷୁ ନୃବାହସା ॥

କେତୁଂ କୃଷ୍ଣନ୍ନକେତବେ ପେଶୋ ମର୍ତ୍ତା ଅପେଶସେ । ସମୁଷଦ୍-ଭିରଜାୟଥାଃ (୧)॥

(ବ୍ରହ୍ମଂ ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୭। ୪। ୨୦॥

(ସନ୍ତତିହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରାଣାୟ ସ୍ୱାହା ବ୍ୟାନାୟ ସ୍ୱାହାଽପାନାୟ ସ୍ୱାହା ସ୍ୱାବତ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସଂତାନେତ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା
ପରିସଂତାନେତ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ପବତ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସଂଧାନେତ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ଶରୀରେତ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ଯଜ୍ଞାୟ
ସ୍ୱାହା ଦକ୍ଷିଣାତ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସୁବର୍ଗାୟ ସ୍ୱାହା ଲୋକାୟ ସ୍ୱାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ୱାହା (୧)॥

(ପ୍ରାଣାୟାଷ୍ଟାବିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୪। ୨୧॥

(ପ୍ରମୁକ୍ତିହୋମଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସ୍ଥିତାୟ ସ୍ୱାହାଽସ୍ଥିତାୟ ସ୍ୱାହାଽଭିହିତାୟ ସ୍ୱାହାଽନଭିହିତାୟ ସ୍ୱାହା ଯୁକ୍ତାୟ ସ୍ୱାହାଽଯୁକ୍ତାୟ
ସ୍ୱାହା ସୁଯୁକ୍ତାୟ ସ୍ୱାହୋଦ୍ୟୁକ୍ତାୟ ସ୍ୱାହା ବିମୁକ୍ତାୟ ସ୍ୱାହା ପ୍ରମୁକ୍ତାୟ ସ୍ୱାହା ବଞ୍ଚିତେ ସ୍ୱାହା
ପରିବଞ୍ଚିତେ ସ୍ୱାହା ସଂବଞ୍ଚିତେ ସ୍ୱାହାଽନୁବଞ୍ଚିତେ ସ୍ୱାହୋଦ୍ରବଞ୍ଚିତେ ସ୍ୱାହା ଯୁତେ ସ୍ୱାହା
ଧାବତେ ସ୍ୱାହା ତିଷ୍ଠିତେ ସ୍ୱାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ୱାହା (୧)॥ (ସ୍ଥିତାୟାଷ୍ଟା ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୪। ୨୨ ॥

=॥ ୦ ॥=

(ବୃହସ୍ପତିଃ ଶ୍ରଦ୍ୟଥା ବା ରକ୍ଷା ବୈ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯେନ ଯେନ ହେ ବାବାଽଽଦିତ୍ୟା ବସିଷ୍ଠଃ

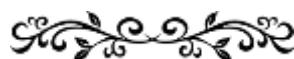
ସଂବସୁରାୟ ସୁବର୍ଗଂ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟୋମଂ ମେଷଃ କୃପ୍ୟାଭ୍ୟୋଽଦ୍-ଭ୍ୟା

ୟୋ ନମୋ ମୟୋଭୁଃ କିଂ ସ୍ୱିଦମ୍ନେ ଭୁଃ ପ୍ରାଣାୟ ସ୍ଥିତାୟାଷ୍ଟାବିଂଶତିଃ ॥ ୨୨ ॥)

(ବୃହସ୍ପତିଃ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ବୈ ଦଶରାତ୍ରେଣ ସୁବର୍ଗଂ ଯୋ ଅବତଂ ଭୂସ୍ତପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୩॥)

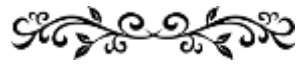
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈଋଣୀୟସଂହିତାୟାଂ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୪ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ସତ୍ତ୍ୱବିଶେଷାଭିଧାନମ୍ |

(ଗବାମୟନାଶ୍ୟଂ ସଂବହରସତ୍ରମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଗାବୋ ବା ଏତତ୍-ସତ୍ରମାସତାଶୁଙ୍ଗାଃ ସତୀଃ ଶୃଙ୍ଗାଣି ନୋ ଜାୟନ୍ତା ଇତି କାମେନ ତାସାଂ
ଦଶ ମାସା ନିଷିଷ୍ଠା ଆସନ୍ନଥ ଶୃଙ୍ଗାଣ୍ୟଜାୟନ୍ତ ତା ଉଦତିଷ୍ଠନ୍ନରାତ୍-ସ୍ନେତ୍ୟଥ ଯାସାଂ
ନାଜାୟନ୍ତ ତାଃ ସଂବହରମାପ୍ତ୍ୟୁଦତିଷ୍ଠନ୍ନରାତ୍-ସ୍ନେତି ଯାସାଂ ଚାଜାୟନ୍ତ ଯାସାଂ ଚ ନ ତା
ଉଭୟରୁଦତିଷ୍ଠନ୍ନରାତ୍-ସ୍ନେତି ଗୋସତ୍ରଂ ବୈ (୧) ସଂବହରୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂସଃ
ସଂବହରମ୍ବୁପୟାନ୍ତ୍ୟୁବଦ୍ଧ୍ୟେବ ତସ୍ମାଦ୍ଭୁପରା ବାସିକୌ ମାସୌ ପର୍ଦ୍ଦା ଚରତି ସତ୍ରାଭିଜିତଂ
ହ୍ୟସୈଃ ତସ୍ମାତ୍ ସଂବହରସଦୋ ଯତ୍ କିଂ ଚ ଗୃହେ କ୍ରିୟତେ ତଦାପ୍ତମବରୁଦ୍ଧମଭିଜିତଂ
କ୍ରିୟତେ ସମୁଦ୍ରଂ ବା ଏତେ ପ୍ର ପୁବନ୍ତେ ଯେ ସଂବହରମ୍ବୁପୟାନ୍ତ୍ୟୁ ଯୋ ବୈ ସମୁଦ୍ରସ୍ୟ
ପାରଂ ନ ପଶ୍ୟତି ନ ବୈ ସ ତତ୍ ଉଦେତି ସଂବହରୋ (୨) ବୈ ସମୁଦ୍ରସ୍ତସ୍ୟୈତତ୍-ପାରଂ
ୟଦତିରାତ୍ରୋ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂସଃ ସଂବହରମ୍ବୁପୟାନ୍ତ୍ୟନାର୍ତା ଏବୋଦୃତଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତୀୟଂ ବୈ
ପୁରୋଽତିରାତ୍ରୋଽସାବୁଦ୍ଧରେ ମନଃ ପୁରୋ ବାଗୁଦ୍ଧରଃ ପ୍ରାଣଃ ପୁରୋଽପାନ ଉଦ୍ଧରଃ
ପୁରୋଧାନଂ ପୁରଂ ଉଦୟନ୍ମୁଦ୍ଧରେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟୋମୋ ବୈଶ୍ୱାନରୋଽତିରାତ୍ରୋ ଭବତି
ଜ୍ୟୋତିରେବ ପୁରସ୍ତାଦଧତେ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନୁଷ୍ୟାତୈଃ ଚତୁର୍ବିଂଶଃ ପ୍ରାୟଶୀୟୋ
ଭବତି ଚତୁର୍ବିଂଶତିରଧମାସାଃ (୩) ସଂବହରଃ ପ୍ରୟନ୍ତ ଏବ ସଂବହରେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ତସ୍ୟ
ତ୍ରୀଣି ଚ ଶତାନି ସ୍ପଷ୍ଟିଶ୍ଚ ସ୍ତୋତ୍ରୀୟାସ୍ତାବତୀଃ ସଂବହରସ୍ୟ ରାତ୍ରୟ ଉଭେ ଏବ
ସଂବହରସ୍ୟ ରୂପେ ଆପୁବନ୍ତି ତେ ସଂସ୍ଥିତ୍ୟା ଅରିଷ୍ଟ୍ୟା ଉଦ୍ଧରୈରହୋଭିଷ୍ଟରନ୍ତି ଷଡ୍ଘା

ଭବନ୍ତି ଷଡ଼ ବା ରୁତବଃ ସଂବସ୍ତର ରୁତୁଷ୍ଟେବ ସଂବସ୍ତରେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଗୌଶ୍ଚାଃ ଯୁଗ୍ମ
 ମଧୁତଃ ସ୍ତୋମୌ ଭବତଃ ସଂବସ୍ତରସ୍ୟେବ ତନ୍ନିଥୁନଂ ମଧୁତୋ (୪) ଦଧତି ପ୍ରଜନନାୟ
 ଜ୍ୟୋତିରୁଭିତୋ ଭବତି ବିମୋଚନମେବ ତଚ୍ଛନ୍ଦାଂ ସ୍ୟେବ ତଦ୍ବିମୋକଂ ଯୁକ୍ତ୍ୟଥୋ
 ଉଭୟତୋ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟେବ ଷଡ଼ହେନ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତ୍ୟାସତେ
 କେନ ଯୁକ୍ତୀତି ଦେବୟାନେନ ପଥେତି ବ୍ରହ୍ମାଚ୍ଛନ୍ଦାଂ ସି ବୈ ଦେବୟାନଃ ପଞ୍ଚା ଗାୟତ୍ରୀ
 ତ୍ରିଷ୍ଟୁକ୍ତଗତୀ ଜ୍ୟୋତିର୍ବୈ ଗାୟତ୍ରୀ ଗୌସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟୁଗାୟତ୍ରୀ ଯଦେତେ ସ୍ତୋମା ଭବନ୍ତି
 ଦେବୟାନେନୈବ (୫) ତତ୍-ପଥା ଯନ୍ତି ସମାନଂ ସାମ ଭବତି ଦେବଲୋକୋ ବୈ ସାମ
 ଦେବଲୋକାଦେବ ନ ଯନ୍ତ୍ୟନ୍ୟା ଅନ୍ୟା ରତୋ ଭବନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟଲୋକୋ ବା ରତୋ
 ମନୁଷ୍ୟଲୋକାଦେବାନ୍ୟମାନ୍ୟଂ ଦେବଲୋକମଭ୍ୟାରୋହନ୍ତୋ ଯନ୍ତ୍ୟଭିବର୍ତ୍ତୋ ବ୍ରହ୍ମସାମଂ
 ଭବତି ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାଭିବୃତ୍ତ୍ୟା ଅଭିଜିଦ୍-ଭବତି ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାଭିଜିତୈ
 ବିଶ୍ବଜିଦ୍-ଭବତି ବିଶ୍ବସ୍ୟ ଜିତୈ ମାସିମାସି ପୁଷ୍ଟାନ୍ୟପ ଯନ୍ତି ମାସିମାସ୍ୟତିଗ୍ରାହ୍ୟା ଗୃହ୍ୟନ୍ତେ
 ମାସିମାସ୍ୟେବ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଦଧତି ମାସାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଉପରିଷ୍ଟାନ୍ୟାସାଂ ପୁଷ୍ଟାନ୍ୟପ ଯନ୍ତି
 ତସ୍ମାଦୁପରିଷ୍ଟାଦୋଷଧୟଃ ଫଲଂ ଗୃହ୍ଣନ୍ତି (୬) ॥ (ଗୋସୂତ୍ରଂ ବା ଏତି ସଂବସ୍ତରୋଧ୍ୟମାସା ମିଥୁନଂ
 ମଧୁତୋ ଦେବୟାନେନୈବ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମୋଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୫। ୧॥

(ଗବାମୟନସ୍ୟ ଦଶମାସଦ୍ବାଦଶମାସବିକଳ୍ପଃ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଗାବୋ ବା ଏତତ୍-ସ୍ବତ୍ରମାସତାଶୁଜାଃ ସ୍ବତୀଃ ଶୃଙ୍ଗାଶି ସିଷାସନ୍ତୀସ୍ତାସାଂ ଦଶ ମାସା ନିଷିଷ୍ଟା
 ଆସନ୍ଥ ଶୃଙ୍ଗାଶ୍ୟଜାୟନ୍ତି ତା ଅବୁବନ୍ଧରାତ୍-ସ୍ନୋର୍ଭିଷ୍ଟାମାବ୍ ତଂ କାମମରୁତ୍-ସ୍ନହି ଯେନ
 କାମେନ ନ୍ୟଷଦାମେତି ତାସାମ୍ ଭା ଅବୁବନ୍ଧ୍ୟା ବା ଯାବତୀର୍ବାଧାମହା ଏବେମୌ
 ଦ୍ବାଦଶୌ ମାସୌ ସଂବସ୍ତରଂ ସଂ ପାଦ୍ୟୋର୍ଭିଷ୍ଟାମେତି ତାସାଂ (୧) ଦ୍ବାଦଶେ ମାସି ଶୃଙ୍ଗାଶି

ପ୍ରାବର୍ତ୍ତନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧିୟା ବାଃଶୁଦ୍ଧିୟା ବା ତା ଲମ୍ବା ଯାସୁପୁରା ଭୁବନ୍ଧୋ ବାବ ତା ଆର୍ଯୁବନ୍
 ଯାଶୁ ଶୁଦ୍ଧିୟାସନ୍ଦ୍ରନ୍ ଯାଶୋଜ୍ଞମବାରୁକ୍ଷତ୍ୟୋତି ଦଶସୁ ମାସୁଭିଷନ୍ଦ୍ୟୋତି ହାଦଶସୁ ଯ
 ଏବଂ ବେଦ ପଦେନ ଖଲୁ ବା ଏତେ ଯନ୍ତି ବିନ୍ଦତି ଖଲୁ ବୈ ପଦେନ ଯନ୍ତିହା
 ଏତଦ୍ଭବମୟନଂ ତସ୍ମାଦ୍ଦେତଦ୍-ଗୋସନି (୨) ॥ (ତିଷ୍ଠାମେତି ତାସାଂ ତସ୍ମାଦ୍ ହେ ଚ) ॥ ୭।୫।୨ ॥

(ପୃଷ୍ଠ୍ୟକ୍ଷତଦ୍ବିକଳ୍ପଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଥମେ ମାସି ପୁଷ୍ପାନ୍ୟପ ଯନ୍ତି ମଧ୍ୟମ ଉପ ଯନ୍ତିଭ୍ୟାମ ଉପ ଯନ୍ତି ତଦାହୁର୍ଯ୍ୟାଂ ବୈ
 ତ୍ରିରେକସ୍ୟାହ୍ନଂ ଉପସାଦନ୍ତି ଦହଂ ବୈ ସାଂପରାଭ୍ୟାଂ ଦୋହାଭ୍ୟାଂ ଦୁହେଃଥ କୁତଃ ସା
 ଧୋଷ୍ୟତେ ଯାଂ ହାଦଶ କୃତ୍ ଉପସାଦନ୍ତି ସଂବହରଂ ସଂ ପାଦ୍ୟୋଭ୍ୟାମେ ମାସି ସକୃତ୍
 ପୁଷ୍ପାନ୍ୟପେନ୍ଦୁସ୍ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନା ଯଜ୍ଞଂ ପଶୁନବଂ ରୁକ୍ଷତେ ସମୁଦ୍ରଂ ବା (୧) ଏତେନବାରମପାରଂ
 ପ୍ର ପୁବନ୍ତେ ଯେ ସଂବହରମୁପୟନ୍ତି ଯଦ୍-ବୃହଦ୍ରଥଂତରେ ଅଦ୍ଭଜେନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା ମଧ୍ୟେ ସମୁଦ୍ରସ୍ୟ
 ପୁବମଦ୍ଭଜେନ୍ଦୁସ୍ତାଦୃକ୍ତଦନ୍ତୁସର୍ଗଂ ବୃହଦ୍ରଥଂତରାଭ୍ୟାମିଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗଞ୍ଜନ୍ତି ସବେଭ୍ୟା ବୈ
 କାମେଭ୍ୟଃ ସଂଧୂର୍ଦ୍ଧେ ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନାଃ ସର୍ବାନ୍ କାମାନବଂ ରୁକ୍ଷତେ (୨) ॥

(ସମୁଦ୍ରଂ ବୈ ଚତୁର୍ଦ୍ଧିଂଶଜ) ॥ ୭। ୫। ୩ ॥

(ଭଉର ପକ୍ଷସି ବିଶେଷଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସମାନ୍ୟ ରତୋ ଭବନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟଲୋକୋ ବା ରତୋ ମନୁଷ୍ୟଲୋକାଦେବ ନ
 ଯନ୍ତିନ୍ୟଦନ୍ୟସ୍ତାମ ଭବତି ଦେବଲୋକୋ ବୈ ସାମ ଦେବଲୋକାଦେବାନ୍ୟମନ୍ୟଂ
 ମନୁଷ୍ୟଲୋକଂ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହନ୍ତୋ ଯନ୍ତି ଜଗତମଗ୍ର ଉପ ଯନ୍ତି ଜଗତଂ ବୈ ଛନ୍ଦାଂସି
 ପ୍ରତ୍ୟବରୋହନ୍ତ୍ୟାଗ୍ରୟଣଂ ଗ୍ରହା ବୃହତ୍ ପୁଷ୍ପାନି ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶଂ ସ୍ତୋମାସ୍ତସ୍ମାଜ୍ୟାୟାଂସଂ
 କନୀୟାନ୍ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହତି ବୈଶ୍ୱକର୍ମଣୋ ଗୃହ୍ୟତେ ବିଶ୍ୱାନେୟବ ତେନ କର୍ମାଣି ଯଜ୍ଞମାନା

ଅବଂ ରୁକ୍ଷତ ଆଦିତ୍ୟୋ (୧) ଗୃହ୍ୟତ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବା ଅଦିତିରୁସ୍ୟାମେବ ପ୍ରତି
 ତିଷ୍ଠତ୍ୟନ୍ୟୋଽନ୍ୟୋ ଗୃହ୍ୟତେ ମିଥୁନଭାୟ ପ୍ରଜାତ୍ୟା ଅବାହୁରଂ ବୈ ଦଶରାତ୍ରେଣ
 ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ୍ ଯଦଶରାତ୍ରେ ଭବତି ପ୍ରଜା ଏବ ତଦ୍ୟଜମାନାଃ ସୃଜତ୍ ଏତାଃ
 ହ ବା ଉଦଂକଃ ଶୌଲ୍-ବାୟନଃ ସତ୍ରସ୍ୟର୍ଦ୍ଧମୁବାଚ ଯଦଶରାତ୍ରେ ଯଦଶରାତ୍ରେ ଭବତି
 ସତ୍ରସ୍ୟର୍ଥ୍ୟା ଅଥୋ ଯଦେବ ପୂର୍ବେଷ୍ଠହଂସୁ ବିଲୋମ କ୍ରିୟତେ ତସ୍ୟୈବୈଷା ଶାନ୍ତିଃ (୨)॥
 (ଆଦିତ୍ୟସ୍ତସ୍ୟୈବ ହେ ଚ) ॥ ୭। ୫। ୪॥

(ମାହର୍ଯ୍ୟେଣ ପ୍ରବୃତ୍ତୟୋର୍ଦ୍ଧ୍ଵୟୋର୍ଗବାମୟନୟୋର୍ବିଶେଷଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଯଦି ସୋମୌ ସଂସ୍ତୌ ସ୍ୟାତାଂ ମହତି ରାତ୍ରିନ୍ନେ ପ୍ରାତରନୁବାକମୁପାକୁର୍ଦ୍ଧାତ୍-ପୂର୍ବେ
 ବାଚଂ ପୂର୍ବେ ଦେବତାଃ ପୂର୍ବଲ୍ଲଭାଂସି ବୃଜ୍ଞେ ବୃଷଶତାଂ ପ୍ରତିପଦଂ କୁର୍ଦ୍ଧାତ୍ ପ୍ରାତଃ
 ସବନାଦେବୈଷାମିନ୍ଦ୍ରଂ ବୃଜ୍ଞେଽଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁଃ ସବନମୁଖେ ସବନମୁଖେ କାନ୍ଧେତି
 ସବନମୁଖାସବନମୁଖାଦେବୈଷାମିନ୍ଦ୍ରଂ ବୃଜ୍ଞେ ସଂବେଶାନ୍ନୋପବେଶାନ୍ ଗାୟତ୍ରିୟାସ୍ତିଷ୍ଠଭୋ
 ଜଗତ୍ୟା ଅନୁଷ୍ଠୁଭଃ ପଞ୍ଜ୍ୟା ଅଭିଭୂତୈସ୍ଵାହା ଛନ୍ଦାଂସି ବୈ ସଂବେଶ
 ଉପବେଶଲ୍ଲଭୋଭିରେବୈଷାଂ (୧) ଛନ୍ଦାଂସି ବୃଜ୍ଞେ ସଜନୀୟଂ ଶସ୍ୟଂ ବିହବ୍ୟଂ
 ଶସ୍ୟମଗସ୍ତ୍ୟସ୍ୟ କନ୍ୟାଶୁଭୀୟଂ ଶସ୍ୟମେତାବହ୍ନା ଅସ୍ତି ଯାବଦ୍ଦେତଦ୍ୟାବଦ୍ଦେବାସ୍ତି ତଦେଷାଂ
 ବୃଜ୍ଞେ ଯଦି ପ୍ରାତଃ ସବନେ କଲଶୋ ଦୀର୍ଘେତ ବୈଷ୍ଠବୀଷ୍ଠ ଶିପିବିଷ୍ଠବତୀଷ୍ଠ ସୁବୀରନ୍
 ଯଦ୍ଵେ ଯଜ୍ଞସ୍ୟାତିରିଚ୍ୟତେ ବିଷ୍ଠଂ ତର୍ଘ୍ଵପିବିଷ୍ଠମଭ୍ୟତି ରିଚ୍ୟତେ ତଦ୍ଵିଷ୍ଠଂ ଶିପିବିଷ୍ଠୋଽତିରିକ୍ତ
 ଏବାତିରିକ୍ତଂ ଦଧାତ୍ୟଥୋ ଅତିରିକ୍ତେନୈବାତିରିକ୍ତମାପ୍ତୁଂବଂ ରୁକ୍ଷତେ ଯଦି ମଧ୍ୟନ୍ଦିନେ
 ଦୀର୍ଘେତ ବଷଟ୍-କାରନିଧନଂ ସାମଂ କୁର୍ଦ୍ଧୁର୍ବଷଟ୍-କାରୋ ବୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାମେବୈନଦ୍ ଗମୟତି ଯଦି ତୃତୀୟସବନ ଏତଦେବ (୨)॥

(ଛନ୍ଦୋଭିରେବୈଷ୍ଣାବବୈକାଳ ବ୍ୟଂଶତିଶ୍ଳୁ) ॥ ୭। ୫। ୫॥

(ଗବାମୟନସ୍ୟ ଗୁଣବିକାରରୂପୋଽହରୁସ୍ତର୍ଗଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସ୍ତୁତ୍ତ୍ୱେର୍ମାସାନ୍-ସ୍ତଂପାଦ୍ୟାହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜତି ଷ୍ଟୁତ୍ତ୍ୱେର୍ହି ମାସାନ୍-ସ୍ତଂପଶ୍ୟନ୍ତ୍ୟର୍ଥମାସୈର୍ମାସାନ୍-ସ୍ତଂ
ପାଦ୍ୟାହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜନ୍ତ୍ୟର୍ଥମାସୈର୍ହି ମାସାନ୍-ସ୍ତଂପଶ୍ୟନ୍ତ୍ୟମାବାସ୍ୟନ୍ତା ମାସାନ୍-ସ୍ତଂ
ପାଦ୍ୟାହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜନ୍ତ୍ୟମାବାସ୍ୟନ୍ତା ହି ମାସାନ୍-ସ୍ତଂପଶ୍ୟନ୍ତି ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟା ମାସାନ୍-ସ୍ତଂ
ପାଦ୍ୟାହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜତି ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟା ହି ମାସାନ୍-ସ୍ତଂପଶ୍ୟନ୍ତି ଯୋ ବୈ ପୁର୍ଣ୍ଣ ଆସିଞ୍ଚତି ପରା
ସ ସିଞ୍ଚତି ଯଃ ପୁର୍ଣ୍ଣାଦୁଦତତି (୧) ପ୍ରାଣମଂସ୍ତନ୍-ସ ଦଧାତି ଯତ୍-ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟା ମାସାନ୍-ସ୍ତଂ
ପାଦ୍ୟାହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜତି ସଂବହରାୟୈବ ତତ୍-ପ୍ରାଣଂ ଦଧତି ତଦନ୍ତୁ ସ୍ତୁତିଶଃ ପ୍ରାଣନ୍ତି
ୟଦହନୌତ୍-ସ୍ତୁଜେନ୍ୟୁର୍ଯଥା ଦୃତିରୁପନଜୋ ବିପତତ୍ୟେବଂ ସଂବହରୋ ବି
ପତେଦାତିମାଞ୍ଜେନ୍ୟୁର୍ଯତ୍-ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟା ମାସାନ୍-ସ୍ତଂ ପାଦ୍ୟାହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜତି ସଂବହରାୟୈବ
ତଦୁଦାନଂ ଦଧତି ତଦନ୍ତୁ ସ୍ତୁତିଶଃ ଉ (୨) ଦନନ୍ତି ନାଃଽତିମାଞ୍ଜନ୍ତି ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେ ବୈ
ଦେବାନାଂ ସୁତୋ ଯତ୍-ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟା ମାସାନ୍-ସ୍ତଂ ପାଦ୍ୟାହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜତି ଦେବାନାମେବ
ତଦ୍ୟଜ୍ଞେନ ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହନ୍ତି ବି ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞଂ ଛିନ୍ଦନ୍ତି ଯତ୍-ଷତହ ସଂତତଂ
ସନ୍ତମଥାହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ପଶୁମାଳଭନ୍ତେ ପ୍ରଜାପତିଃ ସର୍ବା ଦେବତା
ଦେବତାଭିରେବ ଯଜ୍ଞଂ ସଂ ତନ୍ଦନ୍ତି ଯନ୍ତି ବା ଏତେ ସର୍ବନାଦ୍ୟେଽହ (୩) ରୁତ୍-ସ୍ତୁଜତି
ତୁରୀୟଂ ଖଲୁ ବା ଏତତ୍-ସର୍ବନଂ ଯତ୍-ସାନ୍ନାୟଂ ଯତ୍-ସାନ୍ନାୟଂ ଭବତି ତେନୈବ
ସର୍ବନାୟନ୍ତି ସମୁପହୃୟ ଭକ୍ଷୟନ୍ତ୍ୟେତତ୍-ସୋମପାଥା ହ୍ୟେତହି ଯଥାୟତନଂ ବା
ଏତେଷାଂ ସବନଭାଜୋ ଦେବତା ଗଚ୍ଛନ୍ତି ଯେଽହରୁତ୍-ସ୍ତୁଜନ୍ତ୍ୟନ୍ନସବନଂ
ପୁରୋଡାଶାନ୍ନିବପନ୍ତି ଯଥାୟତନାଦେବ ସବନଭାଜୋ ଦେବତା ଅବ ରୁନ୍ଧତେଽଷ୍ଟାକପାଳାନ

ପ୍ରାତଃ ସବନ ଏକାଦଶକପାଳାନ୍ ମାଧ୍ୟନ୍ତିନେ ସବନେ ଦ୍ଵାଦଶକପାଳାଃ ସ୍ମୃତୀୟସବନେ
 ଛନ୍ଦାଃ ସ୍ୟେବାଃ ପୁରାଣେ ବୈଶ୍ଵଦେବଂ ତୁରୁଂ ତୃତୀୟସବନେ ନିର୍ବପନ୍ତି
 ବୈଶ୍ଵଦେବଂ ବୈ ତୃତୀୟସବନଂ ତେନୈବ ତୃତୀୟସବନାନ୍ ଯନ୍ତି (୪)॥

(ଭଦ୍ରତୁଷ୍ୟଦ୍ୟେଃ ହରାପୁ ପଞ୍ଚଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୫। ୬॥

(ଉତ୍ତରୀଣାମୟନମୀମାଂସା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଉତ୍ତୃତ୍ୟାଂ ନୋତ୍ତୃତ୍ୟାଂ ମିତି ମୀମାଂସନ୍ତେ

ବ୍ରହ୍ମବାଦିନଃ ସ୍ତ୍ରୀହୁରୁତ୍ତୃତ୍ୟାମେବେତ୍ୟମାବାସ୍ୟାନ୍ନାଂ ଚ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟାଂ ତୋତ୍ତୃତ୍ୟାମିତ୍ୟାହୁରେତେ
 ହି ଯଜ୍ଞଂ ବହତ ଇତି ତେ ଭାବ ନୋତ୍ତୃତ୍ୟା ଇତ୍ୟାହୁର୍ଯେ ଅବାହରଂ ଯଜ୍ଞଂ ଭେଜାତେ
 ଇତି ଯା ପ୍ରଥମା ବ୍ୟଷକ୍ତା ତସ୍ୟାମୁତ୍ତୃତ୍ୟାମିତ୍ୟାହୁରେଷ ବୈ ମାସୋ ବିଶ୍ଵର ଇତି ନାଃ ଦୈଷ୍ଠ

(୧) ମୁଷ୍ଟଜେନ୍ୟୁର୍ଯଦାଦୈଷ୍ଠମୁଷ୍ଟଜେନ୍ୟୁର୍ଯଦୃଶେ ପୁନଃ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତାବେ ମଧ୍ୟେ ଷଡ଼ହସ୍ୟ ସଂ
 ପଦ୍ୟତ ଷଡ଼ହୈର୍ମାସାନଂ ସଂ ପାଦ୍ୟ ଯତ୍-ସଂପ୍ରମମହସ୍ତସ୍ମିନ୍ନୁଷ୍ଟଜେନ୍ୟୁସ୍ତଦଗ୍ନୟେ ବସୁମତେ
 ପୁରୋଡାଶମଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିର୍ବପେନ୍ୟୁରେନ୍ଦ୍ରଂ ଦଧାନ୍ତାନ୍ ମରୁତେ

ପୁରୋଡାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ବୈଶ୍ଵଦେବଂ ଦ୍ଵାଦଶକପାଳମଗ୍ନେର୍ବୈ ବସୁମତଃ ପ୍ରାତଃସବନଂ
 ଯଦଗ୍ନୟେ ବସୁମତେ ପୁରୋଡାଶମଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିର୍ବପନ୍ତି ଦେବତାମେବ ତଦ୍-ଭାଗିନୀଂ
 କୁର୍ବନ୍ତି (୨) ସବନମଷ୍ଟାଭିରୁପଂ ଯନ୍ତି ଯଦୈନ୍ଦ୍ରଂ ଦଧୁ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରମେବ ତଦ୍-ଭାଗିଧେୟାନ୍

ତ୍ୟାବୟନ୍ତୀନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବୈ ମରୁତୋ ମାଧ୍ୟନ୍ତିନଃ ସବନଂ ଯଦିନ୍ଦ୍ରାନ୍ ମରୁତେ

ପୁରୋଡାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପନ୍ତି ଦେବତାମେବ ତଦ୍-ଭାଗିନୀଂ କୁର୍ବନ୍ତି

ସବନମେକାଦଶାଭିରୁପଂ ଯନ୍ତି ବିଶ୍ଵେଷାଂ ବୈ ଦେବାନାମୁଭୁମତାଂ ତୃତୀୟସବନଂ

ୟଦୈଶ୍ଵଦେବଂ ଦ୍ଵାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପନ୍ତି ଦେବତା ଏବ ତଦ୍-ଭାଗିନୀଃ କୁର୍ବନ୍ତି ସବନଂ

ଦ୍ଵାଦଶାଦି (୩) ରୂପେ ଯନ୍ତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ପଶୁମା ଲଭନ୍ତେ ଯଜ୍ଞୋ ବୈ
 ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଜ୍ଞସ୍ୟାନନ୍ଦୁସର୍ଗାୟାଭିବର୍ତ୍ତ ଇତଃ ସଶ୍ଵାସୋ ବ୍ରହ୍ମସ୍ୟାମଂ ଭବତି ବ୍ରହ୍ମ ବା ଅଭିବର୍ତ୍ତେ
 ବ୍ରହ୍ମଣୈବ ତତ୍-ସ୍ଵର୍ଗଂ ଲୋକମଭିବର୍ତ୍ତୟନ୍ତେ ଯନ୍ତି ପ୍ରତିକୁଲମିବ ହୀତଃ ସ୍ଵର୍ଗୋ ଲୋକ
 ଇନ୍ଦ୍ର କ୍ରତୁଂ ନ ଆ ଭର ପିତା ପୁତ୍ରେଭ୍ୟା ଯଥା ।
 ଶିକ୍ଷା ନୋ ଅସ୍ମିନ୍ ପୁରୁହୁତ ଯାମନି ଜୀବା ଜ୍ୟୋତିରଶୀମହୀତ୍ୟମୁତ ଆୟତାଃ ସଶ୍ଵାସୋ
 ବ୍ରହ୍ମସ୍ୟାମଂ ଭବତ୍ୟୟଂ ବୈ ଲୋକୋ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରଜା ଜ୍ୟୋତିରିମମେବ ତଲ୍ଲୋକଂ
 ପଶ୍ୟନ୍ତୋଽଭିବଦନ୍ତ ଆ ଯନ୍ତି (୪) ॥ (ନାଃଽଦିଷ୍ଟଂ କୁର୍ବନ୍ତି ଦ୍ଵାଦଶାଦିରିତି ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥୭।୫।୭॥

(ଗବାମୟନସମ୍ବନ୍ଧିମହାବ୍ରତେ ସାମବିଶେଷାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବାନାଂ ବା ଅନ୍ତଂ ଜଗ୍ଞସାମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମପାକ୍ରାମଭତ୍ କ୍ରୋଶେନାବାରୁନ୍ଧତ
 ତତ୍-କ୍ରୋଶସ୍ୟା କ୍ରୋଶଂ ଯତ୍-କ୍ରୋଶେନ ତାତ୍ପଲସ୍ୟାନ୍ତେ ସ୍ଵବନ୍ତି ଯଜ୍ଞସୈ୍ୟବାନ୍ତଂ
 ଗାଢ଼େନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମବଂ ରୁନ୍ଧତେ ସତ୍ରସ୍ୟର୍ଜ୍ୟାଃଽହବନୀୟସ୍ୟାନ୍ତେ ସ୍ଵବନ୍ତ୍ୟଗ୍ନିମେବୋପଦ୍ରଷ୍ଟାରଂ
 କୃତ୍ଵର୍ଜମୁପଂ ଯନ୍ତି ପ୍ରଜାପତେର୍ହୃଦୟେନ ହବିର୍ଧାନେଽନ୍ତଃ ସ୍ଵବନ୍ତି ପ୍ରେମାଶମେବାସ୍ୟ ଗଚ୍ଛନ୍ତି
 ଶ୍ଳୋକେନ ପୁରସ୍ତାତ୍ ସଦସଃ (୧) ସ୍ଵବନ୍ତ୍ୟନ୍ତୁଶ୍ଳୋକେନ ପଶ୍ଵାଦ୍ୟଜ୍ଞସୈ୍ୟବାନ୍ତଂ ଗତ୍ଵା
 ଶ୍ଳୋକଭାଜୋ ଭବନ୍ତି ନବଭିରଧିର୍ଯୁରୁଦ୍-ଗାୟନ୍ତି ନବ ବୈ ପୁରୁଷେ ପ୍ରାଣାଃ ପ୍ରାଣାନେବ
 ଯଜ୍ଞମାନେଷୁ ଦଧାତି ସର୍ବା ଐନ୍ଦ୍ରିୟୋ ଭବନ୍ତି ପ୍ରାଣେଷ୍ଠେବେନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଦଧତ୍ୟପ୍ରତିହୃତାଭିରୁଦ୍
 ଗାୟନ୍ତି ତସ୍ମାତ୍ ପୁରୁଷଃ ସର୍ବାଣ୍ୟନ୍ୟାନି ଶୀର୍ଷୋଽଙ୍ଗାନି ପ୍ରତ୍ୟତନ୍ତି ଶିରଂ ଏବ ନ ପଞ୍ଚଦଶଂ
 ରଥନ୍ତରଂ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରିୟମେବାବଂ ରୁନ୍ଧତେ ସପ୍ତଦଶଂ (୨) ବୃହଦନ୍ତାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁଜ୍ୟା ଅଥୋ
 ପ୍ରେବ ତେନ ଜାୟନ୍ତି ଏକବିଂଶଂ ଭଦ୍ରଂ ହିପଦାସୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ପଞ୍ଚୟ ଉପ ଗାୟନ୍ତି
 ମିଥୁନଦ୍ଵାୟ ପ୍ରଜାତ୍ୟେ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ୍ ସୋଽକାମୟତାଽଽସାମହଂ ରାଜ୍ୟଂ

ପରୀକ୍ଷାମିତ୍ରି ତାସାଂ ରାଜନେନୈବ ରାଜ୍ୟଂ ପର୍ଯ୍ୟେତ୍ରାଜନସ୍ୟ ରାଜନଂ ଯଦ୍ରାଜନଂ
 ଭବତି ପ୍ରଜାନାମେବ ତଦ୍ୟଜମାନା ରାଜ୍ୟଂ ପରି ଯନ୍ତି ପଞ୍ଚବିଂଶଂ ଭବତି ପ୍ରଜାପତେ (୩)
 ରାସ୍ତେଽପି ପଞ୍ଚଭିକ୍ଷିଷ୍ଟଃ ସୁବନ୍ତି ଦେବଲୋକମେବାଭି ଜନ୍ୟନ୍ତି ପଞ୍ଚଭିରାସୀନା
 ମନୁଷ୍ୟଲୋକମେବାଭି ଜନ୍ୟନ୍ତି ଦଶ ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ଼ନ୍ଂ ବିରାଡ଼
 ବିରାଜ୍ଜିବାନାଦ୍ୟମବଂ ରୁକ୍ଷତେ ପଞ୍ଚଧା ବିନିଷଦ୍ୟ ସୁବନ୍ତି ପଞ୍ଚ ଦିଶୋ ଦିକ୍ଷେବ ପ୍ରତି
 ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟକୈକିୟାଃସ୍ତୁତୟା ସମାୟନ୍ତି ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଏବାନାଦ୍ୟଂ ସଂ ଭରନ୍ତି
 ତାଭିରୁଦ୍-ଗାତୋଦ୍-ଗାୟନ୍ତି ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଏବାନାଦ୍ୟଂ (୪) ସଂଭୃତ୍ୟ ତେଜ ଆମନ୍-ଦଧତେ
 ତସ୍ମାଦେକଃ ପ୍ରାଣଃ ସର୍ବାଣ୍ୟଙ୍ଗାନ୍ୟବତ୍ୟଥୋ ଯଥା ସୁପ୍ରଣ ଉଦ୍-ପତିଷ୍ୟଞ୍ଚିରଂ ଉତ୍ତମଂ କୁରୁତ
 ଏବମେବ ତଦ୍ୟଜମାନାଃ ପ୍ରଜାନାମୁତ୍ତମା ଭବନ୍ତ୍ୟାସନ୍ନାମୁଦ୍-ଗାତାଃଃରୋହତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟମେବ
 ଗଞ୍ଜନ୍ତି ପ୍ରେତ୍-ଶଂ ହୋତା ନାକସୈବ ପୁଷ୍ଠଂ ରୋହନ୍ତି କୁର୍ତ୍ତାବଧୁର୍ଯୁର୍ଯୁଧୈବ ବିଷ୍ଠପଂ
 ଗଞ୍ଜନ୍ତ୍ୟତାବନ୍ତୋ ବୈ ଦେବଲୋକାସ୍ତେଷ୍ଟେବ ଯଥାପୁର୍ବଂ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟଥୋ ଆକ୍ରମଣମେବ
 ତଦ୍-ସେତୁଂ ଯଜମାନାଃ କୁର୍ବନ୍ତେ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ସମାସ୍ତେୟ (୫)॥
 (ସର୍ବସଃ ସପ୍ତଦଶଂ ପ୍ରଜାପତେର୍ଗାୟନ୍ତି ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଏବାନାଦ୍ୟଂ ପ୍ରତ୍ୟେକାଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୫। ୮॥

(ଶତତନ୍ତ୍ରବୀଣାଦିବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅର୍କ୍ୟେଣ ବୈ ସହସ୍ରାଣଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ତାଭ୍ୟ ଇଲାହେନେରାଂ ଲୁତାମବାରୁନ୍ଧ
 ଯଦ୍ବର୍ଜ୍ୟଂ ଭବତି ପ୍ରଜା ଏବ ତଦ୍ୟଜମାନାଃ ସୃଜନ୍ତି ଇଲାହଂ ଭବତି ପ୍ରଜାଭ୍ୟ ଏବ ସୁଷ୍ଠାଭ୍ୟ
 ଇରାଂ ଲୁତାମବଂ ରୁକ୍ଷତେ ତସ୍ମାଦ୍ୟାଂ ସମାଂ ସତ୍ରଂ ସମୃଦ୍ଧଂ କ୍ଷୋଧୁକାସ୍ତାଂ ସମାଂ ପ୍ରଜା
 ଇଷ୍ଠଂ ହ୍ୟାସାମୁଜ୍ଜମାଦଦତେ ଯାଂ ସମାଂ ବୃଧିମକ୍ଷୋଧୁକାସ୍ତାଂ ସମାଂ ପ୍ରଜା (୧) ନ
 ହ୍ୟାସାମିଷ୍ଠମୁଜ୍ଜମାଦଦତ ଉଦ୍-କ୍ରୋଦଂ କୁର୍ବନ୍ତେ ଯଥା ବନ୍ଧାହୁମୁତାନା ଉଦ୍-କ୍ରୋଦଂ କୁର୍ବନ୍ତି

ଏବମେବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନା ଦେବବନ୍ଧାନ୍ତୁମୁଚାନା ଉତ୍-କ୍ରୋଦଂ କୁର୍ବତ ଇଷମୂର୍ଜମାମନ୍-ଦଧାନା
 ବାଣଃ ଶତତନ୍ତୁର୍ଭବତି ଶତାନ୍ତୁଃ ପୁରୁଷଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟ ଆୟୁଷ୍ଠ୍ୟେବେନ୍ଦ୍ରିୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟାଜିଂ
 ଧାବନ୍ତ୍ୟନଭିଜିତସ୍ୟାଭିଜିତୈସ ଦୁନ୍ଧୁଭୀନ୍-ସୁମାଘନ୍ତି ପରମା ବା ଏଷା ବାଗ୍ୟା ଦୁନ୍ଧୁଭୌ
 ପରମାମେବ (୨) ବାଚମବଂ ରୁକ୍ଷତେ ଭୂମିଦୁନ୍ଧୁଭିମା ଘନ୍ତି ଯୈବେମାଂ ବାକ୍ ପ୍ରବିଷ୍ଟା
 ତାମେବାବଂ ରୁକ୍ଷତେଽଥୌ ଇମାମେବ ଜନ୍ୟନ୍ତି ସର୍ବା ବାଚୋ ବଦନ୍ତି ସର୍ବାସାଂ
 ବାଚାମବରୁଦ୍ଧ୍ୟା ଆଦ୍ରୋ ତର୍ମନ୍ ବ୍ୟାୟନ୍ତେଷ୍ଠେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟା ଆନୟଃ କ୍ରୋଶନ୍ତି
 ପ୍ରାନ୍ୟଃ ଶଂସତି ଯ ଆକ୍ରୋଶନ୍ତି ପୁନାତ୍ୟବୈନାନ୍-ସ ଯଃ ପ୍ରଶଂସତି ପୁତେଷ୍ଠେବାନାଦ୍ୟଂ
 ଦଧାତୃଷ୍ଠିକୃତଂ ତୁ (୩) ବା ଏତେ ଦେବକୃତଂ ତୁ ପୂର୍ବୈର୍ମାସୈରବଂ ରୁକ୍ଷତେ
 ଯଦ୍-ଭୂତେଷ୍ଠଦାଂ ସାମାନ୍ତି ଭବନ୍ତ୍ୟଭୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟେ ଯନ୍ତି ବା ଏତେ ମିଥୁନାଦ୍ୟେ
 ସଂବସ୍ତରମ୍ପ୍ରୟନ୍ତ୍ୟନ୍ତର୍ବେଦି ମିଥୁନୌ ସଂ ଭବତ୍ସେନୈବ ମିଥୁନାନ୍ ଯନ୍ତି (୪)॥
 (ବ୍ୟଞ୍ଜନକ୍ଷୋଧୁକାଷ୍ଠାଂ ସମାଂ ପ୍ରଜାଃ ପରମାମେବ ଚ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୯॥

(ଦାସୀନୃତ୍ୟମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ତର୍ମାବଂ ଭିନ୍ୟନ୍ତି ପାପ୍ମାନମେବୈଷ୍ଠାମବଂ ଭିନ୍ୟନ୍ତି ମାଂପଂ ରାସ୍ତୀର୍ମାଂତି ବ୍ୟାସ୍ତୀରିତ୍ୟାହ ସଂ
 ପ୍ରତ୍ୟେବୈଷ୍ଠାଂ ପାପ୍ମାନମବଂ ଭିନ୍ୟନ୍ତ୍ୟଦକ୍ଷନ୍ୟାନଧିଧାୟ ଦାସ୍ୟା ମାର୍ଜାଲୀୟଂ ପରି ନୃତ୍ୟନ୍ତି
 ପଦୋ ନିସ୍ତୀରିତଂ ମଧୁଂ ଗାୟନ୍ତ୍ୟା ମଧୁ ବୈ ଦେବାନାଂ ପରମମନାଦ୍ୟଂ
 ପରମମେବାନାଦ୍ୟମବଂ ରୁକ୍ଷତେ ପଦୋ ନି ଘନ୍ତି ମହୀୟାମେବୈଷ୍ଠୁ ଦଧତି (୧)॥
 (ଚର୍ମେକାନ୍ ପଞ୍ଚାଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୧୦॥

(ଅଶ୍ୱମେଧାକ୍ଷୀ ଅନ୍ନହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୁଥୁବୈ ସ୍ୱାହାଽନ୍ତରିକ୍ଷାୟ ସ୍ୱାହା ଦିବେ ସ୍ୱାହା ସଂ ପ୍ଲୋଷ୍ୟତେ ସ୍ୱାହା ସଂ ପ୍ଲୁବଂମାନାୟ
ସ୍ୱାହା ସଂ ପ୍ଲୁତାୟ ସ୍ୱାହା ମେଧାନ୍ତିଷ୍ୟତେ ସ୍ୱାହା ମେଦାୟତେ ସ୍ୱାହା ମେଦିତାୟ ସ୍ୱାହା
ମେଦାୟ ସ୍ୱାହା ନୀହାରାୟ ସ୍ୱାହା ନିହାକାନ୍ତେ ସ୍ୱାହା ପ୍ରାସ୍ତାୟ ସ୍ୱାହା ପ୍ରତଳାକାନ୍ତେ ସ୍ୱାହା
ବିଦ୍ୟୋତିଷ୍ୟତେ ସ୍ୱାହା ବିଦ୍ୟୋତମାନାୟ ସ୍ୱାହା ସଂ ବିଦ୍ୟୋତମାନାୟ ସ୍ୱାହା ସ୍ତନନ୍ତିଷ୍ୟତେ
ସ୍ୱାହା ସ୍ତନନ୍ତେ ସ୍ୱାହୋଗ୍ରଂ ସ୍ତନନ୍ତେ ସ୍ୱାହା ବର୍ଷିଷ୍ୟତେ ସ୍ୱାହା ବର୍ଷତେ
ସ୍ୱାହାଽଭିବର୍ଷତେ ସ୍ୱାହା ପରିବର୍ଷତେ ସ୍ୱାହା ସଂବର୍ଷତେ (୧) ସ୍ୱାହାଽନୁବର୍ଷତେ ସ୍ୱାହା
ଶୀକାନ୍ତିଷ୍ୟତେ ସ୍ୱାହା ଶୀକାୟତେ ସ୍ୱାହା ଶୀକିତାୟ ସ୍ୱାହା ପ୍ରୋଷିଷ୍ୟତେ ସ୍ୱାହା ପୁଷ୍ପତେ
ସ୍ୱାହା ପରିପୁଷ୍ପତେ ସ୍ୱାହୋଦ୍-ଗ୍ରହୀଷ୍ୟତେ ସ୍ୱାହୋଦ୍-ଗୃହ୍ଣତେ ସ୍ୱାହୋଦ୍-ଗୃହୀତାୟ ସ୍ୱାହା
ବିପ୍ଲୋଷ୍ୟତେ ସ୍ୱାହା ବିପ୍ଲୁବଂମାନାୟ ସ୍ୱାହା ବିପ୍ଲୁତାୟ ସ୍ୱାହାଽଽତସ୍ୟତେ ସ୍ୱାହାଽଽତପତେ
ସ୍ୱାହୋଗ୍ରମାତପତେ ସ୍ୱାହର୍ଗ୍-ଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ଯଜୁର୍ଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ସାମଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହାଽଙ୍ଗିରୋଭ୍ୟଃ
ସ୍ୱାହା ବେଦେଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ଗାଥାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ନାରାଶଂସୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ରୈଭୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା
ସର୍ବସ୍ତୈ ସ୍ୱାହା (୨) ॥ (ସଂବର୍ଷତେ ରୈଭୀଭ୍ୟଃ ସ୍ୱାହା ହେ ଚ) ॥ ୭। ୫। ୧୧ ॥

(ଶରୀରହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦୃତ୍ୱତେ ସ୍ୱାହାଦୃତକାୟ ସ୍ୱାହା ପ୍ରାଣିନେ ସ୍ୱାହାପ୍ରାଣାୟ ସ୍ୱାହା ମୁଖବତେ ସ୍ୱାହାମୁଖାୟ ସ୍ୱାହା
ନାସିକବତେ ସ୍ୱାହାନାସିକାୟ ସ୍ୱାହାନ୍ତ୍ରୀତେ ସ୍ୱାହାନ୍ତ୍ରିକାୟ ସ୍ୱାହା କର୍ଣିନେ ସ୍ୱାହାଽକର୍ଣିକାୟ
ସ୍ୱାହା ଶୀର୍ଷିତେ ସ୍ୱାହାଶୀର୍ଷିକାୟ ସ୍ୱାହା ପଦ୍ମତେ ସ୍ୱାହାପାଦକାୟ ସ୍ୱାହା ପ୍ରାଶତେ
ସ୍ୱାହାଽପ୍ରାଶତେ ସ୍ୱାହା ବଦତେ ସ୍ୱାହାଽବଦତେ ସ୍ୱାହା ପଶ୍ୟତେ ସ୍ୱାହାଽପଶ୍ୟତେ ସ୍ୱାହା
ଶୃଣୁତେ ସ୍ୱାହାଽଶୃଣୁତେ ସ୍ୱାହା ମନସ୍ୱିନେ ସ୍ୱାହା (୧) ଽମନସ୍ୱେ ସ୍ୱାହା ରେତସ୍ୱିନେ

ସ୍ବାହାରେତକ୍ଷାୟ ସ୍ବାହା ପ୍ରଜାଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ପ୍ରଜନନାୟ ସ୍ବାହା ଲୋମବତେ ସ୍ବାହାଲୋମକାୟ
 ସ୍ବାହା ଭୃତେ ସ୍ବାହାଭକ୍ତାୟ ସ୍ବାହା ଚର୍ମଶ୍ଚତେ ସ୍ବାହାଚର୍ମକାୟ ସ୍ବାହା ଲୋହିତବତେ
 ସ୍ବାହାଲୋହିତାୟ ସ୍ବାହା ମାଂସଦ୍ରୁତେ ସ୍ବାହାମାଂସକାୟ ସ୍ବାହା ସ୍ନାବତ୍ୟଃ ସ୍ବାହାସ୍ନାବକାୟ
 ସ୍ବାହାସ୍ନୁଦ୍ରୁତେ ସ୍ବାହାନସ୍ତିକାୟ ସ୍ବାହା ମଜ୍ଜଦ୍ରୁତେ ସ୍ବାହାମଜ୍ଜକାୟ ସ୍ବାହାଜିନେ ସ୍ବାହାନଜାୟ
 ସ୍ବାହାଃଃମ୍ନେ ସ୍ବାହାଃନାମ୍ନେ ସ୍ବାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ବାହା (୨)॥

(ମନ୍ତ୍ରସିନେ ସ୍ବାହାଃନାମ୍ନେ ସ୍ବାହା ହେ ଚ) ॥ ୭। ୫। ୧୨ ॥

(ପରିଧିମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

କସ୍ତ୍ରା ଯୁନକ୍ତି ସ ଭା ଯୁନକ୍ତୁ ବିଷ୍ଟୁସ୍ତ୍ରା ଯୁନକ୍ତୁସ୍ୟ ଯଜ୍ଞସ୍ୟର୍ଜ୍ୟେ ମହ୍ୟଂ ସଂନତ୍ୟା ଅମୁଷ୍ଟେ
 କାମାୟାଃଃଶ୍ଚେ ଭା ପ୍ରାଣାୟ ଭାପାନାୟ ଭା ବ୍ୟାନାୟ ଭା ବ୍ୟୁଷ୍ଟେୟ ଭା ରୟେୟ ଭା
 ରାଧସେୟ ଭା ଘୋଷାୟ ଭା ପୋଷାୟ ଭାଃଃରାଦ୍-ଘୋଷାୟ ଭା ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ୟେୟ ଭା (୧)॥

(କସ୍ତ୍ରାଃଷ୍ଟା ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୧୩ ॥

(ସର୍ବପୃଷ୍ଠେଷ୍ଟିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେ ଗାୟତ୍ରାୟ ତ୍ରିବୃତେ ରାଧଂତରାୟ ବାସୁନ୍ତାୟାଷ୍ଟାକପାଲ ଜନ୍ତ୍ରାୟ ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭାୟ
 ପଞ୍ଚଦଶାୟ ବାହ୍ନତାୟ ଗ୍ରେଷ୍ମାୟେକାଦଶକପାଲୋ ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟା ଜାଗତେଭ୍ୟଃ
 ସପ୍ତଦଶେଭ୍ୟା ବୈରୂପେଭ୍ୟା ବାର୍ଷକେଭ୍ୟା ଦ୍ବାଦଶକପାଲୋ
 ମିତ୍ରାବରୁଣାଭ୍ୟାମାନୁଷ୍ଟୁଭାଭ୍ୟାମେକବିଂଶାଭ୍ୟାଂ ବୈରାଜାଭ୍ୟାଂ ଶାରଦାଭ୍ୟାଂ ପୟସ୍ୟା
 ବୃହସ୍ପତୟେ ପାଞ୍ଚାୟ ତ୍ରିଶ୍ୱବାୟ ଶାକ୍ତ୍ରାୟ ହୈମନ୍ତିକାୟ ଚତୁଃ ସବିତ୍ର ଆତିକ୍ଷଦସାୟ
 ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶାୟ ରୈବତାୟ ଶୈଶିରାୟ ଦ୍ବାଦଶକପାଲୋଽଦିତ୍ୟେ ବିଷ୍ଣୁପତ୍ୟେ ଚତୁର୍ଭୟେ
 ବୈଶ୍ବାନରାୟ ଦ୍ବାଦଶକପାଲୋଽନୁମତ୍ୟେ ଚତୁଃ କାୟ ଏକକପାଲଃ (୧)॥

(ଅଗ୍ନିଲୋକେତ୍ୟା ଅନୁମତ୍ୟ ସ୍ୱପୁରୁଷାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୧୪॥

(ସର୍ବପୁଷ୍ପେଷ୍ଟିପ୍ରୟୋଗଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଯୋ ବା ଅଗ୍ନାବଗ୍ନିଃ ପ୍ରହ୍ରିୟତେ ଯଶ୍ଚ ସୋମୋ ରାଜା ତନ୍ମୋରେଷ ଆତିଥ୍ୟଂ
ଯଦଗ୍ନୀଷୋମୀୟୋଽପୈଷ ରୁଦ୍ରୋ ଯଶ୍ଚୂୟତେ ଯତ୍-ସଂଚିତେଽଗ୍ନାବେତାନି ହବୀଂଷି ନ
ନିର୍ବପେଦେଷ ଏବ ରୁଦ୍ରୋଽଶୀତ ଉପୋହାୟ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟାତି ମନ୍ୟତ
ଯତ୍-ସଂଚିତେଽଗ୍ନାବେତାନି ହବୀଂଷି ନିର୍ବପତି ଭାଗଧେନୈନୈବୈନଂ ଶମୟତି ନାସ୍ୟ
ରୁଦ୍ରୋଽଶୀତ (୧) ଉପୋହାୟ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟତେ ଦଶା ହବୀଂଷି ଭବନ୍ତି ନବ ବୈ
ପୁରୁଷେ ପ୍ରାଣା ନାଭିର୍ଦଶମୀ ପ୍ରାଣାନେବ ଯଜ୍ଞମାନେ ଦଧାତ୍ୟଥୋ ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ଼ନ୍
ବିରାଡ୍ ବିରାଜ୍ୟବାଳାଦ୍ୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟୁତ୍ତୁର୍ଭିର୍ବା ଏଷ ଛନ୍ଦୋଭିଃ ସ୍ତୋମୈଃ ପୁଷ୍ପେଷ୍ଟୈର୍ଦ୍ରବ୍ୟ
ଇତ୍ୟାହୁର୍ଯଦେତାନି ହବୀଂଷି ନିର୍ବପତ୍ୟୁତ୍ତୁର୍ଭିରେବୈନଂ ଛନ୍ଦୋଭିଃ ସ୍ତୋମୈଃ ପୁଷ୍ପେଷ୍ଟୈର୍ଦ୍ରବ୍ୟ
ଦିଶଃ ସୁଷୁବାଶେନା (୨) ଽଭିଜିତ୍ୟା ଇତ୍ୟାହୁର୍ଯଦେତାନି ହବୀଂଷି ନିର୍ବପତି ଦିଶାମଭିଜିତ୍ୟା
ଏତୟା ବା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଦେବା ଅୟାଜୟନ୍ତସ୍ତାଦିନ୍ଦ୍ରସ୍ତବ ଏତୟା ମନୁଂ ମନୁଷ୍ୟାସ୍ତସ୍ତାନ୍ନୁସବୋ
ୟଥେନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବାନାଂ ଯଥା ମନୁର୍ମନୁଷ୍ୟାଶାମେବଂ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବିହ୍ୱାନେତୟେଷ୍ୟା
ଯଜ୍ଞତେ ଦିଶ୍ୱତୀଃ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭବନ୍ତି ସର୍ବାସାଂ ଦିଶାମଭିଜିତ୍ୟେ (୩)॥

(ଅଶୀତଃ ସୁଷୁବାଶେନୈକ ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୧୫॥

(ମହିମଗ୍ରହଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ୟଃ ପ୍ରାଣତୋ ନିମିଷତୋ ମହିଢୈକ୍ ଇଦ୍ରାଜା ଜଗତୋ ବଭୁବ ।
ୟ ଇଶୋ ଅସ୍ୟ ଦ୍ୱିପଦଶ୍ଚତୁଷ୍ପଦଃ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ॥
ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ପ୍ରଜାପତୟେ ତ୍ୱା ଜୁଷ୍ଠଂ ଗୃହ୍ଣାମି ତସ୍ୟ ତେ ଦେୱୀର୍ମହିମା ନକ୍ଷତ୍ରାଣି

ରୂପମାଦିତ୍ୟସ୍ତେ ତେଜସ୍ତସ୍ତେ ଓ ମହିମ୍ନେ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ବାହା (୧)॥

(ୟଃ ପ୍ରାଣତୋ ଦେବୀରାଦିତ୍ୟୋଃଷ୍ଟା ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୧୬॥

(ମହିମଗ୍ରହଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟ ଆତ୍ମଦା ବଲଦା ଯସ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଉପାସତେ ପୁଣିଷଂ ଯସ୍ୟ ଦେବାଃ ।

ୟସ୍ୟ ଛାୟାଂମୃତଂ ଯସ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଃ କର୍ତ୍ତ୍ତେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ॥

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ପ୍ରଜାପତୟେ ଓ ଜୁଷ୍ଟଂ ଗୃହ୍ଣାମି ତସ୍ୟ ତେ ପୃଥୁବା

ମହିମୌଷଧୟୋ ବନସ୍ପତୟୋ ରୂପମଗ୍ନିସ୍ତେ ତେଜସ୍ତସ୍ତେ ଓ ମହିମ୍ନେ ପ୍ରଜାପତୟେ ସ୍ବାହା

(୧)॥ (ୟ ଆତ୍ମଦାଃ ପୃଥୁବ୍ୟଗ୍ନିରେକାନ୍ନ ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୧୭॥

(ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସହୋମଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆ ବ୍ରହ୍ମନ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସୀ ଜାୟତାମାଂସ୍ଥିନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରୋ ରାଜନ୍ୟଂ ଇଷବ୍ୟଃ ଶୂରୋ

ମହାରଥୋ ଜାୟତାଂ ଦୋର-ଧ୍ରୀଂ ଧେନୁର୍ବୋଜାଂନଦ୍ୱାନାଶୁଃ ସପ୍ତିଃ ପୁରଂହିର୍ଯୋଷା ଜିଷୁ

ରଥେଷ୍ଟାଃ ସଭେୟୋ ଯୁବାଂସ୍ୟ ଯଜମାନସ୍ୟ ବୀରୋ ଜାୟତାଂ ନିକାମେ ନିକାମେ ନଃ

ପୂର୍ଜନ୍ୟା ବର୍ଷତୁ ପୂର୍ଲିନ୍ୟା ନ ଓଷଧୟଃ ପତ୍ୟନ୍ତାଂ ଯୋଗକ୍ଷେମୋ ନଃ କଲ୍ପତାମ୍ (୧)॥

(ଆ ବ୍ରହ୍ମନେକ ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୧୮॥

(ଅଶ୍ୱାନୁମନ୍ତଶମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଂକ୍ରାନ୍ ବାଜୀ ପୃଥୁବାମଗ୍ନିଂ ଯୁଜମକୃତ ବାଜ୍ୟର୍ବାଂଂକ୍ରାନ୍ ବାଜ୍ୟନ୍ତରିକ୍ଷଂ ବାୟୁଂ ଯୁଜମକୃତ

ବାଜ୍ୟର୍ବା ଦ୍ୟାଂ ବାଜ୍ୟାଂକ୍ରଂସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ଯୁଜମକୃତ ବାଜ୍ୟର୍ବାଂଗ୍ନିସ୍ତେ ବାଜିନ୍ ଯୁଜ୍-ତନ୍ନ

ଭାଂଂରଭେ ସ୍ତସ୍ତି ମା ସଂ ପାରୟ ବାୟୁସ୍ତେ ବାଜିନ୍ ଯୁଜ୍-ତନ୍ନ ଭାଂଂରଭେ ସ୍ତସ୍ତି ମା ସଂ

(୧) ପାରୟାଦିତ୍ୟସ୍ତେ ବାଜିନ୍ ଯୁଜ୍-ତନ୍ନ ଭାଂଂରଭେ ସ୍ତସ୍ତି ମା ସଂ ପାରୟ ପ୍ରାଣଧୃଗସି

ପ୍ରାଣଂ ମେ ଦୃଂହ ବ୍ୟାନ୍ଧୂଗଂସି ବ୍ୟାନ୍ଂ ମେ ଦୃଂହାପାନ୍ଧୂଗଂସ୍ୟପାନ୍ଂ ମେ ଦୃଂହ
ଚକ୍ଷୁରସି ଚକ୍ଷୁର୍ମୟି ଧେହି ଶ୍ରୋତ୍ରମସି ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ମୟି ଧେହ୍ୟାୟୁରସ୍ୟାୟୁର୍ମୟି ଧେହି (୨)॥

(ବାୟୁସ୍ତେ ବାଜିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ-ତନ୍ତୁ ଭାଃଃରତେ ସୁସ୍ତି ମା ସଂ ତ୍ରିଚଂଭାରିଂଶଜ) ॥ ୭। ୫। ୧୯॥

(ଅନ୍ନହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଜଞ୍ଜି ବୀଜଂ ବର୍ଷା ପୂର୍ଜନ୍ୟଃ ପକ୍ତା ସ୍ୱସ୍ୟଂ ସୁପିସ୍ତଲା ଓଷଧୟଃ ସ୍ୱଧୃତରଶେୟଂ
ସୁପସଦନୋଽଗ୍ନିଃ ସ୍ୱଧୂକ୍ଷମକ୍ତରୀକ୍ଷଂ ସୁପାବଃ ପବମାନଃ ସୁପସ୍ଥାନା ଦେଘାଃ ଶିବମସୌ
ତପନ୍ ଯଥାପୁର୍ବମହୋରାତ୍ରେ ପଞ୍ଚଦଶିନୋଽଧିମାସାସ୍ତିଂଶିନୋ ମାସାଃ କ୍ଳୃପ୍ତା ରତବଃ
ଶାନ୍ତଃ ସଂବହରଃ (୧)॥ (ଜଞ୍ଜି ବୀଜମେକତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୨୦॥

(ଅଶ୍ୱସ୍ୟ ରୋଗାଦିନିମିତ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଗ୍ନେୟୋଽଷ୍ଟାକପାଳଃ ସୌମ୍ୟଶ୍ଚରୁଃ ସାବିତ୍ରୋଽଷ୍ଟାକପାଳଃ ପୌଷଶ୍ଚରୁ
ରୌଦ୍ରଶ୍ଚରୁରଗ୍ନୟେ ବୈଶ୍ୱାନରାୟ ଛାଦଶକପାଳୋ ମୃଗାଞ୍ଜରେ ଯଦି
ନାଃଽଗଚ୍ଛେଦଗ୍ନୟେଽଂହୋମୁଚ୍ଚେଽଷ୍ଟାକପାଳଃ ସୌର୍ଯ୍ୟଂ ପୟୋ ବାୟୁବ୍ୟଂ ଆଜ୍ୟଭାଗଃ (୧)॥
(ଆଗ୍ନେୟଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶତିଃ) ॥ ୭। ୫। ୨୧॥

(ମୃଗାରେଷ୍ଟିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେଽଂହୋମୁଚ୍ଚେଽଷ୍ଟାକପାଳଃ ଇନ୍ଦ୍ରାୟାଂହୋମୁଚ୍ଚ ଏକାଦଶକପାଳୋ
ମିତ୍ରାବରୁଣାଭ୍ୟାମାଗ୍ରୋମୁଚ୍ଚ-ଭ୍ୟାଂ ପୟସ୍ୟା ବାୟୋସାବିତ୍ର ଆଗ୍ରୋମୁଚ୍ଚ-ଭ୍ୟାଂ
ଚରୁରଶ୍ୱିଭ୍ୟାମାଗ୍ରୋମୁଚ୍ଚ-ଭ୍ୟାଂ ଧାନା ମରୁଦ୍-ଭ୍ୟଂ ଏନୋମୁଚ୍ଚ-ଭ୍ୟଃ ସ୍ୱସ୍ତକପାଳୋ
ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟା ଦେବେଭ୍ୟଂ ଏନୋମୁଚ୍ଚ-ଭ୍ୟା ଛାଦଶକପାଳୋଽନୁମତ୍ୟେ ଚରୁରଗ୍ନୟେ
ବୈଶ୍ୱାନରାୟ ଛାଦଶକପାଳୋ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ୱୀଭ୍ୟାମାଂହୋମୁଚ୍ଚ-ଭ୍ୟାଂ ଦ୍ୱିକପାଳଃ (୧)॥

(ଅଗ୍ନିଶିଖାଃ ସଂହ୍ରାମୁଚେନ୍ନୁମତ୍ୟେ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀଭ୍ୟାଂ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୨୨ ॥

(ସଂନତିହୋମାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିଶିଖାଃ ସମନମତ୍ ପୃଥୁବ୍ୟେ ସମନମଦ୍ୟଥାଂଗ୍ନିଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ସମନମଦେବଂ ମହ୍ୟଂ ଭୂଦ୍ରାଃ
ସଂନତୟଃ ସଂ ନମନ୍ତୁ ବାୟବେ ସମନମଦନ୍ତରିକ୍ଷାୟ ସମନମଦ୍ୟଥା ବାୟୁରନ୍ତରିକ୍ଷେଣ
ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ସମନମଦ୍ଭିବେ ସମନମଦ୍ୟଥା ସୂର୍ଯ୍ୟୋ ଦିବା ଚନ୍ଦ୍ରମସ୍ତେ ସମନମନକ୍ଷତ୍ରେଭ୍ୟଃ
ସମନମଦ୍ୟଥା ଚନ୍ଦ୍ରମା ନକ୍ଷତ୍ରେର୍ବରୁଣାୟ ସମନମଦଦ୍ଭ୍ୟଃ ସମନମଦ୍ୟଥା (୧)
ବରୁଣୋଽଦ୍ଭିଃ ସାମେ ସମନମଦୁଚେ ସମନମଦ୍ୟଥା ସାମର୍ଚା ବ୍ରହ୍ମଣେ ସମନମତ୍
କ୍ଷତ୍ରାୟ ସମନମଦ୍ୟଥା ବ୍ରହ୍ମେ କ୍ଷତ୍ରେଣ ରାଜ୍ଞେ ସମନମଦ୍ଭିଶେ ସମନମଦ୍ୟଥା ରାଜା ବିଶ୍ୱା
ରଥାୟ ସମନମଦଶ୍ୱେଭ୍ୟଃ ସମନମଦ୍ୟଥା ରଥୋଽଶ୍ୱେଃ ପ୍ରଜାପତୟେ ସମନମଦ୍
ଭୂତେଭ୍ୟଃ ସମନମଦ୍ୟଥା ପ୍ରଜାପତିର୍ଭୂତେଃ ସମନମଦେବଂ ମହ୍ୟଂ ଭୂଦ୍ରାଃ ସଂନତୟଃ ସଂ
ନମନ୍ତୁ (୨) ॥ (ଅଦ୍ଭ୍ୟଃ ସମନମଦ୍ୟଥା ମହ୍ୟଂ ଚତ୍ୱାରି ଚ) ॥ ୭। ୫। ୨୩ ॥

(ୟଜମାନେନ ବାଚନୀୟଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟେ ତେ ପଞ୍ଚାନଃ ସବିତଃ ପୂର୍ବ୍ୟାସୋଽରେଣବୋ ବିତତା ଅନ୍ତରିକ୍ଷେ ।
ତେର୍ଭିର୍ନୋ ଅଦ୍ୟ ପଥୁର୍ଭିଃ ସୁଗେଭା ରକ୍ଷା ଚ ନୋ ଅଧି ଚ ଦେବ ବୁଧି ॥
ନମୋଽଗ୍ନୟେ ପୃଥୁବିକ୍ଷିତେ ଲୋକସ୍ତୁତେ ଲୋକମସ୍ତେ ଯଜମାନାୟ ଦେହି ନମୋ
ବାୟବେଽନ୍ତରିକ୍ଷିକ୍ଷିତେ ଲୋକସ୍ତୁତେ ଲୋକମସ୍ତେ ଯଜମାନାୟ ଦେହି ନମଃ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ
ଦିବିକ୍ଷିତେ ଲୋକସ୍ତୁତେ ଲୋକମସ୍ତେ ଯଜମାନାୟ ଦେହି (୧) ॥

(ୟେ ତେ ଚତୁଃଶ୍ୱାରିଂଶତ୍) ॥ ୭। ୫। ୨୪ ॥

(ବିରାଡ଼-ରୂପେଶାଶ୍ୱୋପାସନପ୍ରତିପାଦନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଯୋ ବା ଅଶ୍ୱସ୍ୟ ମେଧସ୍ୟ ଶିରୋ ବେଦ ଶୀର୍ଷସ୍ତାନ ମେଧୋ ଭବତ୍ୟସା ବା ଅଶ୍ୱସ୍ୟ
ମେଧସ୍ୟ ଶିରଃ ସୁର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚରାତଃ ପ୍ରାଣଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମାଃ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ଦିଶଃ ପାଦା ଅବାନ୍ତରଦିଶାଃ
ପର୍ଶବୋଽହୋରାତ୍ରେ ନିମେଷୋଽଧମାସାଃ ପର୍ବାଣି ମାସାଃ ସଂଧ୍ୟାନାନ୍ୟତବୋଽଙ୍ଗାନି
ସଂବହର ଆମା ରଶ୍ମୟଃ କେଶା ନକ୍ଷତ୍ରାଣି ରୂପଂ ତାରକା ଅସ୍ଥାନି ନଭୋ
ମାଂସାନେମାଷଧୟୋ ଲୋମାନି ବନସ୍ପତୟୋ ବାଳା ଅଗ୍ନିର୍ମୁଖଂ ବୈଶ୍ୱାନରୋ ବ୍ୟାଘ୍ରଂ
(୧) ସମୁଦ୍ର ଉଦରମନ୍ତରୀକ୍ଷଂ ପ୍ରାୟୁର୍ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଆଶ୍ୱୋ ଗ୍ରାବା ଶେପଃ ସୋମୋ ରେତୋ
ୟଜ୍ଞଂଜ୍ଞତ୍ୟତେ ତସ୍ମି ଦ୍ୟୋତତେ ଯସ୍ମିଧୁନ୍ୱତେ ତତ୍-ସ୍ତନୟତି ଯଦ୍ୱେହତି ତସ୍ମିଷତି
ବାଗେବାସ୍ୟ ବାଗହର୍ବା ଅଶ୍ୱସ୍ୟ ଜାୟମାନସ୍ୟ ମହିମା ପୁରସ୍ତାଜାୟତେ ରାତ୍ରିରେନଂ ମହିମା
ପ୍ରଶ୍ନାଦନ୍ତୁ ଜାୟତ ଏତୌ ବୈ ମହିମାନାବଶ୍ମମଭିତଃ ସଂ ବଭୂବତୁହୟୋ
ଦେବାନବହଦର୍ବାଽସ୍ତୁରାନ୍ ବ୍ରାଜୀ ଗନ୍ଧର୍ବାନଶ୍ୱୋ ମନୁଷ୍ୟାନ୍-ସମୁଦ୍ରୋ ବା ଅଶ୍ୱସ୍ୟ ଯୋନିଃ
ସମୁଦ୍ରଃ [ସମୁଦ୍ରୋ ବନ୍ଧୁଃ] (୨) ॥ (ବ୍ୟାଘ୍ରମବହୁଦ୍ ସ୍ୱାଦଶ ଚ) ॥ ୭। ୫। ୨୫॥

=|| ୦ ||=

(ଗାବୋ ଗାବଃ ସିଷାସନ୍ତାଃ ପ୍ରଥମେ ମାସି ସମାନେମା ଯଦି ସୋମୌ ଷଡ଼ହୈରୁଷ୍ଟଜ୍ୟାଂଶ ଦେବାନାମର୍କ୍ଷେଣ
ତର୍ମାବ ପୃଥୁବ୍ୟେ ଦ୍ୱିତୀୟେ କସ୍ତୁରାୟେ ଯୋ ବୈ ଯଃ ପ୍ରାଣତୋ ଯ ଆମୁଦା ଆ ବ୍ରହ୍ମନାଽକ୍ରାନ୍ତାଜୀ
ଜଞ୍ଜିବାଜମାଗ୍ନେୟୋଽଷ୍ଟାକପାଲୋଽଗ୍ନୟୋଽହୋମୁତେଽଷ୍ଟାକପାଲୋଽଗ୍ନୟୋ ସମନମଦ୍ୟେ
ତେ ପଚ୍ଛାନୋ ଯୋ ବା ଅଶ୍ୱସ୍ୟ ମେଧସ୍ୟ ଶିରଃ ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଃ ॥ ୨୫॥)

(ଗାବଃ ସମାନ୍ୟଃ ସବନମଷ୍ଟାଭିର୍ବା ଏତେ ଦେବକୃତଂ ତାଽଭିଜିତ୍ୟା
ଜତ୍ୟାହୁର୍ବରୁଣୋଽଦ୍-ଭିଃ ସାମ୍ନେ ଚତୁଃ ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୪॥)

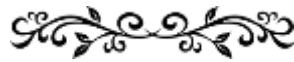
(ଗାବୋ ଯୋନିଃ ସମୁଦ୍ରଃ (ସମୁଦ୍ରୋ ବନ୍ଧୁଃ) ॥)

॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣଭକ୍ତବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୬ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣଭକ୍ତବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ସପ୍ତମକାଣ୍ଡଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଃ ॥ ୬ ॥

॥ ଇତି କୃଷ୍ଣଭକ୍ତବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତା ସମାପ୍ତା ॥

ଆଭିର୍ଗୀର୍ତ୍ତୟତୋ ନ ଉନମାପ୍ୟାୟନ୍ନ ହରିବୋ ବଧନାନଃ ।
ନୂଦା ସ୍ତୋତୃଭ୍ୟାଂ ମହିଂ ଗୋତ୍ରା ରୁଜାସି ଭୂୟିଷ୍ଭଭଜୋ ଅଧି ତେ ସ୍ୟାମ ॥
ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରାବାଦିଷ୍ଠ ତନ୍ନୋ ମା ହାସୀତ୍ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

॥ ସର୍ବଂ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣମସ୍ତୁ ॥

Not For Commercial Use